Έτος Θ'

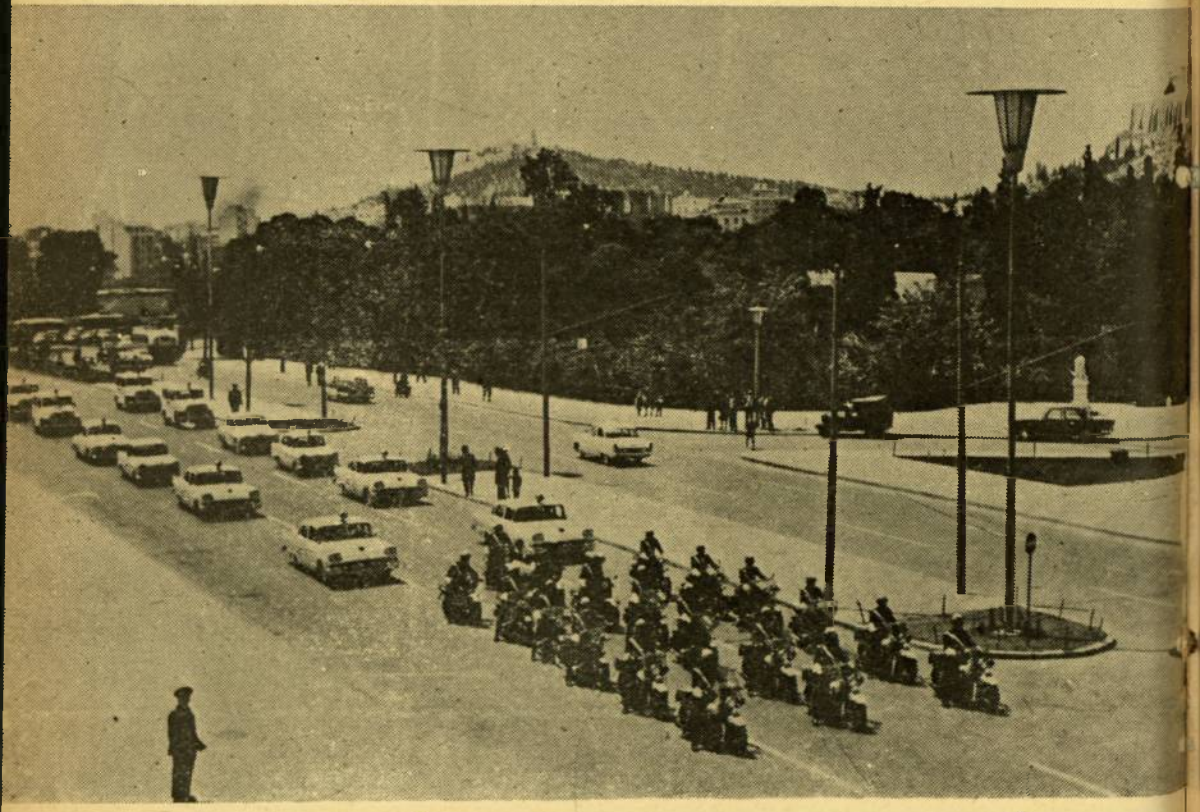
Τεῦχος 194ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἄνω: Ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας μεταβαίνουν δι' ἀνάληψιν ὑπηρεσίας. Κάτω: Παρέλασις ἀσυρματοφόρων περιπολικῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 194ΟΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Ἀστυνομικὸς παρακολουθήσεως καὶ ὁμάδα παρακολουθήσεως.
5. Τί πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παρακολουθήσεως.
6. Παρακολούθηση σὲ μεγάλες πόλεις.

***

4. Ἀστυνομικὸς παρακολουθήσεως καὶ ὁμάδα παρακολουθήσεως.

Ὁ ἀστυνομικὸς παρακολουθήσεως πρέπει νὰ συμπεριφέρεται γενικὰ κατὰ τρόπο ὥστε ὅταν κάνῃ παρακολούθηση νὰ μὴ προκαλῇ ὑποψίες. Πρὸς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτηριστικὰ σημάδια (π.χ. κουτσός, μονόφθαλμος κ.λ.π.), νὰ ἔχῃ μέσον ὕψος καὶ βάρος, νὰ εἶναι ντυμένος κανονικὰ καὶ νὰ προσαρμόζεται σ' ὁποιοδήποτε περιβάλλον.

Ἐπίσης δὲν πρέπει μὲ τὴ συμπεριφορά του καὶ τὶς κινήσεις του νὰ προκαλῇ τὴν προσοχή. Τοῦτο δὲ γίνεται ὅταν κατὰ τὴν παρακολούθηση παραμονεύῃ ἢ κρύβεται κ.λ.π., καθὼς καὶ ὅταν συζητώντας φωνάζῃ, δυνατά.

Ἐπίσης ἐὰν τυχὸν σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς παρακολουθεῖ κάποιον αὐτὸς γυρίσῃ ἀπότομα καὶ ρίξῃ χαρακτηριστικὲς ματιὲς ἐπάνω του, δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του κυττάζοντάς τον στὰ μάτια, ἀλλὰ πρέπει νὰ παρατηρῇ κάπου πρὸς τὴν ἴδια περίπου κατεύθυνση (π.χ. τοὺς ὤμους) ὥστε ν' ἀποφύγῃ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ὑποψίες ὅτι κάτι συμβαίνει. Ταὐτόχρονα ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

Ἐκτὸς αὐτῶν δὲν πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ ἐκδηλώνεται κατὰ τρόπο μυστηριώδη, ἀλλὰ πρέπει νὰ κινῆται μὲ φυσικότητα, ὅταν βαδίζῃ, ὅταν σκέκεται καὶ ὅταν συναναστρέφεται ἄλλους.

Τέλος, δὲν πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ χρησιμοποιῇ τὸ τηλέφωνο τοῦ παρακολουθούμενου, ἔστω μὲ τὴν πιὸ ἔξυπνη πρόφαση (ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένες εἰδικὲς περιπτώσεις), γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν τυχὸν βρίσκεται αὐτὸς στὸ γραφεῖο του, στὸ σπίτι του ἢ ὅπου ἀλλοῦ.

Πρέπει νὰ γνωρίζουμε τέλος, ὅτι ἡ παρακολούθησις ἀπὸ ἕνα μόνο ἀστυνομικὸ δὲν θεωρεῖται ἀποτελεσματική. Εἶναι ἀνάγκη ἡ παρακολούθηση νὰ γίνεται πάντοτε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἀστυνομικῶν ἀνάλογη σὲ ἀριθμὸ μὲ τὴν κάθε περίπτωση. Συνήθως ὅμως, κατὰ γενικὸ κανόνα, ἕνα ἄτομο πρέπει νὰ παρακολουθῆται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἀστυνομικούς. Ὅταν ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ σημειωθοῦν ὅλες οἱ ἐπαφὲς αὐτοῦ ἢ συντρέξουν εἰδικὲς συνθῆκες, χρειάζονται ὁπωσδήποτε περισσότεροι ἀστυνομικοί. π.χ.

ὅταν ὁ παρακολουθούμενος μπῇ σ' ἕνα γραφεῖο ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ τὸν ἀκολουθεῖ θὰ πρέπει ἴσως ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐξακρίβωση τῶν στοιχείων κάποιου ἄλλου προσώπου μὲ τὸ ὁποῖο ἦρθε σ' ἐπαφὴ ἢ ἴσως θὰ πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ καὶ τὸ ἄτομο αὐτό. Τότε ἀμέσως τὴν παρακολούθηση τοῦ πρώτου ἀτόμου τὴν ἀναλαμβάνει ἄλλος ἀστυνομικός. Γενικὰ ὁ ἕνας ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ παραδίνῃ τὸν παρακολουθούμενο σὲ δεύτερο ἀστυνομικό, ὅταν ἀντιληφθῇ ὅτι κάτι κατάλαβε αὐτὸς καὶ ἀνησυχεῖ.

Ὀφείλουμε στὸ σημεῖο αὐτὸ ν' ἀναφέρουμε, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρίζεται ὁ προϊστάμενος τῆς ὁμάδος τῶν ἀστυνομικῶν παρακολουθήσεως καὶ νὰ τηροῦνται αὐστηρὰ οἱ ὁδηγίες, ποὺ δίδονται σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

5. Τί πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παρακολουθήσεως.

α) Ἀπόσταση μεταξὺ παρακολουθοῦντος καὶ παρακολουθουμένου.

Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ διατυπωθῇ συγκεκριμένος κανόνας γιὰ τὸ θέμα αὐτό. Ἡ ἀπόσταση μεταξὺ τοῦ παρακολουθοῦντος καὶ τοῦ παρακολουθουμένου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀνθρώπων ποὺ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους, ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύχτας, ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς περιοχῆς ὅπου γίνεται ἡ παρακολούθηση, ἀπὸ τὴ μέθοδο παρακολουθήσεως ποὺ ἐφαρμόζεται (φανερή, μυστική, διαδοχική), ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν παρακολουθούντων καὶ ἀπὸ τὴ φύση τῆς ὑποθέσεως, γιὰ τὴν ὁποία ὁ παρακολουθούμενος εἶναι ὕποπτος.

Παρ' ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ διατυπωθῇ συγκεκριμένος κανόνας, μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ὡς γενικὲς κατευθυντήριες γραμμὲς τὰ ἑξῆς:

Ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττώνουμε τὴν ἀπόσταση σὲ πολυσύχναστες περιοχές, ἀνάμεσα στὸ πλῆθος, ἢ ὅταν ὁ παρακολουθούμενος πλησιάζῃ σὲ στάση λεωφορείου, τρόλλεϋ καὶ λοιπῶν μέσων συγκοινωνίας.

Ἀντιθέτως, πρέπει ν' αὐξάνουμε τὴν ἀπόσταση σὲ ἐρημικοὺς χώρους.

β) Τί γίνεται σὲ περίπτωση διακοπῆς τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν παρακολουθούμενο.

Ὅπως ἔχουμε ἀναφέρει, κατὰ κανόνα ὁρίζονται περισσότεροι ἀπὸ ἕναν ἀστυνομικοὶ γιὰ τὴν παρακολούθηση ἑνὸς ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ ἕνας «πάρῃ τὸν ἄνθρωπο» πρέπει μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσῃ τηλεφωνικῶς μὲ τὸ γραφεῖο καὶ ν' ἀναφέρῃ τὴ θέση του. Εὐκαιρίες γιαυτὸ παρουσιάζονται ὅταν ὁ «ἄνθρωπος» μπῇ σὲ ἑστιατόριο, σὲ κινηματογράφο, σὲ κουρεῖο, σὲ ἐμπορικὸ κατάστημα κ.λ.π. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποτὲ εἰς βάρος τῆς ἀπεριόριστης προσοχῆς πάνω στὸν παρακολουθούμενο.

Ὅταν γιὰ ὁποιονδήποτε λόγο ὁ ἀστυνομικὸς χάσῃ τὸν παρακολουθούμενο, ἀμέσως ἐνημερώνει τηλεφωνικῶς τὸ γραφεῖο, δίνει τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου ἀπ' ὅπου τηλεφωνεῖ καὶ παραμένει ἐκεῖ γιὰ νὰ πάρῃ ὁδηγίες. Στὴν περίπτωση αὐτὴ τὸ γραφεῖο θὰ τὸν εἰδοποιήσῃ σχετικῶς μόνον καὶ ἐφόσον δοθῇ ἀπὸ ἄλλον ἀστυνομικὸ σῆμα γιὰ τὴ θέση τοῦ παρακολουθουμένου. Τότε ὁ ἀστυνομικὸς αὐτὸς πρέπει νὰ σπεύσῃ μὲ τὸ ταχύτερο μέσο, γιὰ νὰ πάρῃ νέα ἐπαφή.

Σὲ ἄλλες περιπτώσεις μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ πληροφορίες μας ἀπὸ προηγουμένη παρακολούθηση ἢ ἀπὸ ἄλλες πηγὲς γιὰ τὶς συνήθειες τοῦ παρακολουθούμενου, τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του καὶ τοὺς τόπους, ὅπου συχνάζει, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ὥρα καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος καὶ μὲ βάση τὶς πληροφορίες αὐτὲς θὰ ξαναπάρουμε τὴ χαμένη ἐπαφή μας.

γ) Πῶς διαπιστώνεται ἂν ὁ ἀστυνομικὸς μας ἀντιπαρακολουθῆται.

Ὅσα ἀναφέρουμε ἐδῶ ἔχουν διπλῆ σημασία γιατὶ μποροῦν νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ ἀπὸ τὸν παρακολουθούμενο διὰ τὸν ἀστυνομικό μας.

Ὅταν, λοιπόν, ὑπάρχῃ βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ παρακολουθεῖ κάποιον ἀντιπαρακολουθεῖται, πρέπει νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὸν πιὸ φυσικὸ τρόπο.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ἑξῆς :

ι) Ὅτι προθῆκες καταστημάτων, μὲ τζάμια ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὰν καθρέφτες, ἀποτελοῦν ἐξαιρετικὸ μέσο γιὰ νὰ διακρίνουμε ποιὸς μᾶς παρακολουθεῖ. Ὅταν βεβαιωθοῦμε ὅτι μᾶς παρακολουθοῦν πρέπει ἂν μποροῦμε νὰ εἰδοποιήσουμε καταλλήλως ἄλλο συνάδελφο γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν παρακολούθηση τοῦ ὑπόπτου ποὺ μᾶς παρακολουθεῖ. Ὅσο γιὰ τὴ συνέχεια τῆς παρακολουθήσεως τοῦ «ἀνθρώπου» μας εἶναι θέμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ λυθῇ μὲ γενικὸ κανόνα, ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ φύση τῆς ὑποθέσεως. Ὑπάρχουν περιπτώσεις στὶς ὁποῖες ἐνδιαφέρει κυρίως ὁ πρῶτος παρακολουθούμενος, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλες περιπτώσεις ποὺ ἐνδιαφέρει κυρίως ὁ δεύτερος παρακολουθούμενος, ἰδίως ἂν εἶναι αὐτὸς ἄγνωστος, ὁπότε ὅταν ὁ συνάδελφος τὸν παραλάβῃ κανονικά, τότε ὁ παρακολουθούμενος πράκτορας πρέπει νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ μέση μὲ τὸν πιὸ κατάλληλο καὶ ἔξυπνο τρόπο.

ιι) Ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἕνα ἀστυνομικὸς ποὺ παρακολουθεῖ κάποιον ἂν ἀντιπαρακολουθῆται καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ μιὰ τέτοια περίπτωση. Ὁ τρόπος ποὺ περιγράψαμε παραπάνω εἶναι ὁ πιὸ ἀποδοτικός, γιατὶ ὁ παρακολουθῶν τὸν ἀστυνομικό μας θὰ νομίσῃ ὅτι «τὸν ἔχασε» συμπτωματικὰ καὶ ταὐτοχρόνως ὁ δεύτερος ἀστυνομικός μας, ποὺ ἀνέλαβε τὴν παρακολούθησή του, θὰ πετύχῃ τὴν ἐξακρίβωση τῆς ταυτότητός του καὶ πολὺ πιθανὸ θὰ διαπιστώσῃ καὶ τὴν αἰτία γιὰ τὴν ὁποία αὐτὸς παρακολουθοῦσε τὸν πρῶτο ἀστυνομικό μας.

ιιι) Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τρόποι γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἕνας ἀστυνομικός, ποὺ παρακολουθεῖ κάποιον, ἂν ἀντιπαρακολουθῆται, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση κάθε φορὰ καὶ ἀφοῦ ἐγκαταλειφθῇ ἢ διασφαλισθῇ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀρχικὰ παρακολουθοῦσε. Οἱ τρόποι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς :

Π ρ ῶ τ ο ν : Ὁ ἀστυνομικὸς ἔρχεται ἀντιμέτωπος μ' αὐτὸν ποὺ ὑποθέτει ὅτι τὸν παρακολουθεῖ, τὸν παρατηρεῖ ἐπίμονα καὶ ἐρευνητικὰ καὶ ἐξετάζει τὴν ἀντίδρασή του, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς ἂν τὸν παρακολουθῇ ἢ ὄχι.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν : Ὁ ἀστυνομικὸς μπαίνει σὲ λεωφορεῖο, τρόλλεϋ κ.λ.π. καὶ κατεβαίνει προτοῦ ξεκινήσῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν ἴδια ἢ ἄλλη ἔξοδο. Καὶ αὐτὸ ἂν παρίσταται ἀνάγκη ἐπαναλαμβάνεται ἀναλόγως μὲ τὴν περίπτωση. Ὅταν ὁ ὕποπτος κατέβῃ καὶ αὐτός, τότε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι παρακολουθεῖ τὸν ἀστυνομικό.

Τ ρ ί τ ο ν : Καθὼς ὁ ἀστυνομικὸς βαδίζει ἤρεμα ἐπιστρέφει ἀπότομα, ἀλλὰ κατὰ τρόπο φυσικὸ καὶ ἀθῷο καὶ παρατηρεῖ τὴν ἀντίδραση τοῦ ὕποπτου. Ἂν τότε αὐτὸς χρησιμοποιήσῃ τὸ μαντήλι του, ἂν στρέψῃ τὰ νῶτα του, ἂν ἀνάψῃ τσιγάρο, ἂν διορθώσῃ τὸ καπέλο του καὶ γενικὰ ἂν κάνῃ ὁποιαδήποτε παραπειστικὴ ἢ νευρικὴ κίνηση ἢ κίνηση ποὺ σκοπὸ ἔχει νὰ κρύψῃ τὸ πρόσωπό του ἢ νὰ προκαλέσῃ σύγχυση ἢ ποὺ δείχνει ἀναποφασιστικότητα, τότε δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία ὅτι κάτι τὸ ὕποπτο συμβαίνει καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐνδιαφέρει. Ἀλλ' ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι πρόσφορος μόνον ὅταν ἐπιδιώκεται ἡ διαπίστωση τῆς ὑποψίας καὶ ὁ ὕποπτος δὲν πρόκειται νὰ τεθῇ σὲ παρακολούθηση.

Τ έ τ α ρ τ ο ν : Ἔχει βέβαια βασικὴ σημασία ἡ διαπίστωσι τοῦ ἀστυνομικοῦ ποὺ παρακολουθεῖ κάποιον ἂν ἀντιπαρακολουθῆται ἢ ὄχι. Ἐν τούτοις δὲν θὰ πρέπει νὰ γυρίζῃ τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ πίσω συχνὰ γιὰ νὰ τὸ διαπιστώσῃ αὐτό. Ἡ συνεχὴς καὶ μακρυὰ ἀπὸ κάθε ὑποψία ἀπερίσπαστη προσοχὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ στὸν παρακολουθούμενο καὶ ἡ ταυτόχρονη παρατήρηση μήπως τυχὸν ἀντιπαρακολουθεῖται, ὅταν αὐτὴ δικαιολογῆται (π.χ. σὲ διασταύρωση δρόμων ἢ λοξὲς ματιὲς στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο), πρέπει νὰ θεωροῦνται βασικοὶ κανόνες ἀπὸ κάθε ἀστυνομικὸ παρακολουθήσεως.

δ) Τ ί γ ί ν ε τ α ι ὅ τ α ν ὁ π α ρ α κ ο λ ο υ μ ε ν ο ς ἀ ν τ ι λ η φ θ ῇ τ ὸ ν π α ρ α κ ο λ ο υ θ ο ῦ ν τ α.

Ὅταν ὁ παρακολουθούμενος ἀντιληφθῇ τὸν ἀστυνομικὸ ποὺ τὸν παρακολουθεῖ, πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς αὐτὸς νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τρόπο φυσικό, μέχρις ὅτου νὰ πετύχῃ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ ἄλλον ἀστυνομικό. Ὅταν δὲ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν παρακολούθηση, δὲν πρέπει νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ γραφεῖο ἢ πρὸς τὴν κατοικία του, γιατὶ ὁ παρακολουθούμενος, ποὺ τὸν ἀντελήφθη, θὰ θελήσῃ νὰ μάθῃ ποιὸς εἶναι καὶ ποῦ δουλεύει.

Ὁ καλύτερος λοιπὸν τρόπος εἶναι νὰ ἐπικοινωνήσῃ τηλεφωνικῶς μὲ τὸ γραφεῖο του καὶ ν' ἀπασχολήσῃ τὸν ἄνθρωπό του μέχρι ποὺ νὰ βρῇ εὐκαιρία ἄλλος ἀστυνομικὸς ν' ἀναλάβῃ τὴν παρακολούθησή του. Στὴν περίπτωση αὐτὴ πρέπει ν' ἀναφέρῃ ἢ νὰ πάρῃ ὁδηγίες γιὰ τὴ θέση τοῦ συναδέλφου του ποὺ θὰ τὸν ἀναπληρώσῃ καὶ γιὰ τὸ χρόνο ποὺ αὐτὸς πρέπει νὰ βρίσκεται ἐκεῖ, ὥστε νὰ ρυθμίσῃ ἀνάλογα τὸ παραπλανητικὸ δρομολόγιό του.

ε) Πῶς θὰ κατορθώσῃ ὥστε ὁ παρακολουθούμενος, ποὺ ἀντελήφθη τὸν ἀστυνομικὸ ποὺ τὸν παρακολουθεῖ, νὰ χάσῃ τὰ ἴχνη τοῦ ἀστυνομικοῦ τούτου.

Ἐὰν ὅσα ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο ἐδάφιο δὲν μποροῦν νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἢ ἡ περίπτωση ἀπαιτεῖ τὴ διακοπὴ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τοῦ παρακολουθούμενου ποὺ τὸν ἀντελήφθη, ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος παρακολουθεῖ πλέον οὐσιαστικὰ τὸν πρῶτο, δηλαδὴ στὴ συνηθισμένη περίπτωση ἀντιστροφῆς τῶν ὅρων, τότε, ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ ἀστυνομικὸς μὲ τὸν πιὸ κατάλληλο τρόπο (π.χ. μὲ ταξὶ κ.λ.π.) ἔχοντας πάντοτε ὑπ' ὄψει, ὅτι αὐτὴ ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη λύση τῆς ἐπαφῆς πρέπει νὰ γίνῃ φυσικώτατα καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ ἀμφιβολία, ποὺ ἔτσι δημιουργεῖται, εἶναι πολὺ χρήσιμη.

Ἄλλοι τρόποι συσκοτίσεως τῶν ἰχνῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἡ ἀνάμιξή του στὸ πλῆθος σὲ πολυσύχναστους χώρους, ἡ εἴσοδος σὲ μιὰ αἴθουσα κινηματογράφου ἢ ἄλλου κτιρίου ἢ σὲ ὄχημα κ.λ.π. Πάντως ὁ ἀστυνομικὸς οὐδέποτε πρέπει νὰ τρέχῃ, νὰ κρύβεται, νὰ σταματᾷ κ.λ.π.

Ὅταν ὅμως τύχῃ ὁ παρακολουθούμενος νὰ ἔλθῃ σὲ ἀντιμέτωπη ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀστυνομικὸ τότε ἡ ἐπίθεση εἶναι ἡ καλύτερη ἄμυνα. Ἡ θρασεῖα συμπεριφορὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ σὲ ἔντονο ὕφος, ἂν εἶναι ἀνάγκη, ἡ προσποίηση ὅτι θὰ φωνάξῃ ἀστυφύλακα γιατὶ εἶναι ἀνάγωγος καὶ φαντασιόπληκτος κ.λ.π., ἀποτελεῖ πολὺ καλὸ τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως.

Ὑπάρχουν ἄτομα ποὺ καυχῶνται ὅτι ἀποκαλύπτουν τὸν παρακολουθοῦντα καὶ τὸν εἰδοποιοῦν γιαυτό. Στὶς περιπτώσεις ἀκριβῶς αὐτὲς ὁ παραπάνω τρόπος εἶναι ὁ πιὸ ἐνδεδειγμένος, γιατὶ γεννᾷ βάσιμες ἀμφιβολίες στὸν παρακολουθούμενο γιὰ τὶς ὑπόνοιές του ὅτι παρακολουθεῖται ἀπὸ τὸν ἀστυνομικό μας.

6. Παρακολούθηση σὲ μεγάλες πόλεις.

Ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ κάνει παρακολούθηση σὲ μιὰ μεγάλη πόλη πρέπει νὰ ἔχῃ πρόχειρα στὴν τσέπη του τὸ ἀκριβὲς ἀντίτιμο τοῦ εἰσιτηρίου τῶν συνήθων μέσων ἀστικῶν συγκοινωνιῶν (τρόλλεϋ, λεωφορείων κ.λ.π.) καθὼς καὶ ἀρκετὰ κέρματα τηλεφώνου.

Ἀλλ' ἂς δοῦμε πῶς γίνεται ἡ παρακολούθηση σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

α) Παρακολούθηση μὲ αὐτοκίνητο.

Γιὰ τὴν παρακολούθηση μὲ αὐτοκίνητο πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἑξῆς :

ι) Ὅτι γιὰ τὶς σοβαρὲς περιπτώσεις εἶναι ἀπαραίτητη ἡ χρήση δύο ἢ περισσοτέρων ὀχημάτων καὶ ἡ διάθεση ἄλλων ἐφεδρικῶν σὲ διάφορες θέσεις. Οἱ ἐπιβαίνοντες πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ κιάλια.

ιι) Ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ραδιοεπικοινωνία μεταξὺ τῶν ὀχημάτων. Τὸ

πρῶτο ὄχημα παρακολουθεῖ καὶ ἐνημερώνει τὰ ἀκόλουθα γιὰ τὴν κατεύθυνση καὶ τὶς ἀλλαγὲς αὐτῶν ἢ τὴν πορεία γενικῶς, καθὼς καὶ γιὰ τὶς στάσεις τοῦ παρακολουθούμενου. Τὰ ἐφεδρικὰ ὀχήματα ἀκολουθοῦν ἀπὸ παραλλήλους δρόμους ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὰ σὲ ἐλάχιστο χρόνο ν' ἀντικαταστήσουν τὸ πρῶτο ἢ νὰ «μπλοκάρουν» τὸ παρακολουθούμενο ὄχημα ἢ νὰ συλλάβουν τὸν ὁδηγὸ ἢ τοὺς ἐπιβάτες του, ὅταν διαταχθοῦν γιαυτό.

ιιι) Ὅτι σὲ κάθε ὄχημα πρέπει νὰ ἐπιβαίνουν τρεῖς ἀστυνομικοὶ τουλάχιστον, δηλαδὴ ὁ ὁδηγὸς καὶ δύο παρατηρητές. Ὁ πρῶτος παρατηρητὴς θὰ κάθεται στὸ μπροστινὸ κάθισμα, παραπλεύρως τοῦ ὁδηγοῦ καὶ θὰ παρατηρῇ τὸν παρακολουθούμενο. Ὁ δεύτερος θὰ κάθεται στὸ ὄπισθεν κάθισμα γιὰ νὰ κρατᾷ σημειώσεις καὶ νὰ παρακολουθῇ τὰ ἑπόμενα ὀχήματα. Ὅλοι δὲ οἱ ἐπιβαίνοντες σὲ κάθε ὄχημα πρέπει νὰ ἐναλλάσσωνται σὲ κάθε θέση, χωρὶς ἐξαίρεση οὔτε καὶ τοῦ ὁδηγοῦ.

ιυ) Ὅτι τὰ ὀχήματα πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ πινακίδες εἰκονικῶν ἀριθμῶν κυκλοφορίας, ποὺ ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη πρέπει ν' ἀλλάζουν κάθε μέρα. Μ' αὐτὲς ἐλαττώνονται οἱ πιθανότητες ἀναγνωρίσεώς των.

υ) Ὅτι ἡ ἀποθήκη βενζίνης (ρεζερβουὰρ) τῶν ὀχημάτων, καλὸν εἶναι νὰ ἔχῃ μεγαλύτερη χωρητικότητα ἢ νὰ ἐξασφαλίζωνται ἐφεδρικὰ δοχεῖα βενζίνης καὶ λαδιοῦ κάτω ἀπὸ τὸ πίσω κάθισμα καὶ ὄχι στὸ χῶρο ἀποσκευῶν (πόρτ–μπαγκάζ).

υι) Ὅτι μεταξὺ τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ παρακολουθοῦμε καὶ τοῦ δικοῦ μας αὐτοκινήτου πρέπει ν' ἀφήνεται σχετικὴ ἀπόσταση, ἔστω καὶ ἂν παρεμβάλλεται ἄλλο ὄχημα, ξένο πρὸς τὴν παρακολούθηση. Ἡ ἀπόσταση καὶ στὴν παρακολούθηση μ' αὐτοκίνητο ὅπως καὶ στὴν «πεζῆ», ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ νύχτας, τὸ εἶδος τῆς περιοχῆς, τὴ μέθοδο παρακολουθήσεως, τὶς καιρικὲς συνθῆκες, τὸ εἶδος τοῦ δρόμου κ.λ.π.

υιι) Ὅτι ἡ χρήση τῶν προβολέων (σκάλα χαμηλὴ) δὲν βλάπτει, ὅταν ἡ περιοχὴ τὴν δικαιολογῇ. Προσοχὴ χρειάζεται μόνο στὴ χρήση τῶν ἐκτυφλωτικῶν φώτων μὲ τὰ ὁποῖα ἐπισύρεται ἡ προσοχὴ τοῦ παρακολουθούμενου, ποὺ ἐνοχλεῖται ἀπ' αὐτὰ καθὼς πέφτουν μέσα ἀπὸ τὸν καθρέφτη στὰ μάτια του.

υιιι) Ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται προφυλάξεις καὶ νὰ μὴ δημιουργοῦνται ὑποψίες, ὅταν τὸ ὄχημα ἔχῃ σταθμεύσει «κάπου» κατὰ τὴ νύχτα μὲ ἀναμμένους φανοὺς ἢ μὲ ἀναμμένα τὰ ἐσωτερικὰ φῶτα, ἢ μὲ τὰ τσιγάρα ποὺ καπνίζουν οἱ ἐπιβάτες.

ιχ) Ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως ξηρᾶς τροφῆς γιὰ ὡρισμένες σοβαρὲς περιπτώσεις, ἰδίως ὅταν ὁ ὕποπτος παρακολουθῆται ἀπὸ ἕνα πράκτορα.

χ) Ὅτι ἐὰν ὁ παρακολουθούμενος σταθμεύσῃ μέσα σὲ πόλη, τὸ ὄχημα τῆς ἀστυνομίας πρέπει νὰ σταθμεύσῃ ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν πίσω ἢ μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸ σὲ σχετικὴ ἀπόσταση. Ἀμέσως τότε ἡ παρακολούθηση συνεχίζεται μὲ τὰ πόδια, ἂν ὁ παρακολουθούμενος κατέβηκε, ἄλλως οἱ ἀστυνομικοὶ σταματοῦν καὶ περιμένουν σὲ σχετικὴ ἀπόσταση. Ἂν τὸ παρακολουθούμενο ὄχημα σταθμεύσῃ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, τότε τὸ ὄχημα τοῦ ἀστυνομικοῦ προσπερνᾷ κατὰ τρόπο φυσικὸ καὶ σταθμεύει περιμένοντας ἀθέατο μετὰ τὴν πρώτη στροφὴ ἢ στὸν πρῶτο σταθμὸ βενζίνης. Κατὰ τὸ προσπέρασμα, πλὴν τοῦ ὁδηγοῦ, οἱ ὑπόλοιποι δύο ἢ περισσότεροι ἀστυνομικοὶ καλύπτονται ὅσο τὸ δυνατὸ χαμηλότερα γιὰ νὰ μὴ φαίνωνται ἀπ' ἔξω.

β) Παρακολούθηση σὲ λεωφορεῖο.

Κατὰ τὴν παρακολούθηση σὲ λεωφορεῖο ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ ἑξῆς:

ι) Ὅτι σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις διατίθεται ὑπηρεσιακὸ ὄχημα γιὰ ν' ἀκολουθῇ τὸ λεωφορεῖο, ὅπου ἔχει ἐπιβιβασθῇ ὁ παρακολουθούμενος, ἐπὶ πλέον τοῦ ἀστυνομικοῦ ποὺ μπῆκε σ' αὐτό.

ιι) Ὅτι κατὰ τὴν εἴσοδό του στὸ λεωφορεῖο ὁ ἀστυνομικὸς φροντίζει νὰ μπῇ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν παρακολουθούμενο, ὥστε νὰ τὸν προσπεράσῃ ἀθέατος ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενὰ καθίσματα, κατὰ τὸ χρόνο ἀκριβῶς ποὺ ὁ παρακολουθούμενος ἀναζητεῖ κάθισμα. Καὶ τοῦτο βεβαίως ἐφ' ὅσον, ὅπως ἐπιβάλλεται σὲ σοβαρὲς ἰδίως περιπτώσεις, δὲν γίνῃ χρήση τοῦ δελτίου «ἐλευθέρας» κυκλοφορίας.

ιιι) Ὅτι γενικῶς ὁ ἀστυνομικὸς στέκεται ἢ πιάνει θέση πίσω ἀπὸ τὸν παρακολουθούμενο ἐὰν μπορῇ καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο ὅταν κατέβῃ καὶ ὁ παρακολουθούμενος, ἀλλὰ ποτὲ ἀμέσως πίσω ἀπ' αὐτόν. Ἐπίσης καλὸν εἶναι νὰ θυμᾶται ὁ ἀστυνομικὸς ὅτι πρέπει νὰ μὴ σηκώνεται, ἀλλὰ νὰ παραμένῃ καθήμενος ἢ στὴ θέση του, ἂν εἶναι ὄρθιος, ἔστω καὶ ἂν ὁ παρακολουθούμενος ἔχῃ προχωρήσει μέχρι τὴν ἔξοδο καὶ περιμένει νὰ σταθμεύσῃ τὸ ὄχημα διὰ νὰ κατέβῃ. Τοῦτο συνιστᾶται γιὰ ν' ἀποφεύγεται ἡ σύγχυση ἀπὸ σκόπιμη ἢ τυχαία ἀλλαγὴ σκέψεως τοῦ παρακολουθούμενου, ποὺ μπορεῖ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴ θέση του γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ διαδρομή.

γ) Παρακολούθηση στὸν ἠλεκτρικὸ σιδηρόδρομο.

Κατὰ τὴν παρακολούθηση στὸν ἠλεκτρικὸ σιδηρόδρομο ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ ἑξῆς:

ι) Ὅτι, ὅταν μπῇ στὸ ἴδιο βαγόνι μὲ τὸν παρακολουθούμενο, κάθεται πρὸς τὴν ἴδια κατεύθυνση (ἢ πλευρὰ) ποὺ κάθεται ὁ ἄνθρωπός, του, καὶ οὐδέποτε ἀντιμέτωπος.

Εἶναι ἀντικανονικὸ νὰ τὸν κοιτάζῃ ὁ ἀστυνομικὸς κατάματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ παρακολουθῇ, ἂν μπορῇ, μᾶλλον τὸ πόδια του, γιατὶ οἱ κινήσεις τῶν ποδιῶν φανερώνουν τὶς προθέσεις τοῦ παρακολουθούμενου.

ιι) Ὅτι, ἂν ὁ παρακολουθούμενος σηκωθῇ, καθὼς ὁ συρμὸς πλησιάζει σ' ἕνα σταθμό, πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ περιμένῃ στὴ θέση του μέχρι ποὺ νὰ σταθμεύσῃ τὸ τραῖνο.

ιιι) Ὅτι καλὸν εἶναι νὰ διαβάζῃ ὁ ἀστυνομικὸς ἕνα βιβλίο σχήματος «τσέπης». Ἔτσι θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀφανοῦς παρακολουθήσεως τῶν ποδιῶν καὶ δὲν θὰ προκαλῇ ὑποψίες.

ιυ) Ὅτι, ὅταν τὸ βαγόνι εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ἐπιβάτες, ἡ ἀπόσταση ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν «πυκνότητα» τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀστυνομικῶν παρακολουθήσεως. Γενικῶς, ἕνας ἢ περισσότεροι ἀστυνομικοὶ στέκονται στὴν ἴδια ἀπόσταση (ἀκτῖνα), ἀλλὰ σὲ διάφορες θέσεις μέσα στὸ ἴδιο βαγόνι μὲ τὸν παρακολουθούμενο, ὥστε νὰ τὸν ἔχουν στὸ κέντρον. Καλὸν εἶναι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς νὰ βρίσκεται κοντὰ στὸν ἔξοδο. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολο.

υ) Ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι προετοιμασμένος γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν παρακολουθούμενο κατὰ πρόσωπο. Στὴν περίπτωση αὐτὸ χρειάζεται ψυχραιμία καὶ φυσικὴ στάση.

υι) Ὅτι, ὅταν τὸ βαγόνι ἔχῃ λίγους ἐπιβάτες, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μπαίνουν σ' αὐτό, ἀλλ' ὁ ἕνας μπαίνει στὸ ἑπόμενο καὶ ὁ ἄλλος στὸ προηγούμενο βαγόνι. Στὴν περίπτωση αὐτὴ καταβάλλεται προσοχή, ὥστε ὁ ἕνας ἀστυνομικὸς νὰ βλέπῃ τὸν παρακολουθούμενο, ὁ δεύτερος νὰ βλέπῃ τὸν πρῶτο, ὁ τρίτος, ἂν ὑπάρχῃ τὸ δεύτερο κ.ο.κ., ὥστε νὰ σχηματίζουν μιὰ ἁλυσίδα χωρὶς νὰ κοπῇ ἡ ἐπαφὴ καὶ τὸ κυριώτερο χωρὶς νὰ προκαλοῦν ὑποψίες.

δ) Παρακολούθηση στὸ ταξί.

Ἂν ὁ παρακολουθούμενος χρησιμοποιήσῃ ταξὶ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν εἰδικὴ ἐντολὴ νὰ κάμουν τὸ ἴδιο, παίρνουν καὶ αὐτοὶ ἄλλο ταξί. Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς ἀστυνομικοὺς σημειώνει μὲ τρόπο τὸν ἀριθμὸ τοῦ πρώτου ταξί, ποὺ πῆρε τὸν ὕποπτο καὶ δίνει κατευθύνσεις στὸν ὁδηγὸ τοῦ δικοῦ τους γιὰ τὴν κατάλληλη παρακολούθηση τοῦ προηγουμένου ταξί, ἔχοντας ὑπ' ὄψει ὅσα ἀναφέραμε σὲ προηγούμενο ἐδάφιο γιὰ τὴν παρακολούθηση μὲ αὐτοκίνητο.

ε) Παρακολούθησι σὲ ἀναβατῆρα (ἀσανσὲρ).

Ὅταν ὁ παρακολουθούμενος μπῇ σὲ ἀναβατῆρα (ἀσανσὲρ), πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ θυμᾶται τὰ ἑξῆς :

ι) Ὅτι πρέπει νὰ προχωρῇ στὸ βάθος τῆς καμπίνας τοῦ ἀσανσέρ.

ιι) Ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέῃ στὸ συνοδό, ἂν ὑπάρχῃ, τὸν ὄροφο ὅπου πηγαίνει, ἀλλὰ πρέπει νὰ βγαίνει στὸν ἴδιο ὄροφο ποὺ βγαίνει καὶ ὁ παρακολουθούμενος.

ιιι) Ὅτι ἐὰν ὁ παρακολουθούμενος τὸν προσέξῃ κατὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ ἀσανσέρ, τότε μπαίνει σ' ἕνα γραφεῖο τοῦ ὀρόφου αὐτοῦ καὶ ρωτᾷ γιὰ ἕνα φανταστικὸ ὄνομα (π. χ. γιὰ τὸν κ. Ἀραπάκη) ποὺ ἔχει σκεφθῇ ἀπὸ πρίν.

ιυ) Ὅτι ἐὰν ὁ παρακολουθούμενος μπῇ σ' ἕνα γραφεῖο, χωρὶς νὰ τὸν προσέξῃ, τότε σημειώνει τὸν ἀριθμὸ τοῦ γραφείου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατόχου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως γιὰ νὰ τὸ ἀναφέρῃ στὸ δελτίο παρακολουθήσεως.

υ) Ὅτι ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ μπῇ στὸ ἴδιο γραφεῖο (φανερὴ παρακολούθηση), τότε τὸν ἀκολουθεῖ καὶ προσπαθεῖ ν' ἀκούσῃ τὴ συνομιλία. Κανονικὰ πρέπει νὰ περιμένῃ γιὰ λίγο μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ παρακολουθούμενου καὶ κατόπιν νὰ ζητήσῃ τὸν «κ. Ἀραπάκη», ἀφοῦ θὰ ἔχῃ κανονίσει ν' ἀναλάβῃ ἄλλος ἀστυνομικὸς τὴ συνέχιση τῆς παρακολουθήσεως.

υι) Ὅτι ἐὰν ὁ παρακολουθούμενος δὲν δηλώσῃ τὸν ὄροφο ποὺ θέλει νὰ πάῃ ἀλλὰ ἀνεβῇ στὸν τελευταῖο, τότε πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ εἶναι προετοιμασμένος γιὰ νὰ κάνῃ, ὅ,τι ἀναφέραμε παραπάνω.

στ) Παρακολούθηση στὸ ἑστιατόριο.

Ὅταν ὁ παρακολουθούμενος μπῇ σὲ ἑστιατόριο ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ ἑξῆς :

ι) Ὅτι ἐνδεδειγμένη γιὰ τὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιτήρηση ὅλων τῶν ἐξόδων, ἂν οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι ἀρκετοί. Ἐπιβάλλεται ὅμως ὅπως καταστρώνεται μεταξύ τους σύντομα ἕνα σχέδιο συνεννοήσεως καὶ ἐπανασυνδέσεως, ὅταν ὁ παρακολουθούμενος βγῇ ἀπὸ τὸ ἑστιατόριο.

ιι) Ὅτι ἐὰν ἡ ὑπόθεση ἀπαιτῇ τὴν εἴσοδο ἑνὸς ἀστυνομικοῦ στὸ ἑστιατόριο, πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς αὐτὸς νὰ κάθεται σὲ τραπέζι, πίσω ἀπὸ τὸν παρακολουθούμενο, νὰ δίνῃ παραγγελία ἀργότερα ἀπὸ αὐτόν, ν' ἀρχίζῃ τὸ φαγητό του μετὰ ἀπὸ αὐτὸν καὶ νὰ τὸ τελειώνῃ πρὶν ἀπ' αὐτὸν καὶ τέλος νὰ βγαίνῃ, ἂν μπορῇ, προτοῦ βγῇ ὁ παρακολουθούμενος.

ζ) Σύνταξη δελτίου παρακολουθήσεως.

Ὁ ἀστυνομικός, ὁ ὁποῖος ἔκανε τὴν παρακολούθηση ἑνὸς ἀτόμου, πρέπει νὰ συντάξῃ ἕνα δελτίο παρακολουθήσεως, ἀμέσως μετὰ τὴ λήξη τῆς παρακολουθήσεως ἢ κατὰ τὴ διακοπὴ ταύτης λόγῳ μεσημβρινῆς ἢ νυκτερινῆς ἀναπαύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειώσεων, τὶς ὁποῖες τυχὸν ἐκράτησε καθὼς καὶ ἐκείνων, τὶς ὁποίες ἀποτύπωσε σταθερὰ στὴ μνήμη του. Τὸ καλύτερο βέβαια εἶναι οἱ σημειώσεις γιὰ τὸ δελτίο παρακολουθήσεως νὰ κρατοῦνται κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παρακολουθήσεως καὶ κατὰ τὶς στιγμὲς ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, χωρὶς νὰ προκληθοῦν ὑποψίες. Οἱ σημειώσεις αὐτὲς γράφονται πρόχειρα, εἴτε πάνω στὸ πακέττο τῶν σιγαρέττων, εἴτε σὲ μικρὲς καρτοῦλες, ποὺ πρέπει νὰ ἔχουμε πάνω μας σὲ μικρὸ ἀριθμό.

Γενικὰ τὸ δελτίο παρακολουθήσεως πρέπει νὰ τὸ διακρίνῃ σαφήνεια καὶ ἀκρίβεια στὴν περιγραφὴ τῶν ὅσων διαπιστώθηκαν κατὰ τὴν παρακολούθηση.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Α'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

II. Τροποποιούμεναι ἢ συμπληρούμεναι διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ε) Κατ' ἔγκλησιν δίωξις αὐτοδικίας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ὁρίζεται ὅτι ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ αὐτοδικίας χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει. Οὕτως ἡ περὶ αὐτοδικίας διάταξις τοῦ Κ.Π., περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 331 αὐτοῦ, διεμορφώθη ἤδη ὡς ἑξῆς :

Αὐτοδικία

Ἄρθρον 331. Ὅστις ἐνεργεῖ αὐτογνωμόνως ἀξίωσιν περὶ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει τῷ ὄντι ἢ ἐκ πεποιθήσεως οἰκειοποιεῖται, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι ἓξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ὁ συντάκτης τοῦ ὑπὸ κρίσιν νόμου ἔκρινεν ὅτι ἦτο καιρὸς πλέον νὰ θεσπισθῇ διάταξις καθ' ἣν ἡ αὐτοδικία διώκεται κατ' ἔγκλησιν. Τὸ ἀδίκημα ἀφορμὴν ἔχει περιουσιακὰς κυρίως διενέξεις, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβιβάζονται. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνηται ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τῆς λήψεως προσωρινῶν μέτρων, τῇ αἰτήσει τῶν διϊσταμένων καὶ οὐχὶ τὰ ποινικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ὅμως πολλάκις μέχρι τοῦδε εὑρίσκοντο εἰς θέσιν δύσκολον προκειμένου νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπόφασίν των. Ὁ ποινικὸς δικαστής, εὑρισκόμενος πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διαδίκων καὶ ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου τὴν ἀνάκλησιν τῆς γενομένης ἐγκλήσεως, ἠναγκάζετο νὰ συνεργήσῃ εἰς μίαν δίκην μὴ δικαίαν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκδώσῃ ἀπαλλακτικὴν ἀπόφασιν. Καὶ κατέληγεν εἰς ἀθῳωτικὴν ἀπόφασιν, ὅταν τὸ κοινὸν αἴσθημα ἐδικαιολόγει τὴν πρᾶξιν, ἥτις τελεῖται ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι. Ὅθεν, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς διατάξεως ταύτης, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξαφάνισις μιᾶς πηγῆς εἰκονικοτήτων ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ τῶν ἀποφάσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἐπιβαρύνεται ἤδη τὸ Δημόσιον μὲ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἀλλὰ ὁ ἀδικοπραγήσας.

Θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τὸ ἀδίκημα τῆς αὐτοδικίας εἶναι ἀδίκημα στρεφόμενον κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ ἑπομένως ἡ δίωξις ἔδει νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν ἰδιωτῶν. Ὁ αὐτοδικῶν ἰδιώτης ὑποκαθιστᾷ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πρᾶγμα μὴ συμβιβαζόμενον πρὸς τὰς συγχρόνους περὶ δικαίου ἀντιλήψεις. Ὁ δυναμικώτερος ἐκβιάζει μετὰ τὴν πρᾶξιν του τὸν ἀνίσχυρον καὶ ἀδικηθέντα καὶ ἑπομένως ἡ διάταξις ἔδει νὰ μείνῃ ὡς εἶχε μέχρι τοῦδε.

Ἡ ἄποψις αὕτη εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως εὐλογοφανής. Υἱοθέτησίς της ὅμως ὁδηγεῖ εἰς τελείως ἀντίθετα ἀποτελέσματα τῶν διὰ τοῦ νόμου ἐπιδιωκομένων, ὥστε νὰ καθίσταται λυσιτελὴς ἡ προκριθεῖσα λύσις ὑπὸ τῶν συντακτῶν τοῦ νεαροῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος. Σχεδὸν πάντοτε, προκειμένου περὶ τοῦ ἀδικήματος τῆς αὐτοδικίας, οἱ διάδικοι συμβιβάζονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης, ἁπλῶς δὲ ἐξετάζεται μία τυπικὴ διαδικασία, ἀπαραίτητος κατὰ τὸν νόμον. Τὸ ἄτοπον τοῦτο θεραπεύεται ἤδη διὰ τῆς ἐπενεχθείσης εἰς τὸν νόμον μεταβολῆς.

Τέλος δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς πράξεως ὡς αὐτοδικίας εἶναι ἐπικουρικός. Ἡ αὐτοδικία πᾶν ἄλλο ἢ εἰς ἐγκληματικὴν διάθεσιν ἀντιτοιχεῖ. Ἡ αὐθαίρετος θέλησις τοῦ δράστου, μὴ στηριζομένη εἰς ὑπαρκτὸν ἢ νομιζόμενον δικαίωμα, συνιστᾷ ἄλλο ἀδίκημα, ὡς παράνομον βίαν (Π.Κ.330), φθορὰν (Π. Κ.

381), ἐκβίασιν (Π.Κ. 385), ἀπιστίαν (Π.Κ. 390) κλπ. Ὡσαύτως ἐνέργεια δράστου ἐναντίον τῆς Ἀρχῆς στρεφομένη καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐγκληματικῆς διαθέσεως αὐτοῦ (προϋποτιθεμένου ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἐμφανίζεται ὡς Fiscus) λαμβάνει ἄλλον χαρακτηρισμὸν καὶ οὐχὶ τὸν παρόντα, ὡς ἀντίστασις (Π.Κ. 173), ἀπείθεια (Π.Κ. 169), ἀπόδρασις (Π.Κ. 173), παραβίασις κατασχέσεως τεθειμένων σφραγίδων, παραβίασις φυλάξεως τῆς ἀρχῆς (Π.Κ. 177-179) κλπ.

Ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἤδη περιπτώσεων αὐτοδικίας εἰλημμένων ἐκ τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων μας, συνάγεται νομίζομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ περὶ ἧς ἐνταῦθα καινοτομία τοῦ νόμου ὑπῆρξεν ἐπιτυχής. Κατάληψις ἀκινήτου διὰ δυναμικῆς ἀποβολῆς τοῦ κατέχοντος (Α.Π. 960/1961, Θέμις Κ.Η. ς. 35). Κατεδάφισις μανδροτοίχου (Α.Π. 234/1900, Θέμις ΙΒ σ. 67), καταστροφὴ σιτοσπορᾶς (Α.Π. 141/1951, Ποιν. Χρον. Α. σ. 67), κάρφωμα παραθύρων (Α.Π. 347/1934, Δικαστικὴ 1935 σ. 241), κατάληψις ἀκινήτου συντελεσθεῖσα διὰ φυτεύσεως δένδρων (Α.Π. 180/1953, Ποιν. Χῖον. Γ. σ. 336), Κατάληψις ἀκινήτου διὰ τρυγίσεως τῆς ἐν αὐτῷ ἀμπέλου (Α.Π. 220/1916 Θέμις Κ.Ζ. ς. 579) ἢ διὰ καταστροφῆς τοῦ φράκτου (Α.Π. 184/1952 Ποιν. Χρον. Β. σ. 300). Ἀμφισβήτησις παρὰ τοῦ συγκοινωνοῦ τοῦ ἀδικήματος συγκυριότητος καὶ ἀποκλειστικὴ κατοχὴ καὶ κυριότης ὑπὸ τοῦ πρώτου (Α.Π. 219/1960).

Παρεμπιπτόντως ἀναφέρομεν ὅτι περὶ τοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ αὐτοδικία ἐπὶ ἀποχῆς ἀπὸ ὡρισμένης ἐνεργείας, διχογνωμία κρατεῖ παρ' ἡμῖν. Τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον Σιδηροκάστρου, ἐδέχθη ὅτι διέπραξεν αὐτοδικίαν ὁ Δ/ντὴς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας μὴ ἐπιτρέψας εἰς μέτοχον ἑταιρείας ὅπως ἐνεργήσῃ ἔλεγχον εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἐγγραφῶν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος λίαν διαφωτιστικὸν τυγχάνει σχόλιον ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Ζαγκαρόλα, ὅπερ παραθέτομεν ἐν ἀποσπάσματι, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐνδιαφέρει τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες καλοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν τὸν νόμον ἐν τῇ πράξει.

Τὸ ἐν λόγῳ ἀπόσπασμα ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Παρ' ἡμῖν ὁ νόμος δὲν καθορίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν διαπράττεται ἡ αὐτογνωμόνως πραγματοποίησις τῆς ἀξιώσεως περὶ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ὁ δράστης εἴτε ἔχει εἴτε ἐκ πεποιθήσεως οἰκειοποιεῖται. Συνεπῶς δύναται νὰ λάβῃ χώραν διὰ βίας κατὰ πραγμάτων ἢ κατὰ προσώπων ἢ καὶ δι' ἀπάτης.

Ἐρωτᾶται ὅμως δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ παραλείψεως; Ὡς γνωστὸν ἡ πρᾶξις, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν ἐννοιολογικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος συνίσταται εἰς θετικὴν ἐνέργειαν ἢ παράλειψιν ἀπὸ ὡρισμένης ἐνεργείας.

Ἐνταῦθα ὅμως ὁ νόμος λέγει «ὅστις ἐνεργεῖ» ἀποκλείων οὕτω ρητῶς τὴν διὰ παραλείψεως πραγματοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ἐνεργείας τοῦ ὑπαιτίου ἀπειλουμένης διαταράξεως τῆς ἐννόμου τάξεως (Α.Π. 184/52 Ποιν. Χρον. σελ. 300) συνάγεται ὅτι αὐτοδικία ὑπάρχει μόνον, ὅταν ὁ δράστης μεταβάλῃ αὐτογνωμόνως τὴν ὑφισταμένην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διότι ἐπὶ ἀποχῆς ἀπὸ ὡρισμένης ἐνεργείας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ διαταράξεως τῆς ἐννόμου τάξεως.

Ὅπου δὲν πρόκειται περὶ παραβιάσεως κατοχῆς ἑτέρου δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ αὐτοδικίας, διότι ὑπάρχει τὸ γνωστὸν ἀξίωμα: qui continuat not attenta.

Τὴν ὀρθὴν ταύτην ἄποψιν ὑποστηρίζει παρ' ἡμῖν ὁ Εἰσαγγελεὺς Λ. Γιδόπουλος, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ ἀδίκημα τῆς αὐτοδικίας προσβάλλει τὴν Δικαστικὴν τῆς Πολιτείας τάξιν, διότι διὰ τῆς παραλείψεως τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἂν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπάρχουσα τοιαύτη προσβολὴ ἐν τῇ ἀρνήσει τινὸς νὰ ἐκπληρώσῃ νόμιμον ὑποχρέωσίν του, δι' ἣν εἶναι ἀνοικτὴ ἡ ὁδὸς τῆς δίκης, ἀλλὰ ἐὰν γίνῃ δεκτὸν τοῦτο, τότε πᾶσα ἄρνησις ἐκπληρώσεως ὑπο-

χρεώσεως θὰ δύναται νὰ δίδῃ ἀφορμὴν εἰς ποινικὴν καταδίωξιν. Ἐν τούτοις ὁ Α.Π. δέχεται ὅτι τὸ ἀδίκημα τῆς αὐτοδικίας διαπράττεται καὶ ὅταν ὁ αὐτοδικῶν κατακρατῇ αὐτογνωμόνως ἀλλότριον πρᾶγμα, εὑρισκόμενον ἐν τῇ κατοχῇ του χωρὶς νὰ νομιμοποιηθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἡ ἐπίσχεσις τοῦ πράγματος.

Τὴν τοιαύτην ἐπίσχεσιν τοῦ κατεχομένου πράγματος ἡ νομολογία προσπαθεῖ νὰ ἀναγάγῃ εἰς θετικὴν ἐνέργειαν, θέλουσα νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἄποψίν της ταύτην πρὸς τὸ γράμμα τοῦ νόμου. Οὕτω ὁ Α.Π. (ἀριθ. 63/40) λέγει ὅτι (ἡ ἀξίωσις τοῦ αὐτουργοῦ ἐπραγματοποιήθη διὰ θετικῆς πράξεως, ἤτοι διὰ κατακρατήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀναιρεσείοντος 50 δραχμῶν ἐκ τοῦ δοθέντος 100δράχμου πρὸς χορήγησιν χαρτοσήμου, ἐπρόκειτο δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην περὶ ἀναφορογράφου, ὁ ὁποῖος ἐκράτησε τὰς 50 δραχμὰς ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὕπαρξιν αὐτοδικίας δέχεται ἡ Νομολογία μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κατακρατήσεως κατεχομένου πράγματος, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ δράστου παράλειψις τῆς ἐνεργείας πράξεως πρέπει νὰ γίνεται ὡς καθορίζει ὁ Μπουρόπουλος, ἐκ προθέσεως καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Πρέπει δηλ. ἡ κατακράτησις ἢ ἡ ἐπίσχεσις ὡς λέγει ὁ Α.Π. νὰ χρησιμοποιῆται ὡς μέσον πρὸς ἐπίτευξιν ἑτέρου σκοποῦ, συνισταμένου εἰς τὴν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πραγματοποίησιν ἑτέρας ἀξιώσεως τοῦ δράστου καὶ νὰ μὴ ἀποτελῇ σκοπὸν καθ' ἑαυτόν, ὅτε θὰ πρόκειται περὶ ἁπλῆς μὴ ἐκπληρώσεως νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀστικὰς συνεπαγομένης κυρώσεις ἢ καὶ στοιχειοθετούσης τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ σύγχυσις εἰς τὴν ὁποίαν περιέπεσεν ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ Μονομελοῦς Πλημ/κείου, ἐκλαβοῦσα ὅτι ἡ αὐτοδικία συνίσταται εἰς πᾶσαν ἄρνησιν ἐκπληρώσεως νομίμου ὑποχρεώσεως» (Ποιν. Χρονικὰ Ζ/1957 σελ. 280).

Συναφὲς πρὸ τὸ τῆς αὐτοδικίας ἀδίκημα εἶναι καὶ ἡ ἀπειλὴ περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 333 τοῦ Π.Κ. Ἡ διάταξις ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ὅστις ἀπειλῶν ἕτερον διὰ βίας ἢ δι' ἑτέρας παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως, περιάγων αὐτὸν εἰς τρόμον ἢ ἀνησυχίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Καὶ ἡ ἀπειλὴ εἶναι ἀδίκημα σύνηθες, τελούμενον ἰδίᾳ ἐν ὑπαίθρῳ. Διαπράττεται δὲ ἡ ἀπειλὴ κατὰ συρροὴν μὲ ἁπλᾶς σωματικὰς βλάβας καὶ ἐξυβρίσεις, ἀδικήματα, ἅτινα, ὡς γνωστόν, διώκονται κατ' ἔγκλησιν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ κατ' ἔγκλησιν δίωξις ἔδει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπειλῆς. Διότι καὶ ἡ ἀπειλὴ ἀποτελεῖ μικροαδίκημα ἀπὸ τὰ συνηθέστερα. Οἱ διάδικοι συμβιβάζονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης, ἐπακολουθεῖ ὅμως, καθ' ἃ ἐλέχθη ἀνωτέρω, μία τυπικὴ δίκη. Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ ἐνῷ διὰ τὴν ἐξύβρισιν καὶ σωματικὴν βλάβην χωρεῖ ἀνάκλησις ἀπὸ τῆς γενομένης ἐγκλήσεως, δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὴν ἀπειλήν, συνυπάρχουσαν πάντοτε εἰς τὸ κατηγορητήριον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προχωρῇ πρὸς ταύτην ἡ δίκη. Ὁ δικαστὴς προβαίνει εἰς μίαν πρόχειρον δίκην καὶ ἀπαλλάσσει, καθ' ἃ τυγχάνει γνωστὸν τοῖς πᾶσι, τὸν κατηγορούμενον ἐκ τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπειλῆς, εἰς δὲ τὴν δίκην ταύτην ἀναγκάζονται μηνυτὴς καὶ μάρτυρες πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅστις ἤδη ἐπετεύχθη, νὰ ἀφίστανται τῆς ἀληθείας καὶ νὰ αἰσθάνωνται τύψιν συνειδήσεως. Δι' ὃ νομίζομεν ὅτι καὶ τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπειλῆς ἔδει νὰ διώκηται κατ' ἔγκλησιν.

(Συνεχίζεται)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΩΛΗΣΕ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΑΪΦΕΛ

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυν. Δ/τοῦ Β' κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

Οὐδέποτε στὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ παρουσιάσθηκε μέχρι σήμερα ἄλλη ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία, παρομοία μὲ τὸν Victor Lusting. Προικισμένος οὗτος μὲ ἐξαιρετικὰ καὶ ἀσυνήθιστα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προσόντα, ὡς πρωτοφανῆ εὐφυΐαν καὶ εὐστροφίαν, πνεύματος λαμπρότητα, σοβαρότητα καὶ ἐπιβλητικότητα ἑνὸς διπλωμάτου, ἠθοποιΐαν ἑνὸς γεννημένου καλλιτέχνου, ἐπιτηδειότητα καὶ ἐπιδεξιότητα, ἑνὸς ἀσυναγώνιστου ταχυδακτυλουργοῦ, σκληρότητα καὶ αἱμοβορίαν τίγρεως, ὡς καὶ κυνικὴν θρασύτητα, κατέκτησε τὰ σκῆπτρα στὸν ὑπόκοσμο τῆς 'Αμερικῆς καὶ Εὐρώπης καὶ ἰδιαίτερα στὸν τομέα τῶν ἀπατεώνων καὶ παραχαρακτῶν, καὶ κατώρθωσε ἐπὶ μιὰ ὁλόκληρη 20ετία νὰ δρᾷ καὶ νὰ ἐξαπατᾷ τὶς 'Αστυνομικὲς 'Αρχὲς τῶν δύο 'Ηπείρων (Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς).

'Ο James Johnson, πράκτωρ τότε τῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν, ποὺ ἦτο ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν προστασία τοῦ Προέδρου, καὶ ποὺ θ' ἀποκαλοῦμεν στὴν παροῦσα μας ἀφήγησι «Μυστικὴ 'Υπηρεσία» (Service Secret), ἔπαιξε ἕνα σημαντικὸ καὶ πρωτεύοντα ρόλο στὴν ὑπόθεσι αὐτή, καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα, ὥστε νὰ ὁδηγηθῇ τελικὰ ἡ μεγαλύτερη, διασημότερη καὶ φοβερώτερη ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐνδιαφέρουσα καὶ συναρπαστικὴ ἀφήγησι, ξαναζωντανεύει ὁ Johnson, ὅλο τὸ καταληκτικό, φανταστικό, τρομερὸ καὶ ἀπίστευτο δρᾶμα, ποὺ ὁ ἴδιος ἔζησε γιὰ πολλὰ χρόνια, κυνηγώντας τὸν πιὸ καταχθόνιο πανοῦργο καὶ ἀσύλληπτο κακοποιό.

1. Εἰσαγωγή.

'Ο πιὸ καταπληκτικός, ὁ πιὸ ἔμπειρος, ὁ πιὸ δαιμόνιος, ὁ ἄσσος τῶν ἀπατεώνων, ποὺ παρουσιάζετο ὡς κόμης Victor Lusting (μεταξὺ τῶν ἄλλων 23 ψευδωνύμων), ἐφαίνετο νὰ κατέχεται ἀπὸ μιὰ παράδοξη καὶ μυστηριώδη ἀνοσία τοῦ νόμου. Δρώντας μὲ σαγηνευτικὴ καὶ ὑπνωτιστικὴ γοητεία καὶ μαγεία, ἐλήστευε καὶ ἀπεγύμνωνε τὰ θύματα, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, χωρὶς ἔπειτα ἀπὸ 46 συλλήψεις, νὰ ἔχῃ δικασθῇ ἔστω καὶ σὲ φυλάκισι μιᾶς ἡμέρας.

Τελικά, ἡ Μυστικὴ 'Υπηρεσία (Secret Service) τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, κατώρθωσε νὰ στείλῃ αὐτὸν γιὰ πάντα, πίσω ἀπ' τῆς φυλακῆς τὰ σίδερα. Σὰν ἕνας πράκτορας τῆς ἀδυσώπητης, ἀμείλικτης καὶ φοβερῆς αὐτῆς Κρατικῆς 'Οργανώσεως, ἀπ' τὴν ὁποία λίαν πρόσφατα ἀπεσύρθην, λέγει ὁ Johnson, εἶχα τὴν τιμὴν καὶ τὸ προνόμιο νὰ βοηθήσω καὶ συμβάλω στὴν τελευταία, ἀποφασιστικὴ 47η σύλληψί του, ποὺ ὑπῆρξε ἡ μοιραία καὶ μοναδικὴ γιὰ τὴν ἐξαφάνισί του ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Πολλὰ χρόνια, πρὶν μᾶς ἀνατεθῇ ἡ καταδίωξις αὐτοῦ τοῦ περίεργου ἀνθρώπου, εἶχε οὗτος ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῆς 'Υπηρεσίας μας. Τοῦτο συνέβη, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐκπληκτικὴ ἀπάτη, ποὺ συνέλαβε, κατέστρωσε, μελέτησε καὶ διάπραξε, ὁ κόμης Victor Lusting, στὴ λάμπουσα καὶ ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ πολυτέλεια καὶ ὁμορφιὰ τῶν κινηματογραφικῶν ἀστέρων ἀτμόσφαιρα τῆς κινηματογραφουπόλεως τοῦ Χόλυγουντ.

Γιὰ νὰ δοθῇ στοὺς ἀναγνῶστες μιὰ πλήρης εἰκόνα τῆς λαμπρῆς, ἀπεριόριστης καὶ ἀσυναγώνιστης ἐγκληματικῆς σταδιοδρομίας τοῦ διαβόητου κόμητος Lusting, ἀξίζει τὸν κόπον νὰ λεχθῇ ἐξ ἀρχῆς, ἡ καταπληκτικὴ, φανταστικὴ καὶ ἀπίστευτη ἱστορία του.

2. Ὁ ἀπατεὼν παραγωγὸς κινηματογραφικῶν φίλμς.

Τὸ θέαμα ἦτο τολμηρό, προκλητικό, ἄκρως ἀκατάλληλο καὶ ἀπηγορευμένο. Μιὰ γυμνὴ γυναίκα χόρευε τσάρλεστον, πάνω σ᾽να μεγάλο πιάνο. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο λίαν ἀποπνικτικὴ ἀπ᾽ τοὺς καπνοὺς καὶ τὶς ματαιόδοξες φλυαρίες. Μεταξὺ τῶν συνωστιζομένων θαμώνων τοῦ Κέντρου, ὑπῆρχε καμμιὰ ντουζίνα ὄμορφα νεαρὰ κορίτσια, ποὺ συνωθοῦντο, ποζάρανε προκλητικά, καὶ μειδιοῦσαν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, κάποιος παραγωγὸς φίλμς θὰ τὰ ἔβλεπε καὶ θὰ τοὺς ἔδιδε τὴν ποθούμενη ὥθησι πρὸς τὸν Κινηματογράφο. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα ἀποκρουστικό, χυδαῖο, ἀνήθικο, πρόστυχο καὶ γεμᾶτο ὄργιο πάρτυ ἀπ᾽ αὐτὰ ποὺ συνηθίζονται στὸ Χόλυγουντ. Μέσα σ᾽ ὅλην αὐτὴ τὴν συντροφιὰ τῶν παραλυμένων, παρουσιάσθηκε κάποιος ποὺ ἐφαίνετο λίαν σοβαρός, ἀξιοπρεπὴς καὶ ἐπιφυλακτικός, μ᾽ ἕνα ὡραῖο τετράγωνο πρόσωπο, ποὺ ἦτο ἐνδεδεδυμένος ἄψογα, κατὰ τὸ πιὸ διακριτικὸ Ἀγγλικὸ τρόπο. Πλησίασε μιὰ ἀπὸ τὶς ὑποψήφιες καὶ γεμᾶτες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον τους στάρ, καὶ ἀφοῦ ὑποκλίθηκε σὰν ἕνας τζέντλεμαν καὶ ἕνας πραγματικὸς ἀριστοκράτης, συνεστήθη σ᾽ αὐτὴν ὡς κόμης Victor Lusting.

Ἡ κοπέλλα τὸν κύτταξε ἔκπληκτη στὸ ἄκουσμα του τίτλου του καὶ ἔμεινε ἀκόμη πιὸ ἔκπληκτη καὶ ἐκστατική, ὅταν τὸν ἄκουσε νὰ λέγῃ, ὅτι εἶναι «παραγωγὸς φίλμς». Αὐτὴ ἦτο μόλις 18 χρόνων καὶ τὰ ἐπαγγελματικά της προσόντα ἦσαν τόσο περιωρισμένα, ὥστε μόλις θὰ μποροῦσε νὰ τῆς δοθῇ ἕνας δευτερεύων καὶ ἀσήμαντος ρόλος, στὸ γύρισμα μιᾶς ταινίας δεύτερης κατηγορίας. Ὅταν δέ, αὐτὸς ὁ ἐντυπωσιακὸς καὶ παράξενος ξένος τῆς εἶπε ὅτι, τὴν εὕρισκε νὰ ἔχῃ ἕνα φωτεινὸ ταλέντο, καὶ ὅτι ἀνελάμβανε πρόθυμα αὐτὸς νὰ τὴν κάμῃ ἕνα ἀστέρι τοῦ Broadway, φυσικὸν ἦτο νὰ τὸν πιστεύσῃ, καὶ νὰ πάρῃ τὶς προτάσεις καὶ ὑποσχέσεις του στὰ σοβαρά, γιατὶ ὅπως εἴπαμε, αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνειρο ὅλων τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων κοριτσιῶν.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρό, ἡ κοπέλλα αὐτή, ἐθεάθη συνοδεύουσα τὸν Lusting στὴν Χαβάνα, ὅπου ἐγκατεστάθησαν σ᾽να ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ πολυτελέστερα ξενοδοχεῖα της. Γιὰ τὸν Lusting, ἡ ἐξαπάτηση τῆς κοπέλλας καὶ ἐγκατάστασή του στὸ πολυτελὲς ξενοδοχεῖο, ἦτο ἁπλῶς ἕνα μέρος τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεών του, διὰ τὴν διάπραξι τῆς σχεδιασθείσης ἀπάτης. Τοῦ ἀναγκαιοῦσε μιὰ θελκτική, ὄμορφη καὶ σαγηνευτικὴ κοπέλλα, ποὺ θὰ τοῦ προσέδιδε μεγαλοπρέπεια καὶ σοβαρότητα καὶ θὰ ἐνέπνεε πίστι στὸ ρόλο του ὡς «παραγωγοῦ φίλμς».

Τώρα μποροῦσε νὰ προχωρήσῃ στὸ ἑπόμενο στάδιο τοῦ καταχθονίου σχεδίου του, στὴν ἀναζήτησι, δηλαδή, τοῦ ὑποψηφίου θύματός του. Ὁ Lusting καὶ ἡ ἀνόητη ἀκουσία συνένοχός του Stellar Swam, ὅπως ἦτο τὸ καλλιτεχνικό της ὄνομα, ἔκαμαν κοσμικὲς ἐμφανίσεις, ἔπαιξαν σὲ διάφορες λέσχες καὶ προσεπάθησαν νὰ προκαλέσουν τὴν ἐντύπωσι καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ καλοῦ κόσμου στὶς διάφορες κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνώτερης κοινωνικῆς τάξεως. Γρήγορα, ἡ προσοχὴ τοῦ Lusting στράφηκε καὶ συγκεντρώθηκε πάνω σ᾽να ψηλό, ξανθὸ Ἀμερικανὸ μεσήλικα, ποὺ κομπορρημονοῦσε πάνω σὲ καλλιτεχνικὲς μπίζνες. Νὰ εἶχε ἄραγε τὸ μικρόβιο τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ θεατρικοῦ δαιμονίου ; Ἂν συνέβαινε αὐτό, ἦτο ἀκριβῶς ὅ,τι ἀναζητοῦσε ὁ Lusting. Τὸ νὰ συστηθῇ καὶ γνωρισθῇ μὲ αὐτόν, ἦτο πολὺ εὔκολο γιὰ τὸν Lusting. Ὁ Ἀμερικανός, ἕνας πλούσιος ἔμπορος γεωργικῶν ἐργαλείων, ὀνόματι Ronald Dodge, ἐντυπωσιάσθηκε προφανῶς ἀπὸ τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα τοῦ Lusting, περισσότερο δὲ ἀκόμη ἀπὸ τὸν ψευτοτίτλο τοῦ κόμητος. Ὅταν δέ, ἡ συζήτησις ἐστράφη πρὸς τὴν ὄμορφη καὶ θελκτικὴ σύντροφο τοῦ Lusting, ὁ καταχθόνιος ἀπατεὼν ἐξεφράσθη μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ταλέντο αὐτῆς, γνωρίζοντας ὅτι ἡ μέθοδός του αὕτη εἶναι ἀλάνθαστη. Πράγματι δέ, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς φράσεως «Μεγάλης Καλλιτέχνιδος» τὸ θῦμα ὁ Dodge, τσίμπησε τὸ δόλωμα.

«Ξέρετε κάτι ;» εἶπε μὲ ἐνθουσιασμὸ.. «Ἡ ἰδιότης σας ὡς παραγωγοῦ φίλμς

τοῦ Broadway, μοῦ κάνει μεγαλύτερη ἐντύπωσι καὶ μὲ ἐνθουσιάζει περισσότερο ἀπὸ τὸν τίτλο σας ὡς κόμητος. Εἶχα ἕνα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς θεατρικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς δουλειὲς σὲ ὅλη μου τὴ ζωή». Ὁ Dodge περιέγραψε τὰ Θεατρικὰ Κολλέγια στὰ ὁποῖα εἶχε παρακολουθήσει καλλιτεχνικές σπουδές, καὶ τὰ μικρὰ θεατρικὰ συγκροτήματα ποὺ ἀνεπιτυχῶς προσεπάθησε νὰ ὀργανώσῃ στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του. Μὲ μεγάλη θλῖψι ὡμολόγησε ὅτι, εἶχε ἐπιτύχει σὲ πολλοὺς τομεῖς, ἀλλὰ ὄχι σ' αὐτὸν ποὺ εἶχε δώσει ὁλόκληρη τὴ καρδιά του, στὸν τομέα δηλ. τοῦ θεάτρου. Ὁ Lusting τὸν πρόσεχε, ἐκδηλώνοντας ὅλη τὴν συμπάθειά του, καὶ ὅταν πλέον εἶχε διεγείρει τὴν περιέργεια τοῦ θύματός του, μὲ μεγάλη λεπτότητα καὶ εὐγένεια ἐτερμάτισε τὴν συζήτησι.

Ὁ κόμης Victor Lusting.

Ὅπως τὸ ἀνέμενε, ὁ Dodge ἄρχισε νὰ τὸν κυνηγᾷ συνεχῶς καὶ καθημερινῶς σ' ὁλόκληρη τὴν Χαβάνα, κατὰ τρόπο ποὺ προκαλοῦσε τὴν οἴκτο, μὲ τὴν ἐπιθυμία ποὺ τὸν κατέτρωγε, νὰ μπορέσῃ νὰ συμμετάσχῃ στὴ μαγικὴ ζωὴ ἑνὸς παραγωγοῦ φίλμς.

Ὁ Lusting μὲ μεγάλη λεπτότητα, εὐγένεια καὶ δεξιοτεχνία, μιλοῦσε συνεχῶς πρὸς τὸν Dodge διὰ θεατρικὰ ἔργα καὶ τὰ φίλμς, ποὺ σχεδίαζε νὰ γυρίσῃ, ὑποδαυλίζοντας ἔτσι τὸ θεατρικὸ πάθος τοῦ ὑποψηφίου θύματός του. Μέσα σὲ μιὰ ἑβδομάδα ὁ Dodge εἶχε σαγηνευθῆ καὶ μαγνητισθῆ ἀπὸ τὶς συζητήσεις τοῦ Lusting καὶ ὁ τελευταῖος ἔκρινε πῶς ὁ καιρὸς εἶχε ὡριμάσει γιὰ νὰ τοῦ κάμῃ τὴ σχετικὴ πρότασι καὶ εἰσήγησι γιὰ χρήματα.

Τὸ μόνο πρᾶγμα, ποὺ ἀνακόπτει τὶς δοκιμὲς καὶ καθυστερεῖ τὸ γύρισμα τῶν φίλμς εἶπε ὁ Lusting τότε, ἐμπιστευτικὰ στὸν Dodge, ἦτο ὅτι τοῦ ἔλειπαν 50.000 δολλάρια ἀπὸ τὸ ὑπολογιζόμενο ποσὸ τῶν 70.000 δολλαρίων ποὺ θὰ στοίχιζε τὸ γύρισμα. Βέβαια ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, εἶπε, θὰ ἐδέχετο νὰ βάλῃ ἄλλος περισσότερα χρήματα ἀπὸ τὸ 49% τοῦ ὅλου ποσοῦ, διότι ὁ Lusting, ὡς τοῦ εἶπε, ἤθελε νὰ παραμείνῃ ὁ κύριος ρυθμιστὴς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς καταστάσεως.

«Θὰ βάλω ἐγὼ τὶς 34.000 δολλάρια», ἀνεφώνησε ὁ Dodge.

Ὁ Lusting ἔκαμε τὸν διστακτικό. «Ronald», τοῦ εἶπε, «εἶσαι ἕνας φίλος μου καὶ δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ παίρνω χρήματα ἀπὸ φίλους καὶ ἰδιαίτερα γιὰ μιὰ τόσο ἐπισφαλῆ καὶ ριψοκίνδυνη ἐπιχείρησι σὰν κι' αὐτή. Ἂν ἔχωμε μιὰ ἀποτυχία, θὰ χάσωμε ὅλα μας τὰ χρήματα. Εἰλικρινὰ καὶ τίμια, σὰν καλὸς φίλος, δὲν θὰ σὲ συμβούλευα καὶ θὰ σ' ἀπέτρεπα νὰ διαθέσῃς χρήματα σὲ παρόμοιες καλλιτεχνικὲς καὶ θεατρικὲς δουλειές».

Ὁ Dodge ἔγινε κάτωχρος ἀπὸ τὸν θυμό του καὶ ἔξω φρενῶν, ἄρχισε νὰ συζητῇ βίαια καὶ ἐπιτακτικὰ πρὸς τὸν Lusting, λέγοντας καὶ βεβαιώνοντας αὐτὸν ὅτι, σὰν ἄνθρωπος ἀφωσιωμένος ἐξ ὁλοκλήρου στὸ θέατρο, εἶχε τὸν μεγάλο πόθο νὰ ἐπιδοθῇ σὲ καλλιτεχνικὲς καὶ θεατρικὲς δουλειές, ἔστω καὶ ἂν αὐτὲς περιέκλειαν κινδύνους ζημιῶν καὶ οἰκονομικῆς καταστροφῆς. Τελικὰ ὁ Lusting συνήνεσε. Συνεφώνησε λοιπὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Dodge στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, τὴν Provideng R.I., γιὰ νὰ κανονίσουν τὶς τελικὲς λεπτομέρειες, εὐθὺς ὡς θὰ εἶχε συγκεντρώσει τὰ χρήματα τοῦ μεριδίου του δηλ. τὰ 51% τῶν 70.000 δολλαρίων. Πάντως μέχρι τότε, ὁ Lusting ἐπέμεινε, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο ἔναρξιν τῆς ἐργασίας.

Ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες, ὁ Lusting ἀφῆκε σὲ ἀγωνιώδη ἀναμονὴ τὸν Dodge, μὲ τὴν σκέψι ποὺ τὸν βασάνιζε, ὅτι ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία ποὺ παρουσιάσθηκε στὴ ζωή του, ν' ἀναδειχθῇ στὸν τομέα τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων, μποροῦσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ.

Ἔπειτα ἀναχωρεῖ μόνος του διὰ Providenge, ἀρνούμενος νὰ δεχθῇ, ὅπως τὸν συντροφεύσῃ στὸ ἐπιχειρηματικό του ταξίδι, ἡ ἀνόητη συνεργάτις καὶ συνένοχός του, παρὰ τὰς παρακλήσεις καὶ ἱκεσίες της.

Ὁ Dodge γέμισε ἀπὸ χαρὰ μὲ τὴν ἄφιξι τοῦ φίλου του, καὶ μιὰ ὥρα ἀργότερα, στὸ δωμάτιο τοῦ Lusting μέσα στὸ ξενοδοχεῖο, ὁ «κόμης» σώριαζε ἐπάνω στὸ τραπέζι μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Dodge, 36.000 δολλάρια, τὸ μερίδιό του γιὰ τὴν συναιτερικὴ παραγωγὴ τῶν φίλμς, σὲ χρεώγραφα, καὶ ὁ τελευταῖος μὲ τὴν σειρά του, πλέον, 34.000 δολλάρια σὲ μετρητά. Ὁ Lusting κλείδωσε τὰ χρεώγραφα καὶ τὰ μετρητὰ στὴν βαλίτσα του καὶ τὴν τοποθέτησε στὸ ἰδιαίτερό του δωμάτιο. Οἱ δυὸ συνεταῖροι τότε, συνεφώνησαν νὰ ἑορτάσουν τὸ χαρμόσυνο γεγονός, μὲ ἕνα ποτὸ καὶ πῆγαν στὸ πλησίον ἐκεῖ μπάρ.

Σὲ λίγο, καὶ ἐνῷ συζητοῦσαν εὔθυμα, προσῆλθε ἕνας μικρὸς ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἀνήγγειλε, ὅτι ὑπάρχει μιὰ τηλεφωνικὴ πρόσκλησι γιὰ τὸν κόμητα Lusting ἀπὸ τὸ Λονδῖνο. «Προφανῶς θὰ πρόκειται γιὰ τὰ δικαιώματά μου ἐπὶ διαφόρων φίλμς στὴν Ἀγγλία» εἶπε χαρούμενα ὁ Lusting.

«Θὰ γυρίσω ἀμέσως. Ἂς εὐχηθῶμεν καλὴ τύχη καὶ διὰ τοὺς δυό μας», εἶπε καὶ ἀνεχώρησε πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον. Ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα, βλέποντας ὁ Dodge νὰ μὴ ἐπιστρέφῃ ὁ «κόμης», ἀνησύχησε καὶ ἔσπευσε ἀμέσως στὸ ξενοδοχεῖο. Τὸ δωμάτιο τοῦ Lusting ἦτο τελείως ἀδειανὸ καὶ δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἐνδύματα, οὔτε βαλίτσα, οὔτε χρήματα. Ὁ κόμης εἶχε ἐξαφανισθῆ.

Ὠχρὸς ὁ Dodge ἀπὸ ὀργὴ καὶ θυμὸ γιὰ τὸ πάθημά του, ἐκάλεσε, ἀμέσως, τὴν ἀστυνομία καὶ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο, ὑπῆρξε τὸ βασικὸ σφάλμα στὸ ὁποῖο ὑπέπεσε ὁ Lusting.

Μιὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀρχὲς τῶν ἀπατεώνων, εἶναι νὰ προσφέρουν στὸ συνεργαζόμενο θῦμα των, τὴν εὐκαιρία νὰ κερδίσῃ χρήματα κατὰ κάποιον παράνομο τρόπο, π.χ. μέσῳ ὡρισμένων ἱπποδρομιῶν, δωροδοκιῶν κλπ., ὥστε νὰ μὴν τολμᾷ νὰ καταφύγῃ στὴν ἀστυνομία. Ἀλλὰ στὴν προκειμένη περίπτωσι οὐδὲν τὸ παράνομο ἢ μεμπτὸν ὑπῆρχε διὰ τὸν Dodge. Ὁ διακαὴς του πόθος καὶ ἡ ἄσβεστη δίψα του ν' ἀναδειχθῇ στὶς δουλειὲς τοῦ Broadway, ἦσαν ὑπεράνω κάθε μομφῆς. Ὁ Dodge ἐκάλεσε τὶς Ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς τόσο γρήγορα, ὥστε πρόφθασαν τὸν Lusting στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμό, καὶ μόλις κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψι, κλέπτοντας ἕνα αὐτοκίνητο καὶ φεύγοντας μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα ἀπὸ τὸν πίσω τοῦ σταθμοῦ δρόμο, πρὸς τὸ Montreal, ὅπου ἐξηφανίσθη μέσα στὸν ὑπόκοσμο.

Ὅμως, ὁ Dodge, δὲν παραιτήθηκε τῆς καταδιώξεως. Ἐξακολουθώντας τὶς ἔρευνες μὲ ἀνθρώπους δικούς του, ξαναανακάλυψε τὰ ἴχνη του στὴν Χαβάνα, ὅπου συνήντησε καὶ τὴν ἄτυχη γραμματέα του Stellar Swam σὲ τρισαθλία κατάστασι. Ὁ Lusting τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει χωρὶς χρήματα καὶ μὲ τὸ ξενοδοχεῖο ἀπλήρωτο. Ἀγνοοῦσε δέ, ἔστω καὶ μιὰ λέξι ἀπὸ τὴν ὁμιλουμένη ἐκεῖ Ἱσπανικὴ γλῶσσα, ἀναγκάστηκε ν' ἀναλάβῃ ἐργασία σένα συγκρότημα ἀσέμνων θεαμάτων στρίπ-τίζ. Εἶχε καταντήσει ἕνα πνευματικὸ καὶ σωματικὸ ράκος, ἀνίκανη γιὰ ὁποιαδήποτε πιὰ ἐργασία Ὁ Dodge ἀπὸ εὐσπλαχνία τῆς ἔδωσε 200 δολλάρια καὶ τὴν συνεβούλευσε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα της.

Ἐπιστρέφοντας ὁ Dodge στὴν Providenge, ἐξεδήλωσε τὸ ἄσπονδο καὶ ἄσβεστο μῖσος καὶ τὴν πρόθεσί του νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Lusting, κατὰ τρόπο τέτοιο, ποὺ πράγματι θορυβήθηκε ὁ τελευταῖος, καὶ μὴ νοιώθοντας τὸν ἑαυτόν του ἀσφαλῆ ἀκόμη καὶ στὸ Montreal, μπαρκάρισε μὲ πλαστὸ διαβατήριο, μένα φορτηγὸ πλοῖο γιὰ τὴν Γαλλία.

3. Ὁ Lusting καὶ πάλι στὴν Ἀμερική.

Ὁ Lusting αὐτοεξορισθεὶς στὴν Γαλλία, ἄρχισε νὰ μελετᾶ καὶ νὰ καταστρώνῃ σχέδια εὐθὺς ἀμέσως, πῶς νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἀμερική, στὴ Χώρα δηλ. ποὺ προσφέρει ἕνα εὐρὺ καὶ ἀπεριόριστο πεδίον δράσεως, σὲνα ἄνθρωπο μὲ τὸ δικό του δαιμόνιο ταλέντο.

Ἐγνώριζε καλά ὅτι, οἱ μεγαλύτεροι λιμένες εἰσόδου, θὰ ἐπετηροῦντο λίαν αὐστηρά, γιατὶ ἡ ἐπίμονος καταδιωκτικὴ σταυροφορία ἀπὸ μέρους τοῦ Dodge εἶχε θέσει σὲ κίνησι καὶ συναγερμό, τὶς Ἀμερικανικὲς Ἀρχὲς δέκα Πολιτειῶν περίπου. Ὅμως, κατὰ μῆνα Μάϊο 1927, ὁ Lusting ἐπενόησε καὶ κατέστρωσε ἕνα πρωτότυπο καὶ παράτολμο σχέδιο. Ἐπεβιβάσθη ἰνκόγνιτο κατὰ τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Μαΐου, στὸ ὑπερωκεάνειο Mauretania, προοριζόμενο γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη. Τὴν δεύτερη ἡμέρα καὶ κατὰ τὸν πλοῦν, ἔγραψε ἕνα ραδιοτηλεγράφημα μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ ἀσυρματιστοῦ. Τὸ ραδιοτηλεγράφημα, ἀπευθυνόμενο πρὸς τὴν Μυστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, εἶχε ὡς ἑξῆς. «Ἔχω ἐξαιρετικὰ σπουδαῖες καὶ ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ σᾶς. Ἀνέλθετε πάνω στὸ Mauretania τὴν Τετάρτη».

Κόμης Victor Lusting

Κατὰ τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τοῦ ταξιδίου, ὁ Lusting ἐφρόντισε νὰ ἐπιδεικνύεται στοὺς ἐπιβάτες τοῦ πλοίου καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἐντύπωσί των, σὰν μία ἐξέχουσα φυσιογνωμία, καθήμενος στὸ τραπέζι τοῦ Πλοιάρχου.

Ὁ Lusting γνώριζε, ὅτι ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἦτο ἐπιφορτισμένη μὲ δύο εἰδικὰ καθήκοντα, τὴν φρούρησι τοῦ Προέδρου καὶ τὴν σύλληψι τῶν παραχαρακτῶν.

Ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅταν πῆρε τὸ ραδιοτηλεγράφημα, ὑπέθεσε, ὅτι ὁ Lusting εἶχε κάποια πληροφορία γιὰ κάποια σπεῖρα παραχαρακτῶν καὶ ἀπέστειλε δύο πράκτορες, νὰ ἐπιβιβασθοῦν στὸ ἀφικνούμενο ὑπερωκεάνειο πρὶν αὐτὸ πλευρίσῃ. Ὁ Lusting ἐδέχθη αὐτοὺς σὲ μιὰ καμπίνα τῆς πρώτης θέσεως, ἀφήνοντας ἔτσι νὰ ἐντυπωσιασθοῦν καὶ νὰ φαντασθοῦν τὴν εὐγενική του καταγωγὴ καὶ τὴν ἀρχοντιά του

«Δὲν θὰ μπορέσω νὰ σᾶς μιλήσω τώρα» εἶπε. «Εἶμαι ἀπησχολημένος μὲ τὶς ἀποσκευές μου καὶ μὲ τὸν ἀποχαιρετισμὸ τῶν φίλων μου. Μόλις ὅμως ἀποβιβασθῶ θὰ αἰσθανθῶ μεγάλη χαρὰ νὰ περάσω ἀπὸ τὸ γραφεῖο σας.

Πιθανὸν ὅμως, νὰ παρουσιασθῇ κάποια μικρὴ δυσκολία καὶ καθυστέρησι» εἶπε. «Ὑπάρχει κάποια μικρὴ παρεξήγησι στὴν Providenge, καὶ πιθανὸν ἡ ἀστυνομία νὰ ζητήσῃ νὰ μὲ ἀνακρίνῃ. Εἶναι ἐνδεχόμενο ἀκόμη, νὰ ὑποχρεωθῶ νὰ ἐπιστρέψω στὴν Prode Istand».

Ὁ Πράκτωρ, P. Rubano, ἀπήντησε ἀπότομα. «Ἂν ἔχετε πληροφορίες γιὰ παραχάραξι ἢ γιὰ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Προέδρου, αὐτὸ ἔχει προτεραιότητα καὶ κάθε ἄλλο ζήτημα ἢ ὑπόθεσις μπορεῖ ν' ἀναμένῃ».

«Αὐτὸ ἐναπόκειται σὲ σᾶς Κύριοι», ἀπήντησε ὁ Lusting, μένα ἀθῷο ὕφος.

Ὅπως τὰ εἶχε προβλέψει ὁ Lusting, ἕνας ἀστυνομικὸς τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀνέμενε τὴν ἀποβίβασί του, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ τὸν ἀποστείλῃ συνοδείᾳ στὴν Providenge. Ὅμως, ὁ Πράκτωρ P. Rubano, ἐπιδεικνύοντας τὸ μεταλλικὸ σῆμα τῆς Ὑπηρεσίας στὴν ὁποία ἀνῆκε, ἐξήγησε σ' αὐτὸν τὰ Ὁμοσπονδιακὰ των δικαιώματα ἐπὶ τῆς προτεραιότητος ἐξετάσεως τοῦ Lusting. «Ἂν σεῖς παιδιά», εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς πρὸς τοὺς δυὸ πράκτορας τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας «ἔχετε κάποια ὑπόθεσι μ' αὐτόν, ἀντιλαμβάνομαι ὅτι σᾶς ἀνήκει» καὶ ἀνεχώρησε.

Στὸ γραφεῖο τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ Lusting προ-

σεποιήθη ὅτι, ἦτο πολὺ πρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μὲ αὐτούς. Μίλησε ἐπὶ πολλὴ ὥρα, ἀλλὰ πληροφορίες μικρᾶς καὶ ἀσήμαντης ἀξίας παρέσχε στοὺς Πράκτορες. Ὁ Rubano διέταξε καὶ ἐστάλη φαγητὸ στὸ Lusting στὸ γραφεῖο καὶ ἔπειτα ἐπανῆλθε ἀποφασισμένος νὰ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν καὶ δώσῃ σαφῆ στοιχεῖα.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξηκολούθησε ἐπὶ πολλὲς ὥρες καὶ σὲ ὀξύ, μάλιστα, τόνο, χωρὶς νὰ καμφθῇ τὸ ἠθικὸ τοῦ Lusting καὶ χωρὶς αὐτὸς νὰ ἐκδηλώσῃ κἂν δυσφορίαν ἢ ἀγανάκτησιν.

«Ἀτυχῶς», ἀνέφερε ὁ κόμης, «λίγες χρονολογίες καὶ μερικὰ ὀνόματα, ἔχουν διαφύγει τῆς μνήμης μου, πιστεύω ὅμως ἂν μὲ βοηθήσετε θὰ τὰ ἐνθυμηθῶ. Ἦλθα θελληματικά, καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ μπορέσω νὰ συνεργασθῶ μαζί σας ὅσο χρόνο θέλετε».

Ὁ Rubano, δὲν μποροῦσε νὰ φανῇ σκληρὸς καὶ νὰ θυμώσῃ σἕνα ἄνθρωπο ποὺ προσῆλθε μόνος του καὶ ἔδειχνε τόσο μεγάλη προθυμία καὶ θέλησι νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Τελικὰ τὰ νεῦρα του Rubano ἔσπασαν καὶ τὸ μυαλό του ζαλίστηκε ὑπὸ τὴν χειμαρρώδη εὐφράδεια τοῦ Lusting καὶ παρητήθη τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως. Τότε τὸν συνώδευσε μέχρι τῆς θύρας καὶ τὸν καληνύκτισε, λησμονήσας πρὸς στιγμήν, ὅτι οὗτος κατεζητεῖτο παρ' ἄλλης Ὑπηρεσίας.

Ὁ Lusting προχώρησε μέσα στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐλεύθερος πιά, καὶ ἀπόφυγε ἔτσι τοὺς ντέτεκτιβς τοῦ Dodge, ὅπως τὸ εἶχε σχεδιάσει. Ὅμως ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία, οὐδέποτε λησμόνησε τὴν θρασεῖα, αὐθάδη καὶ ἀναιδῆ ἀπάτη του, καὶ ὅταν κάποτε ἀργότερα ἀνεμίχθη καλῇ τῇ πίστει, σὲ κάποια ὑπόθεσι παραχαράξεως, ἐτέθησαν ἐπὶ τὰ ἴχνη του μὲ ὅλως ἰδιαίτερο ζῆλο. Τότε μόλις, ἄρχισα νὰ διερευνῶ τὸ παρελθόν του μετὰ σχολαστικότητος καὶ ἀκριβείας.

Ὅσα περισσότερα ἐμάθαινα γιὰ τὸ πρόσωπο αὐτό, τόσο περισσότερο μὲ ἐγοήτευε καὶ μὲ ἐμάγευε ἡ ἐγκληματική του δραστηριότης. Εἶχαν πράγματι συμβῇ ὅλα τὰ μυθικὰ κατορθώματα ποὺ ἀπεδίδοντο σ' αὐτόν ; Ἀνέλαβα λοιπὸν νὰ τεθῶ ἐπὶ τὰ ἴχνη του στὶς δυὸ Ἠπείρους, Εὐρώπη καὶ Ἀμερική, ἐξετάζοντας τὰ θύματά του, ἐρευνώντας τὰ Ἀστυνομικὰ Ἀρχεῖα καὶ χρησιμοποιώντας κάθε μικροπληροφορία περὶ αὐτοῦ. Τελικὰ κατώρθωσα ν' ἀποκαλύψω ὅλη τὴν ἱστορία τῆς πρωτοφανοῦς, καταπληκτικῆς, ἐκθαμβωτικῆς καὶ ἀσυναγώνιστης ἐγκληματικῆς σταδιοδρομίας του.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΠΟΜΜΕΡΕΝΚΕ
(POMMERENKE)
Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ.
OTTO ZIZMANN καὶ RUDOLF GUT τῆς
FREIBURG, κατὰ μετάφρασιν Ὑγειονομικοῦ
Ἀστυν. Διευθυντοῦ Β΄ κ. **Γ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τὸ ἑπόμενο πρωῒ παρέδωσεν ὁ Pommerenke τὰ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νυκτὸς καταγεγραμμένα διεξοδικῶς σημειώματά του στὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι δράστης γιὰ περαιτέρω 14 κακουργήματα, διαρρήξεις καὶ κλοπὲς στὰς περιοχὰς τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῆς Χαϊλδεβέργης.

Εἰς αὐτὲς τὶς καινούργιες ὁμολογίες εἶχεν τοποθετήσει ἀκριβῆ σχέδια τῶν μεμονωμένων τόπων, ὅπου εἶχε διαπράξει τὶς κλοπές, τὰ ὁποῖα στὴν περαιτέρω ἐξακρίβωσιν, ἀνταπεκρίνοντο μὲ τὰ συμβάντα. Τώρα μόλις ἤρχισαν οἱ μεγαλύτερες δυσκολίες· ἐπειδὴ ἦτο γνωστόν, ὅτι ὁ Pommerenke ἔδρασεν εἰς ὅλην τὴν ὁμοσπονδιακὴν περιοχήν, ὑφίστατο ἡ ὑπόνοια, ὅτι δὲν εἶχε αὐτὸς ἀκόμη ὁμολογήσει ὅλες του τὶς κακὲς πράξεις.

Κατόπιν τούτου ἐγένετο μία λεπτομερὴς προκήρυξις στὸ φύλλο τῆς ὁμοσπονδιακῆς μυστικῆς ἀστυνομίας. Βουνὰ ἀπὸ δικογραφίες ἀδιασαφηνίστων βαρειῶν πράξεων καὶ θανασίμων ἐγκλημάτων ἔφθασαν ἐντὸς ὀλίγου στὴν ἐγκληματολογικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐξητάσθησαν εἰς μακροχρονίους συνεδριάσεις. Ἐν πρώτοις ἔφτιαξαν ἕνα πινάκιον καὶ ἐξητάζετο ἀκριβέστατα, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Pommerenke στὴν ὁμοσπονδιακὴν περιοχὴν (22/5/1953 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεώς του 19/6/59).

Ὡς βοηθητικὸν μέσον γι' αὐτό, ἐχρησιμοποιήθησαν αἱ εὑρεθεῖσαι εἰς τὸν Pommerenke ἐξοφλητικὲς κάρτες, ὡς ἐπίσης ἀστυνομικὲς δηλώσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως καὶ ἄλλαι χειρόγραφοι σημειώσεις.

Εἰς ἀμφιβόλους περιπτώσεις ἠρωτῶντο τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ὥστε ἠδύνατο νὰ ἐξακριβωθῇ ἕνα πινάκιον χωρὶς κενὸν γιὰ τὰς διαφόρους διαμονὰς τοῦ Pommerenke στὴν περιοχὴν τῆς ὁμοσπονδίας. Αὐτὸ τὸ πινάκιον (ὁ πίναξ) παρέσχεν εἰς ἡμᾶς ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν περὶ τῆς διασαφήσεως τῶν παραδεδεγμένων καὶ στὴν ἐξακρίβωσιν ὑπόπτων πράξεων τοῦ Pommerenke. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου 1959 ἀνεκρίθη ὁ Pommerenke γιὰ ὅλας τὰς παραδεδεγμένας ἀξιοποίνους πράξεις, ὑπευθύνως ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας. Αὐτὸς ἐφρόντισε νὰ βοηθήσῃ στὴν διασάφησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ἐπέμενεν μάλιστα, ὅτι ἔπραξεν ἀκόμη 18 βαρείας ἀξιοποίνους πράξεις—στὸ Ἀμβοῦργο, Χαϊλδεβέργη, Karlsrhue, Nyhley καὶ Basel—μεταξὺ αὐτῶν στὸ Ἀμβοῦργο μόνον (9) ἐννέα βιασμοὺς γυναικῶν, ἂν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις οὐδεμία καταγγελία εἶχε γίνει. Μόνον ἐπὶ τῶν (4) τεσσάρων σεξουαλικῶν φόνων καὶ τὶς (11) ἕνδεκα ἀπόπειρες φόνου ἔφερε δυσκολίας στὴ συζήτησι γιὰ τὴν αἰτία καὶ τὸ σκοπὸ τῶν φόνων καὶ δὲν ἦτο καθόλου ἁπλοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψιν νὰ λαμβάνουν καὶ νὰ ἔχουν τελειωτικὰς καὶ καθαρὰς πληροφορίας.

Ὅπως στὴν περίπτωσι τῆς Hilda—Konter διὰ τὴν ὁποίαν αἱ μαρτυρίαι του ἦσαν ἐξαιρετικῶς ἐπιφυλακτικαί, ἔτσι καὶ στὴν περίπτωσι τῆς Karin Walbe, ὅπου αὐτὸς ἐν πρώτοις ἰσχυρίζετο, ὅτι αὐτὴ εἶχε προξενήσει τὰ τραύματα τοῦ κρανίου της κατόπιν πτώσεως ἐπὶ σωροῦ ἀπὸ πέτρες κατέστη δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ εἰς αὐτόν, διὰ τῆς νεκροψίας, ὅτι τὸ κρανίον εἶχε σπάσει. Μόνον τότε παραδέχθηκεν ὅτι τὸ εἰς τὸ δάπεδον κείμενον θῦμα του εἶχε φονεύσει μὲ μιὰ πέτρα· (πολὺ

ἀργότερον συνεπλήρωσεν αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν καὶ ἐμαρτύρησεν ὅτι αὐτὸς εἶχεν τὸ ἀκόμη ἀγκομαχοῦν ἀτιμασμένο κορίτσι καταφέρει νὰ σιωπᾷ, μὲ τὸ νὰ πατᾷ μὲ τὸ ἀριστερό του πόδι, τόσον καιρὸν στὸν λαιμόν του ἕως ὅτου τὸ ροχάλισμα ἐσταμάτησε). Ὅταν διεπίστωσαν ὅτι ὁ Pommerenke ψεύδεται—τότε παρεδέχτηκεν αὐτός—κἄπως παραπονιάρικα, τὸ σφάλμά του.

Ἀλλὰ πάντοτε, πάλιν ἐψεύδετο, καὶ ἀκόμη ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως (γιὰ κάθε ἀπόπειραν φόνου ἐκ προμελέτης). Τὰς ὁμολογίας γιὰ τοὺς 4 φόνους ὤφειλεν αὐτὸς πάντοτε νὰ συμπληρώνῃ κατόπιν τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς στοιχείων καὶ εὑρημάτων στὸν τόπο ὅπου διέπραξε τὰς πράξεις του. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων τῶν ὁποίων τὴν ὑπ' αὐτοῦ διάπραξιν παρεδέχθη ἦλθον ἐπίσης ὑπὸ συζήτησιν (3) τρεῖς περιπτώσεις στὸ Karlsruhe (τὴν 6ην—7ην καὶ 8ην/6/1959) ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ Pommerenke εἶχε τρυπήσει μὲ ἕνα κυνηγετικὸ μαχαίρι τὰ θηλυκά του θύματα, ἐνῷ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου του.

Εὐτυχῶς ἠδυνήθησαν τὰ προσβληθέντα θύματα νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸν ἐγκληματίαν χωρὶς νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπόν του, νὰ βιάσῃ δηλαδὴ αὐτά. Εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἔδωσεν αὐτὸς τὴν ἀπάντησιν στὴν ἐρώτησιν: Γιατὶ αὐτὸς εἶχε χρησιμοποιήσει τὸ μαχαίρι καὶ τί ἤθελε μὲ αὐτὸ νὰ κάνῃ; «Δὲν δύναμαι πραγματικὰ νὰ τὸ πῶ. Γιὰ σεξουαλικὰς σχέσεις ἤθελα νὰ χρησιμοποιήσω τὸ κορίτσι καὶ νὰ τὸ φέρω εὐκολώτερα στὴν διάθεσί μου. Ἀλλὰ γιατὶ ἐχρησιμοποίησα τὸ μαχαίρι δὲν τὸ ξέρω. Θὰ μποροῦσα ἐπίσης, εὔκολα, τὸ κορίτσι νὰ τὸ σπρώξω μὲ τὸν τροχὸν τοῦ ποδηλάτου ἀλλὰ ἐγὼ πῆρα τὸ μαχαίρι. Σκοπὸ γιὰ φόνο δὲν εἶχα». Ἔτσι ἐψεύδετο ὁ Pommerenke στὰς τρεῖς περιπτώσεις γιὰ κάθε πρόθεσιν φόνου καὶ ἔδωσεν στὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεώς του πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ γιὰ πρωτοκόλλησιν τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν:

«Διὰ τὴν αἰτίαν τῶν πράξεών μου, δὲν μπορῶ οὔτε κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ τὸ ἐξηγήσω. Ἀναμφιβόλως, ἡ ἔντονος σεξουαλικὴ ὁρμή μου ἔχει παίξει ἕναν ἀποφασιστικὸν ρόλον. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις δὲν εἶχον ἐκ τῶν προτέρων τὸν σκοπὸν νὰ φονεύσω τὶς γυναῖκες ἢ παρὰ μόνον αὐτὴ ἡ ἀπόφασις μοῦ ἦλθε, κατ' ἐξαίρεσιν, στὴν περίπτωσιν Walde ὅπου ἐγὼ εἶχον ἀρχίσει νὰ χρησιμοποιῶ βίαν, γιὰ τὸν ἐξαναγκασμὸν εἰς σεξουαλικὴν ἐπαφήν».

Γιὰ νὰ θεμελιώσωμεν καλύτερα τὴν κατηγορίαν καὶ διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν κατηγορούμενον κάθε δυνατότητα ν' ἀνακαλέσῃ τὶς ὁμολογίες του ἀργότερον, στὴν διαδικασίαν πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἔλαβε χώραν, κατὰ τὰς 15 Ὀκτωβρίου 1959 μετὰ ἀκριβεῖς συζητήσεις καὶ προετοιμασίας στὸν τόπον τῆς διαπράξεως τῶν 4 φόνων (Ebringen, Hornberg, Otigheim, καὶ Karlsruhe), ἀναπαράστασις κατὰ τὴν ὁποίαν παρευρέθη καὶ ὁ Εἰσαγγελεύς.

Ὁ Pommerenke μετεφέρθη ὑπὸ ἰσχυρὰν φρουρὰν καὶ δεμένος στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος μὲ αὐτοκίνητον.

Ἡ ἀναχώρησις ἔγινε περὶ τὴν 8ην ὥραν, ἡ δ' ἐπιστροφὴ στὴν κρατικὴν φυλακὴν κατὰ τὴν 20ὴν ὥραν. Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία ἐγένετο πάντοτε μυστικὰ καὶ μὲ ἀποκλεισμὸν τοῦ τύπου. Μόνον ἔτσι ἦτο δυνατὸν τὴν διαδικασίαν τῶν κολασίμων πράξεων νὰ ἀναπαραστήσωμεν καὶ νὰ μὴν ἐνοχληθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐρεθισμένον λαὸν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν γονέων καὶ ἄλλων συγγενῶν τῶν θυμάτων, στὴν ἐξακρίβωσιν τῶν πραγμάτων.

Παρὰ τὰ πολὺ μεγάλα προφυλακτικὰ μέτρα, ἀπεδείχθη ἤδη μὲ τὴν ἄφιξίν μας στοὺς τόπους τῆς διαπράξεως τῶν ἐγκλημάτων πόσον γρήγορα εἶχε διαδοθῇ ἡ ἀκριβὴς ὥρα τῆς ἀφίξεώς μας. Ἔτσι δὲν ἦτο παράξενον ὅτι ἐνεφανίσθησαν περίεργοι, οἱ ὁποῖοι, ὠργισμένοι ἐπῆραν ἐχθρικὴν στάσιν ἐναντίον τοῦ ἐγκληματίου, ἀλλὰ τελικῶς συνεκρατήθησαν.

Ἐπιτοπίως ἔδωσεν ὁ Pommerenke μιὰν τρομακτικὰ ἀκριβῆ ἀπεικόνισιν,

ἡ ὁποία εἰς ἕκαστον μέρος, ἐν γνώσει τοῦ Pommerenke, ἐλαμβάνετο μὲ μαγνητόφωνον.

Χωρὶς νὰ δείξῃ μεταμέλειαν περιέγραψεν π.χ. πῶς αὐτὸς στὰς περιπτώσεις Konter, Walde καὶ Walterspacher προσέβαλε ἐκ τῶν ὄπισθεν τὰ δυστυχῆ του θύματα καὶ ἀμέσως μὲ τὸν ἀριστερὸν του βραχίονα καὶ τὸ δεξί του χέρι ποὺ ἐχρησιμοποίει τὰ ἐμπόδιζε νὰ φωνάζουν καὶ τὰ ἤδη ἀναίσθητα θύματα ἔσυρεν εἰς θέσεις ὅπου αὐτὸς ἀπαρατήρητα καὶ ἀνεμπόδιστος ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ, τὴν φρικώδη του πρᾶξιν, ἐπὶ πλέον, πῶς αὐτὸς ἔκοψε τὸν λαιμὸν τῆς ἤδη ἀναισθήτου Konter μὲ ἕνα ξυράφι, τὸ ὁποῖον τὸ ἴδιο ἀπόγευμα εἶχεν ἀγοράσει εἰς τὸ Karlsruhe, καὶ πῶς αὐτὸς τὴν βαρειὰ πληγωμένη Dagmar Klimek λόγῳ τῆς πτώσεώς της ἀπὸ τὴν ταχεῖαν ἀμαξοστοιχίαν ἔσυρεν ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου στὸ χαντάκι καὶ ἔμπηξε τὸ κυνηγετικὸ μαχαίρι στὸν λάρυγγα τῆς ἑτοιμοθανάτου γιὰ νὰ τὴν ἀτιμάσῃ καὶ πῶς αὐτὸς κατώρθωσε νὰ πιάσῃ τὴν Rita Walterspacher—ἡ ὁποία κατώρθωσε τὴν πρώτη φορὰ νὰ τοῦ ξεφύγῃ—νὰ τὴν πνίξῃ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὴν κακοποιήσῃ.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἀκόμη περισσότερα περιέγραψε κατὰ τὴν αὐτοψίαν σὲ κάθε τόπον ἐγκλήματος ψύχραιμος καὶ χωρὶς οὐδὲ ἴχνος οἴκτου καὶ μεταμελείας γιὰ τὰ θύματά του.

Μόνον κατὰ τὴν αὐτοψίαν εἰς τὸ Hornberg καὶ ὅταν τοῦ ἔδειξαν ἀκόμη τὸ σημάδι ποδὸς στὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης, ὅπου ἡ Karin Walde ἀπελπισμένη ἠμύνετο : τότε μόνον ἐφάνη καταβεβλημένος καὶ στὴν περιγραφὴν του διστακτικός. Διστακτικὰ ἀπήντησεν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν. Δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ ἀκούω τὸ κορίτσι νὰ ἀγκομαχᾷ, τότε τῆς ἐπάτησα τὸν λάρυγγα μὲ τὸ πόδι μου.

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων, παραδέχθηκε ὁ Pommerenke συνολικῶς 65 ἀξιοποίνους πράξεις καὶ μάλιστα:

4 φόνους.
7 ἀποπείρας φόνου.
2 περιπτώσεις πλήρους βιασμοῦ.
25 ἀπόπειρες βιασμοῦ γυναικῶν.
5 περιπτώσεις σοβαρῶν λῃστειῶν.
1 περίπτωσιν κλοπῆς μετὰ λῃστείας.
10 διαρρήξεις καὶ κλοπές.
6 κλοπές.
1 ἁπάτην.
1 ὑπεξαίρεσιν.
1 περίπτωσιν διαταράξεως κοινῆς ἡσυχίας.
2 ἄλλας ἀξιοποίνους πράξεις.

Ἡ εἰσαγγελία τοῦ Freiburg ἔκαμε γιὰ 27 περιπτώσεις μηνύσεις. Στὰς ὑπολοίπους 38 περιπτώσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο καὶ ἀπόπειρες βιασμοῦ γυναικῶν καὶ διαρρήξεις μετὰ κλοπῶν ἠδύνατο νὰ μὴ γίνῃ δημοσία καταγγελία διότι αὐτὰ διέπραξεν ὁ Pommerenker πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ μὲ αὐτὰ ὑφίστατο ἡ δυνατότης νὰ τὸν καλέσουν πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐπιτροπῆς στὰς ὑπολοίπους 27 περιπτώσεις ἦσαν τόσον καθαρὰ καὶ ἁπλᾶ, ὥστε ἡ εἰσαγγελία δὲν ἐχρειάζετο νὰ διατάξῃ προανάκρισιν. Ὁ κατηγορούμενος, ὁ ὁποῖος πλήρως ὡμολόγησεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα ἐγκλήματα, ἀποδείχθη ἔνοχος διὰ 4 φόνους, ἐγκλήματα βιασμοῦ γυναικῶν μὲ σκοπὸν φόνου, ἀποπείρας βιασμοῦ γυναικῶν, λῃστείας, διαρρήξεις καὶ ἁπλᾶς κλοπάς.

Μὲ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἰδιορρυθμίαν τῶν πολλαπλῶν ἐγκλημάτων ὑφίστατο ἀφορμὴ νὰ ἐξετασθῇ ὁ Pommerenke γιὰ τὴν διανοητικήν του κατάστασιν.

Αὐτὴ ἡ ἐξέτασις ἐγένετο ἀπὸ τὴν ψυχιατρικὴν καὶ νευρολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Freiburg. Ὁ ἐμπειρογνώμων καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου, καθηγητὴς Dr Rutfin καὶ ὁ ἐπιμελητής του Dr Staven, κατέληξαν μὲ τὴν μακροσκελῆ καὶ ἐξ 197 σελίδων γνωμάτευσίν των ἀπὸ 12/1/60, εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀποτέλεσμα :

«Ὁ Pommerenke δὲν ἦτο ποτὲ ἀσθενὴς πνευματικῶς, οὔτε φρενοβλαβής. Διὰ τὴν ἀκαταλόγιστον ἢ τὴν μειωμένην ἠθικὴν εὐθύνην δὲν εὑρίσκεται κανένα στήριγμα».

Φυσικὰ τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρθηκε ἐξαιρετικὰ γιὰ τὴν προσεχῆ δίκη τοῦ Heinrich Pommerenke τοῦ λῃστοῦ καὶ σεξουαλικοῦ ἐγκληματίου.

Δι' αὐτὸ προσεπάθησεν ἡ δικαιοσύνη τόσον γρήγορα, ὅσον βεβαίως ἦτο δυνατόν, νὰ κλείσῃ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἀπὸ τῆς 3—22/10/60 ἐγένετο ἡ κυριωτέρα διαδικασία στὴ σάλα τοῦ κακουργοδικείου. Εἰς ὅλας τὰς ἀπὸ τὸν κατηγορούμενον πλήρως ὡμολογημένας 27 περιπτώσεις καταγγελιῶν ἀπεδείχθη ἔνοχος εἰς (8) ὀκτὼ περιπτώσεις ἀπ' αὐτὰς (δηλαδὴ τῶν 12 περιπτώσεων).

Ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ εἰς ἰσόβιον ἀπώλειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων. Εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως ἀναφέρεται, ὅτι ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη γιὰ 4 φόνους καὶ 2 ἀπόπειρες φόνου, 6 φορὰς εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ 5 ἕνεκα τῶν ὑπολοίπων εἰς βάρος του ἀξιοποίνων πράξεων.

Ὁ κατηγορούμενος ἐδέχθη τὴν ποινήν, μετὰ σύντομον συζήτησιν μετὰ τοῦ δικηγόρου του. Παρητήθη ἐπίσης τοῦ δικαιώματος νὰ κάμῃ ἔνστασιν.

Τρεῖς ἡμέρες μετὰ ἔκλεισαν οἱ πόρτες τῆς ἀνδρικῆς φυλακῆς τοῦ Bruchsel πίσω του.

Καὶ ἔτσι ἔκλεισεν νομικῶς αὐτὴ ἡ πλουσία εἰς συγκινήσεις ἐγκληματικὴ περίπτωσις.

Ἀλλὰ ὄχι γιὰ τὸν ποινικολόγον, γιατὶ ἀπὸ τὴν περίπτωσιν τοῦ Pommerenke ἀποκτᾷ διάφορες πολύτιμες γνώσεις.

Στὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα τὸν τελευταῖον καιρὸν ἡ κριτικὴ ὁμιλεῖ γιὰ τὴν κακὴν ἐργασίαν ποὺ γίνεται στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν στὸ ἄκρον τοῦ περιοδικοῦ, ὅτι στὴν περίπτωσι τοῦ Pommerenke δὲν ἠσχολήθη μόνον ἕνας S a r p e r m a n, ἀλλὰ συστηματικῶς μία ἐγκληματολογικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς σημάνσεως καὶ εἰδικοί, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὴν πρώτην ἐξόρμησιν. Ἡ πεῖρα μᾶς ἔδειξε πάλιν εἰς αὐτὴ τὴν περίπτωσιν, πόσον εἶναι ἀναγκαῖον αἱ τοιούτου εἴδους περιπτώσεις νὰ διευθύνωνται καὶ νὰ ἐπεξεργάζωνται ἀπὸ τὸ κέντρον.

Δύο ἐρωτήματα ἐξάγονται ἀπὸ τὴν περίπτωσι τοῦ Pommerenke γιὰ τὸν ποινικολόγον : Πῶς ἦτο δυνατόν, ἕνα ἀκοινώνητον ἄτομον ἐπὶ χρόνια νὰ ἐκδηλώσῃ τὰς ἐγκληματικάς του ὁρμὰς χωρὶς νὰ συλληφθῇ, καὶ πῶς μπορεῖ εἰς τὸ μέλλον τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωνία, ἀποτελεσματικώτερον νὰ ὑπερασπισθοῦν ἀπὸ ἕναν θανάσιμο ἐγκληματία ὅπως ὁ Pommerenke.

Ὁ Pommerenke δὲν εἶχε τίποτα στὸ φέρσιμό του καὶ τὴν συμπεριφορά του ἀπὸ ἕνα μεγάλο κακοποιό.

Δὲν ἦτο μόνον σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, αὐτὸς ἐλήστευε, προσέβαλλεν ἀπροσδοκήτως, ἔκανε διαρρήξεις, κλοπές, καὶ ἄλλες μικρότερες κακὲς πράξεις. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶχε τελειωμένην σχολικὴν μόρφωσιν εἶχε μείνει τρεῖς φορὲς στὴν ἰδίαν τάξιν καὶ ἀπεβλήθη ἀπὸ τὴν ἕκτην τάξιν.

Εἶχε καλοὺς τρόπους συμπεριφορᾶς, τοὺς ὁποίους πολὺ πιθανὸν συνεπλήρωσε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὀλιγοχρονίου παραμονῆς του πλησίον ἑνὸς περιοδεύοντος θεα-

τρικοῦ συγκροτήματος Sch—H ὅπου αὐτὸς ἔπαιζεν. Αὐτὸς διέθετεν ἕναν βαθμὸν ἐξυπνάδας καὶ ἐκατάφερνε νὰ ἀσκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ ξένων μὲ τὴν μετριοφροσύνη καὶ τὴν εὐγένειά του.

Γι' αὐτὸ ἐπέτυχεν στοὺς αὐτοκινητοδρόμους καὶ λεωφόρους νὰ τὸν παίρνουν καλοκάγαθοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων μαζί των. Ἔτσι μποροῦσεν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ταξίδια του διὰ μέσου τῆς ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας καὶ χωρὶς ἔλεγχον νὰ ἀφήνῃ τὸν τόπον τῶν ἐγκλημάτων, εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, ἑκατοντάδες χιλιόμετρα πίσω του.

Ἡ ἐφευρετικότης καὶ ἡ πανουργία του ἔκαναν νὰ καταφέρνῃ νὰ περάσῃ εἰς τὰ ὁμοσπονδιακὰ τραῖνα λαθραίως. Προτίστως ἐπέτυχεν αὐτὸ στὴν περίπτωσι τῆς Dagmar Klimek λόγῳ τῆς πείρας του ἐταξίδευεν μὲ δύο ἀγορασμένα στὴν Φραγκφούρτη εἰσιτήρια, γιὰ δύο εἰδικὰ τραῖνα διακοπῶν, χωρὶς καθόλου νὰ ἐνοχληθῇ, γιὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τελικῶς τὸ τραῖνον στὸ Schallstatt, ἀφοῦ διέπραξε τὸ ἔγκλημά του.

Ἀμέσως μετὰ τὴν πρᾶξιν του στὸ Ebringen, ἐταξίδευσε μὲ μοτοσυκλέτταν P.K.W μέχι τὸ Triberg.

Παρωθούμενος ἀπὸ τὸ ἀκόρεστον σεξουαλικὸν πάθος του κυνηγοῦσεν θηλυκὰ ὄντα, ἀδιάφορον ἂν αὐτὰ ἦσαν γυναίκα ἢ κορίτσι, νέα ἢ ἡλικιωμένη, καὶ τοὺς ἐπετίθετο σιωπηλά, ὕπουλα, συρόμενος πρὸς αὐτὰ μὲ ἐπιτηδειότητα γάτας. Ὁ ἀριστερός του βραχίων ἀγκάλιαζε τὸν λαιμὸ τοῦ δυστυχισμένου θύματος, ἐνῷ μὲ τὸ δεξὶ χέρι δυνάμωνε ἀκόμη τὸ πνίξιμο ἢ τοῦ ἔκλεινε τὸ στόμα. Τὸ θῦμα μισοαναίσθητο ἀπὸ φόβον δὲν ἠδύνατο οὔτε νὰ φωνάξῃ οὔτε ν' ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικῶς, γιατὶ μόλις αὐτὸ ἐδοκίμαζε αὐτὸς ἐτελείωνε τὸ στραγγάλισμά του.

Στὴν περίπτωσι, τῆς Cisela P. ἐπέτυχε αὐτὴ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ νὰ φωνάξῃ βοήθεια, καὶ ὁ Pommerenke μὲ καλλιτεχνικὴν εὐλυγισίαν ἐτράπη εἰς φυγήν.

Εἶναι ἕξ ἄλλου ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ὁ Pommerenke δὲν ἐδοκίμασε ποτὲ σοβαρῶς νὰ παλαίψῃ μὲ τὸ θῦμα. Ὅταν διαβάται ἐπλησίαζον ἢ ὅταν ἀπὸ οἱανδήποτε αἰτίαν αὐτὸς ἠνωχλεῖτο στὸν σκοπόν του, ἐτρέπετο εἰς φυγήν. Λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἐπιθέσεις του ἐγένοντο πάντοτε ἐκ τῶν ὄπισθεν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν περιγράψουν λεπτομερῶς.

Στὴν ἀπόπειραν τοῦ βιασμοῦ τῆς N. Citela P. in Singen a. H. ἔκαμεν ὁ Pommerenke τὸ πρῶτο του λάθος τὸ ὁποῖον τοῦ βγῆκε ἀργότερον μοιραῖον :

Αὐτὸς εἶχεν ἀνάψει τὸ πορτατίφ, ὥστε ἡ προσβαλλομένη μπόρεσε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ καὶ ἦτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ μίαν πλήρη περιγραφὴν καὶ οὕτως αὕτη ἐγένετο ἡ κυριωτέρα μάρτυς.

Μὲ τὸν ράπτην στὸ Hornberg ἔκαμε τὸ δεύτερον λάθος τὸ ὁποῖον συνέβαλεν στὴν σύλληψίν του.

Αὐτὸ πιστοποιεῖ ἀκόμη μιὰν φορὰ ὅτι καὶ ὁ πιὸ πανοῦργος ἐγκληματίας στὸ τέλος προδίδεται μόνος του.

Γιὰ τὰ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλήματα ἐπροτιμοῦσε ὁ Pommerenke, ὡς ἐπὶ στὸ πλεῖστον, τὴν νύκτα ἢ τὸ σούρουπο καὶ ὑγρὸν ἢ βροχερὸν καιρόν.

Οἱ τόποι τῶν πράξεών του εὑρίσκοντο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, στὰς παρυφὰς τῶν πόλεων καὶ εἰς προάστια εὑρισκόμενα, ἄλλα εἰς ἀνοικτὰς πεδιάδας καὶ ἄλλα πλησίον ἢ κοντὰ εἰς ἀπομονωμένους συνοικισμούς.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ θύματά του τὰ εἶχε παρακολουθήσει ἀπὸ τὴν στάσιν τοῦ τραμ καὶ τοὺς ἐπετέθη εἰς μιὰν κατάλληλον στιγμὴν ἐκ τῶν ὄπισθεν.

Εἰς τὸ Karlsruhe ἐχρησιμοποίησεν εἰς πέντε περιπτώσεις, ἐκ τῶν ἀξιοποίνων πράξεών του, ἕνα ποδήλατον.

Ἐπίσης ἔτρεχε κατόπιν ὀπίσω ἀπὸ γυναῖκας ἢ κορίτσια ἐπιβαινούσας ἐπίσης εἰς ποδήλατον καὶ ἀφοῦ τὰς ἔφθανε, τοὺς ἐπετίθετο ἀπὸ τὸ ποδήλατόν του.

Στὶς 4 περιπτώσεις (3 στὸ 'Αμβοῦργο καὶ μία στὴ Karlsruhe) ἔγινεν ἡ ἐπίθεσις μὲ ἐν συνεχείᾳ πλήρη βιασμόν, πολὺ πλησίον τῆς κατοικίας τοῦ θύματος.

Τὰ δολοφονικά του ἐργαλεῖα ἦσαν : ἕνας σουγιᾶς, ἕνα κυνηγετικὸ μαχαίρι, ἕνα ξυράφι, μιὰ σιδερένια στρογγυλή ράβδος, μιὰ πέτρα ἀπὸ γρανίτην καὶ ἕνα χασάπικο μαχαίρι, δυὸ κλεμένα μικρᾶς διαμέτρου ντουφέκια καὶ τὰ ἀλύπητα στραγγαλίζοντα χέρια του. 'Η περίπτωσις τοῦ Pommerenke μᾶς δείχνει ἁπλῶς ὅτι πρέπει νὰ δώσωμεν περισσοτέραν προσοχὴν στὴν προληπτικῶς προλαμβάνουσαν ἐνέργειαν.

Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ἡ κραυγή μας, γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀστυνομίας τῆς Σημάνσεως, εἰς ὁλόκληρο τὴν περιοχὴ τῆς ὁμοσπονδίας, νὰ μείνῃ ἀδιάφορος. 'Η πραγματικότης εἶναι δυστυχῶς, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Σημάνσεως εἶναι ὑπερφοτωμένοι καὶ τοὺς ἔχουν κάνει ἁπλῶς ὑπαλλήλους—γραφεῖς—.'Αλλὰ εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ μία ἰσχυρὰ ἀνιχνευτικὴ ὁμάς.

Μὲ τὰ προληπτικὰ μέτρα, ὑπὸ τὴν ἄποψιν νὰ ἐμποδισθοῦν τὰ ἐγκλήματα, ἠδύνατο τὰ σωματεῖα αὐτοκινήτων καὶ ὁδηγῶν νὰ βοηθήσουν ἀποτελεσματικῶς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀστυνομίας, εἰδοποιοῦντα σχετικῶς τὰ μέλη τους, γιὰ τὴ δρᾶσι τῶν Auto—Stop.

Εἶναι ἀσφαλῶς μιὰ ἀξιέπαινος πρᾶξις τὸ νὰ βοηθῇς πληγωμένους ἢ φιλάσθενους γέρους ἀνθρώπους εἰς ἐξοχικοὺς δρόμους καὶ νὰ τοὺς πάρῃς μαζί σου στὸ αὐτοκίνητό σου.

'Αλλὰ ἔναντι τοῦ Anhalter δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀφελεῖς καὶ στὴν περίπτωσι ἀκόμη πού ἤθελε παρουσιασθῇ πολὺ ἄκακος. Πολλοὶ ἔχουν πληρώσει ἤδη ἀκριβὰ τέτοια καλωσύνη.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπωμεν τὴν καλὴν συνεργασίαν μὲ τὸν τύπον καὶ τὸ ράδιον, τὰ ὁποῖα στὴν ἀναζήτησι ἐγκληματιῶν καὶ στὴ διευκρίνησι ἐγκλημάτων καὶ βιαιοπραγιῶν μᾶς παρέχουν πολυτίμους ὑπηρεσίας, στὰς περιοχάς των.

'Αλλά, ἐπίσης, ἡ περίπτωσις τοῦ Pommerenke μᾶς ἔδειξεν, ὅτι μερικοὶ μὴ σοβαροὶ δημοσιογράφοι ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ ἐνοχλοῦν συγγενεῖς τῶν θυμάτων μὲ ἄσπλαγχνον τρόπον καὶ νὰ δημοσιεύουν ἐπανειλημμένως φωτογραφίας τῶν φονευθέντων μὲ ἀνάλογον κείμενον.

Δὲν εἶναι ὁ πόνος τῶν συγγενῶν καὶ χωρὶς αὐτά, ἀρκετὰ μεγάλος ;

Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειώσωμεν, ὅτι μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Pommerenke, διάφοροι δημοσιογράφοι, παρουσιάσθησαν καὶ ἐδοκίμασαν νὰ μάθουν, πού καὶ εἰς ποίας ὑπηρεσίας, εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἔγιναν λάθη καὶ τί εἴδους λάθη.

Τελειώνοντας, θέλομεν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν στὴ διευκρίνησι τόσον φοβερῶν ἐγκλημάτων, νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν εἰλικρινά, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς φίλους μας στὴν 'Ελβετία καὶ τὴν 'Ιταλία.

Συγχρόνως θέλομεν νὰ μεταβιβάσωμεν σ' ὅλα τὰ 'Αστυνομικὰ Τμήματα τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἐξέφρασε κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του.

ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

'Από τὸ 'Αμερικανιαὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Ἦταν ἀργὰ ἀπόγευμα τῆς 23 Δεκεμβρίου καὶ πολλὰ Χριστουγεννιάτικα δένδρα ἦταν στιβαγμένα κατὰ μῆκος τῶν κτιρίων μιᾶς ἐμπορικῆς ὁδοῦ εἰς Upper Manhatan. Ὁ δρόμος ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ κόσμο, ποὺ κουβαλοῦσε καλοσυσκευασμένα δέματα καὶ οἱ πωλητὲς τῶν Χριστουγεννιάτικων δένδρων στέκονταν ἐκεῖ παζαρεύοντες τὰ ἀειθαλῆ καὶ ἀναγγέλλοντες μεγαλοφώνως τὶς τιμές τους στοὺς περαστικούς, ποὺ σταματοῦσαν νὰ ρωτήσουν γιὰ τὴν ἀξία τους.

Ἔκανε κρύο καὶ ἕνα παιδὶ 14 ἐτῶν, ὁ Robert Guittari, ἔτριβε τὰ χέρια του καὶ ἀνασήκωνε τὰ πόδια του γιὰ νὰ ζεσταθῇ, καθὼς περίμενε ἕνα ἀπὸ τοὺς πωλητὰς νὰ τὸν φωνάξῃ. Ὁ Bobby εἶχε πάει ἐκεῖ τέσσαρες ἡμέρες ἐνωρίτερα, ὅταν ἄνοιξε ἡ ἀγορὰ πωλήσεως δένδρων καὶ ρώτησε ἂν μπορῇ καὶ αὐτὸς νὰ πιάσῃ δουλειὰ καὶ νὰ μοιράζῃ στὰ σπίτια χριστουγεννιάτικα δένδρα γιὰ πελάτες ποὺ ἤθελαν μιὰ τέτοια ἐξυπηρέτηση. 'Αφοῦ ἐβεβαίωσε τὸν ἰδιοκτήτη τῆς ἀγορᾶς ὅτι εἶχε τὴν ἄδεια ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ἔγινε δεκτὸς καὶ ἔπιασε δουλειά. Ἦταν ντυμένος καλά.

Ἡ ἐργασία πήγαινε καλὰ καὶ κάθε δέκατο δολλαρίου, τέταρτο δολλαρίου ἢ μισὸ δολλάριο, ποὺ ἔπαιρνε ὁ Bobby ὡς φιλοδώρημα, τὰ ἐτοποθετοῦσε μέσα σὲ μιὰ πάνινη σακκούλα, στὴν τσέπη του. Ὅταν πῆγε στὸ σπίτι, τὰ μέτρησε προσεκτικά, γιατὶ εἶχε μεγάλα σχέδια γιὰ τὰ χρήματα ποὺ κέρδιζε. Προσπαθοῦσε νὰ μαζέψῃ ἀρκετὰ σκοπεύοντας ν' ἀγοράσῃ δῶρα γιὰ τὴν μητέρα, τὸν πατέρα καὶ τὸν μικρότερό του ἀδελφό. Ὁ πατέρας του εἶχε προσφερθῇ νὰ τοῦ δώσῃ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ ἐξόδευε τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ ὁ Bobby σκέφθηκε πῶς θὰ ἦταν καλύτερα ἂν μποροῦσε νὰ τὰ κερδίσῃ ὁ ἴδιος. Ὁ πατέρας του ὅμως εἶχε ὡρισμένες ἀντιρρήσεις, ἀλλὰ ὅταν ἕνα παιδὶ ἐπιμένῃ νὰ βασισθῇ ἐπάνω στὶς δυνάμεις του, εἶναι δύσκολο γιὰ ἕνα πατέρα νὰ μὴ νοιώσῃ ὑπερηφάνεια καὶ νὰ μὴ τὸ ἀφήσῃ νὰ προχωρήσῃ γιὰ νὰ ἰδῇ τί μπορεῖ νὰ κάνῃ.

Ἡ Παρασκευὴ ἦταν γιὰ τὸν Bobby ἡ καλύτερη ἡμέρα ἀπ' ὅλες. Ὁ πατέρας του εἶχε σταματήσει στὴν ἀγορὰ χριστουγεννιάτικων δένδρων καθὼς ἐπέστρεφε στὸ σπίτι ἀπὸ τὴ δουλειά του ἐνωρὶς τὸ βράδυ καὶ ὁ Bobby τοῦ εἶχε δώσει τὸ σακκουλάκι, ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του. Μερικὲς βδομάδες ἐνωρίτερα τὸ εἶχε γεμᾶτο βώλους. Τώρα ἦταν βαρὺ ἀπὸ τὰ χρήματα, ποὺ εἶχε μέσα. «Πάρε μπαμπάκα» εἶπε ὁ Bobby δίνοντάς το. «Πήγαινέ το στὸ σπίτι. Δὲν θέλω νὰ τὸ χάσῃς».

Ὁ πατέρας τοῦ Bobby ἔβαλε στὴν τσέπη του τὴ σακκούλα, τὸν χάϊδεψε μὲ ὑπερηφάνεια στὸν ὦμο καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι.

Λίγη ὥρα ἀργότερα ἕνας καλοντυμένος νέος εἴκοσι περίπου ἐτῶν, στάθηκε μπροστὰ στὰ χριστουγεννιάτικα δένδρα. 'Εξήτασε καὶ συνέκρινε διάφορες τιμὲς καὶ κατόπιν ρώτησε ἐὰν τὸ δένδρο, ποὺ τελικὰ θὰ διάλεγε, μποροῦσε νὰ παραδοθῇ στὸ διαμέρισμα τῆς ἀρραβωνιαστικιᾶς του, κάπου ἐκεῖ κοντά.

—«Θὰ τὰ πάῃ τὸ παιδὶ» εἶπε ἕνας ἄνδρας, δείχνοντας τὸν Bobby.

—«Νομίζεις ὅτι μπορεῖς νὰ τὸ πᾷς ; Πρέπει νὰ πάῃ στὸν ὁδὸ Cooper» εἶπε ὁ νέος στὸν Bobby.

—«Μάλιστα κύριε» τοῦ ἀπήντησε ὁ Bobby. Ἔβγαλε ἕνα μολύβι κι' ἕνα κομμάτι χαρτὶ κι' ἔγραψε τὴ διεύθυνση. Ὁ νέος ἔψαξε τὴν τσέπη του καὶ ἔβγαλε δύο κέρματα τοῦ ἑνὸς τετάρτου δολλαρίου καὶ τὰ ἔδωσε στὸν Bobby.

—«Εὐχαριστῶ πολύ» εἶπε ὁ Bobby καθὼς ἔφευγεν ὁ νέος.

Ὁ Bobby φορτώθηκε στὸν ὦμο τὸ δένδρο καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴν ὁδὸ Cooper. Εἶχε χιονίσει λίγο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ ἀτμόσφαιρα τώρα ἦταν καθαρὴ καὶ κρύα. Φῶτα ἐφαίνοντο εἰς τὰ παράθυρα ὅλων τῶν διαμερισμάτων καὶ ὁ Bobby μπροῦσε νὰ ἰδῇ τὰ χριστουγεννιάτικα στεφάνια καὶ τὴ χριστουγεννιάτικη διακόσμηση. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ συνανοῦτσε στὸ δρόμο τοῦ χαμογελοῦσαν καὶ ὁ Bobby τοὺς ἀνταπέδιδε τὸ χαμόγελο, σκεπτόμενος πῶς θὰ ἦταν περίπου ἡ αὐριανὴ ἡμέρα.

Ἐσχεδίαζε νὰ μοιράσῃ δένδρα κατὰ τὶς πρωϊνὲς ὧρες καὶ κατόπιν νὰ φέρῃ τὰ χρήματα στὸ σπίτι καὶ νὰ τὰ μετρήσῃ. Ἐγνώριζε πόσο ἀκριβῶς ἐκόστιζαν τὰ δῶρα, ποὺ ἐσκόπευε ν' ἀγοράσῃ καὶ ἦταν βέβαιος, ὅτι θὰ εἶχε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ πάῃ ἔξω τὸ ἀπόγευμα καὶ νὰ τὰ ἀγοράσῃ. Θὰ εἶχεν ἐπίσης ἀρκετὰ χρήματα καὶ γιὰ—κάτι ἄλλο—ἕνα χριστουγεννιάτικο δένδρο. Τὸ εἶχε διαλέξει ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα, ποὺ εἶχε ἀναλάβει ἐργασία. Ὁ διευθυντὴς μιᾶς ἐξέδρας πωλήσεως δένδρων τοῦ τὸ εἶχε τοποθετήσει χωριστὰ καὶ ὁ Bobby θὰ τὸ μετέφερε στὸ σπίτι τὴν ἐπομένη, ὅταν θὰ τελείωνε ἡ δουλειά του. Τότε, ὅταν θὰ πήγαινε στὸ σπίτι, μὲ τὰ δῶρα τὴν Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, θὰ ἐγευμάτιζαν, τὸ εἰδικὸ πάντοτε γεῦμα τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Συνήθως εἶχαν δύο κεριὰ ἀναμμένα πάνω στὸ τραπέζι. Κατόπιν θὰ ἐστόλιζαν τὸ χριστουγεννιάτικο δένδρο καὶ ὕστερα ἀκριβῶς πρὶν πᾶνε γιὰ ὕπνο, θὰ τοποθετοῦσαν τὰ δῶρα γύρο ἀπὸ τὸ δένδρο.

Πολλὰ ἄτομα εἶχαν προσπεράσει τὸν Bobby καὶ ὡρισμένοι θυμόντουσαν τὸ γελαστὸ ἀγόρι ποὺ φοροῦσε ἕνα κατακόκκινο σακκάκι κι' ἕνα κόκκινο σκοῦφο, μεταφέροντας ἕνα χριστουγεννιάτικο δένδρο πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἀνάστημά του. Ἔστριψε τὴν ὁδὸ Cooper, προσπέρασε μιὰ γυναῖκα, ποὺ πήγαινε τὸ σκυλάκι της περίπατο καὶ μπῆκε στὸ τετράγωνο, κοιτάζοντας τοὺς ἀριθμοὺς, πάνω στὶς πόρτες τῶν διαμερισμάτων. Σταμάτησε σχεδὸν μπροστὰ στὴ διεύθυνση ποὺ ἤθελε, φαινομενικὰ στενοχωρημένος, ὅπως εἶπεν ἀργότερα ἕνας περαστικός, ποὺ ἐθυμήθηκε ὅτι εἶχεν ἰδῇ τὸν Bobby νὰ ζητῇ πληροφορίες ἀπὸ ἕνα ψηλὸ καὶ μὲ μαῦρα μαλλιὰ ἄνδρα.

Ὁ Bobby βρῆκε τὸ κτίριο ποὺ ἤθελε καὶ μπῆκε μέσα. Στὸ διάδρομο τὸν ἀντελήφθη ἡ σύζυγος τοῦ ἐπόπτου τοῦ κτιρίου. Χαμογέλασε ὅταν εἶδε τὸ νεαρὸ ντυμένο στὰ κόκκινα, νὰ ἀγωνίζεται κουβαλώντας τὸ μεγάλο πράσινο δένδρο. Εἶχε παρατηρήσει, ὅτι κάποιος φαινόταν νὰ τὸν βοηθῇ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ τὰ χαρακτηριστικά του πίσω ἀπὸ τὰ πυκνὰ κλαριά. Χαμογέλασε μόνη της καθὼς τὸ δένδρο προχωροῦσε μέσα στὸ διάδρομο πρὸς τὸ ἀσανσέρ. Μετὰ ἔκλεισε τὴν πόρτα τοῦ ἰσογείου διαμερίσματός της..... Τὸ διαμέρισμα στὸ ὁποῖο ὁ Bobby ἔπρεπε νὰ ξεφορτώσῃ τὸ δένδρο, ἦταν τοῦ ἐπόπτου τοῦ κτιρίου καὶ τῆς συζύγου του, γιατὶ αὐτοὶ ἦταν οἱ γονεῖς τοῦ κοριτσιοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀρραβωνιαστικὸς εἶχεν ἀγοράσει καὶ εἶχε δώσει 50 σέντς γιὰ τὴ μεταφορά του.

Ἐὰν αὐτὴ εἶχε τότε ἀντιληφθῆ, ὅτι τὸ δένδρο προωρίζετο γιὰ τὸ σπίτι της, πιθανῶς νὰ εἶχε προλάβει τὴν τραγωδία ποὺ ἀπεκαλύφθη λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ὅταν ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναίκα μπῆκαν μέσα στὸ διάδρομο καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ ἀσανσέρ, ποὺ λειτουργοῦσε αὐτομάτως.

Ὁ ἄνδρας πίεσε τὸ κουμπὶ τοῦ ἀσανσέρ. Ὅταν τοῦτο ἔφθασε στὸ ἰσόγειο, ἡ πόρτα ἄνοιξε. Τὸ ὄχημα ἦταν ἄδειο. Μόνο ἕνα μεγάλο χριστουγεννιάτικο δένδρο ἦταν μέσα. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα ἐδίστασαν νὰ μποῦν στὸ ἀσανσέρ, κοιτάζοντας γύρω γιὰ νὰ ἰδοῦν κάποιον νὰ ἔρχεται γιὰ νὰ πάρῃ τὸ δένδρο. Ὅταν ὅμως κανεὶς δὲν ἐπαρουσιάσθη, μπῆκαν μέσα μαζὶ μὲ τὸ δένδρο καὶ ὁ ἄνδρας πίεσε τὸ κουμπὶ γιὰ τὸν τελευταῖο ὄροφο τοῦ κτιρίου. Ἐγνώριζαν ὅτι, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦταν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δένδρου, μποροῦσε νὰ τὸ ζητήσῃ, κτυπώντας τὸ κουδούνι τοῦ ἀσανσέρ.

Ὅταν τὸ ζεῦγος ἔφθασε στὸν τελευταῖο ὄροφο, ἡ πόρτα τοῦ ἀσανσὲρ ἄνοιξε καὶ καθὼς ἔβγαιναν στὸ χώλλ, ἔφτασαν στ' αὐτιά του, βαρειὰ ἀγκομαχητά. Ὅπως εἶπεν ἀργότερα ἡ γυναίκα στὴν ἀστυνομία «ἦταν ἀγκομαχητὰ ἀπὸ κάποιον, ποὺ εὑρίσκετο σὲ ἀγωνιώδη κατάσταση καὶ ποὺ φώναξε: «Βοήθεια, Βοηθῆστε με».

Ἔτρεξαν πρὸς τὴ διεύθυνση ἀπὸ τὴν ὁποία ἐρχόταν οἱ φωνές, ἔστριψαν μιὰ γωνία τοῦ διαδρόμου καὶ ἔφθασαν σὲ μιὰ σκάλα ποὺ ὡδηγοῦσε στὴν ὀροφή. Στὸ δεύτερο χώρισμα ἐσταμάτησαν πρὶν ν' ἀνέβουν τὶς σκάλες, ὅταν ἄκουσαν ἄλλη κραυγὴ πιὸ ἀδύνατη ἀλλὰ περισσότερο ἀγωνιώδη καὶ ἱκετευτικὴ καθὼς ἐπλησίασαν ἄκουσαν μιὰν ἀσθμαίνουσα πνιγμένη φωνή.

Ἡ ἀνατριχιαστικὴ φωνὴ προήρχετο ἀπὸ ἕνα μικρὸ παιδί, ποὺ ἦταν ξαπλωμένο ἐπάνω στὸ πλατύσκαλο. Φοροῦσε μιὰ κόκκινη ζακέττα καὶ σκοῦφο. Τὸ δάπεδο τοῦ πλατύσκαλου, ὅπως διέκριναν στὸ ἀμυδρὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ, ἦταν γεμᾶτο πηχτὸ κόκκινο αἷμα.

Κατάπληκτο τὸ ζεῦγος κοίταζε μόνο ἔντρομο, καθὼς στὸ μεταξὺ ξαφνικὰ ὁ διάδρομος πίσω γέμισε ἀπὸ θορυβώδεις φωνὲς ἀνθρώπων, ποὺ ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ διαμερίσματά τους γιὰ νὰ ἰδοῦν ἀπὸ ποῦ ἐρχόντουσαν οἱ κραυγές. Τότε ὁ ἄνδρας κατέβηκε τρέχοντας τὰ λίγα σκαλοπάτια καὶ ἔφτασε στὸ διαμέρισμά του ἀπ' ὅπου ἐκάλεσε τὴν ἀστυνομία καὶ ἕνα γιατρό, ὁ ὁποῖος ἔμενε κάπου ἐκεῖ κοντά. Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του, τρομαγμένοι καὶ σιωπηλοὶ ἄνθρωποι εἶχαν συγκεντρωθῆ γύρω ἀπὸ τὸ παιδὶ πάνω στὸ πλατύσκαλο. Μερικοὶ ἄνδρες ἀνέβηκαν πάνω στὴν ὀροφή, ἀλλὰ δὲν εἶδαν τίποτε καὶ κατέβηκαν ξανὰ κάτω.

Ὁ ἄνδρας ποὺ εἶχεν εὕρει τὸν Bobby, μπῆκε στὸ ἀσανσὲρ—μαζὶ μὲ τὸ χριστουγεννιάτικο δένδρο—καὶ κατέβηκε κάτω στὸ ἰσόγειο, ὅπου ἐκτύπησε τὴν πόρτα τοῦ ἐπόπτου καὶ τοῦ ἀνέφερεν ὅ,τι εἶχεν ἰδῆ.

Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ ἔφτασαν ἐπὶ τόπου ὁ γιατρὸς ἀπὸ ἕνα νοσοκομεῖο, ἕνα ἀσυρματοφόρο αὐτοκίνητο καὶ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ τὸ τμῆμα τῆς Λεωφόρου Wadsworth. Ὁ γιατρὸς διέσχισε τὸν γεμᾶτο ἀπὸ περιέργους διάδρομο τοῦ 6ου ὀρόφου καὶ ἔσκυψε πάνω στὸν Bobby. Ἔπιασε τὸ σφυγμὸ τοῦ παιδιοῦ καὶ ἔβαλε τὸ στηθοσκόπιο πάνω στὸ στῆθος του. Ἐν συνεχείᾳ ἐστράφη πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀστυνομίας «Τίποτε δὲν μπορῶ νὰ κάμω», εἶπε μὲ ἀμηχανία. «Τὸ παιδὶ εἶναι νεκρό».

Ξεκουμβώνοντας τὴν κόκκινη ζακέττα, ὁ γιατρὸς κοίταξε κάτω ἀπὸ τὸ πουλόβερ καὶ τὸ ὑποκάμισο, ποὺ φοροῦσε ὁ Bobby. Στὸ στῆθος τοῦ παιδιοῦ ὑπῆρχαν τρεῖς μαχαιριὲς στὴν περιφέρεια τῶν πνευμόνων. Στὰ πλευρὰ καὶ στὴ ράχη ὑπῆρχαν ἄλλες τρεῖς. Σύμφωνα μὲ τὴ γνωμάτευση τοῦ γιατροῦ, οἱ πληγὲς εἶχαν γίνει μὲ μαχαίρι.

—«Τὸ γνωρίζει κανεὶς τὸ παιδὶ αὐτό;». Ρώτησε ἕνας ἀστυνομικὸς τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εὑρίσκοντο στὸ διάδρομο. Κανεὶς δὲν τὸ γνώριζε.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔσκυψε πάνω του καὶ ἔψαξε γρήγορα τὶς τσέπες τοῦ Bobby. Σὲ μιὰ τσέπη βρῆκε μιὰ κάρτα μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνση τῶν γονέων του. Σὲ μιὰ ἄλλη βρῆκε δύο κέρματα τοῦ ἑνὸς τετάρτου δολλαρίου. Ὁ ἀστυνομικὸς ἔσφιξε τὰ δόντια του καὶ σηκώθηκε. Τώρα ἤξερε ὅτι, μπροστά του εἶχε τὸ δυσκολώτερο ἔργο. Κάποιος ἔπρεπε νὰ πάῃ στὴ διεύθυνση νὰ ἐξετάσῃ τοὺς γονεῖς καὶ νὰ τοὺς ἀνακοινώσῃ τὸ θλιβερὸ αὐτὸ γεγονός.

Ἄλλοι ἀστυνομικοὶ εἶχαν σκαρφαλώσει στὴν πόρτα τῆς ὀροφῆς. Ἦταν ξεκλείδωτη καὶ ἡ ὀροφὴ ἦταν συνεχόμενη μὲ τὶς ὀροφὲς πολλῶν κτιρίων τοῦ τετραγώνου. Δὲν ὑπῆρχαν κηλῖδες αἵματος, ποὺ ν' ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ πλατύσκαλο πάνω στὸ ὁποῖο εὑρέθη τὸ πτῶμα τοῦ Bobby, καὶ αὐτὸ ἔκαμε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ συμπεράνουν ὅτι, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, ὁ νέος δὲν εἶχε μετακινηθῆ ἀπὸ τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο ἐκτυπήθη.

Ὁ δολοφόνος εἶχε δύο τρόπους νὰ ξεφύγῃ : ἀπὸ τὴν ὀροφὴ ἢ κατεβαίνοντας κάτω τὶς σκάλες τοῦ διαδρόμου. Ὑπῆρχεν ἀκόμα βεβαίως ἡ περίπτωσις ὅτι μποροῦσε νὰ κρύβεται καὶ μέσα στὸ κτίριο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶχαν περάσει παρὰ δέκα λεπτὰ μόνο ἀπὸ τὴ διάπραξη τοῦ ἐγκλήματος καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ πιθανὸν νὰ τὸν εἶδαν, δὲν πρέπει νὰ εἶχαν ἀκόμη ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτό, κατέληξαν οἱ ἀστυνομικοί.

Ἐνῷ μερικοὶ ἀξιωματικοὶ ἤλεγχον τὸ διάδρομον, ἄλλοι ἄρχισαν νὰ κτυποῦν ὅλες τὶς πόρτες τῶν διαμερισμάτων τοῦ κτιρίου. Ἀκόμη περισσότεροι ἀξιωματικοὶ βγῆκαν καὶ σκόρπισαν πάνω στὶς ὀροφές.

Στὸ μεταξύ, κατὰ τὶς 8 μ.μ., δύο ἀξιωματικοὶ κτυποῦσαν στὸ διαμέρισμα τοῦ Anthony Guittari. Ὁ πατέρας τοῦ Bobby, ἡ μητέρα καὶ ὁ μικρότερος ἀδελφός του, ἦταν στὸ σπίτι. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐζήτησαν τὸν Guittary νὰ βγῇ ἔξω ὅπου τοῦ εἶπαν τὰ νέα μὲ τρόπο. Ὁ πατέρας ἔμεινε κατάπληκτος ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ κρίσις δυσπιστίας τὸν κατέλαβε.

—«Δὲν εἶναι ἀλήθεια» ἐτραύλισε.

Ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ περιέγραψαν τὴν περιβολὴ τοῦ Bobby καὶ τοῦ ἐπέδειξαν τὴν ταυτότητά του, πού εἶχε βρεθῆ στὴν τσέπη του μικροῦ. Ὁ Guittari ἐκάλυψε τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ χέρια του καὶ ἔγειρε πρὸς τὸν τοῖχο γιὰ νὰ στηριχθῆ. Τὸ εἶχε πλέον πιστέψει.

Ἕνα λεπτὸ ἀργότερα συνῆλθε καὶ μπῆκε στὸ διαμέρισμά του καὶ ἀνήγγειλεν ἥσυχα τὰ νέα πού τοῦ ἔφεραν οἱ ἀστυνομικοί, στὴ γυναῖκα του. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξετάσουν λεπτομερῶς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα, ἀλλὰ ἐπληροφορήθησαν ἀμέσως γιὰ τὴ δουλειὰ διανομῆς δένδρων πού εἶχεν ἀναλάβει ὁ Bobby. Μόλις διεβιβάσθη τηλεφωνικῶς ἡ πληροφορία αὐτὴ στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα Wadsworth, ἐστάλησαν ἐσπευσμένως διάφοροι ἀστυνομικοὶ στὶς ἐξέδρες πωλήσεως δένδρων, στὴ γωνία τῆς ὁδοῦ Dyckman καὶ Λεωφόρου Nagle, ὅπου ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ὁ Bobby εἶχε φύγει ἀπ' ἐκεῖ τὴν 7.15' π.μ. γιὰ νὰ παραδώσῃ ἕνα δένδρο σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ κτιρίου ὅπου εἶχε δολοφονηθῆ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους στὸν ὁποῖο δούλευε ὁ Bobby, μὲ φανερὴ ταραχὴ θυμήθηκε τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ στὸν ὁποῖον θὰ παρεδίδετο τὸ δένδρο.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ ἀστυνομικοὶ ἄρχισαν νὰ ἐλέγχουν τὴ διαδρομὴ τοῦ Bobby στὰ πέντε τετράγωνα τῆς παλυκατοικίας τῆς ὁδοῦ Cooper. Πέντε-ἕξη ἀστυνομικοὶ ἄρχισαν νὰ ἐξετάζουν ἄτομα στὸ δρόμο καὶ στὰ καταστήματα κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

—«Ἕνα παιδὶ 14 ἐτῶν μὲ μιὰ κόκκινη ζακέττα καὶ σκοῦφο πιθανὸν νὰ πέρασε ἀπ' ἐδῶ. Μήπως τὸ εἴδατε ;».

Τὴν ἐρώτηση αὐτὴν τὴν ὑπέβαλαν σὲ ἑκατὸν ἄτομα καὶ πλέον καὶ μὲ τὶς ἐπίμονες προσπάθειές τους κατώρθωσαν μετὰ μιὰ ὥρα νὰ πληροφορηθοῦν τὴ διαδρομὴ τὴν ὁποία ἀκολούθησε ὁ Bobby. Σ' αὐτοὺς ποὺ ἐδήλωσαν ὅτι τὸν εἶχαν ἰδῆ, ἔκαναν περισσότερες ἐρωτήσεις. Μιλοῦσε μὲ κανένα ; Πήγαινε κανεὶς μαζί του ἢ μήπως τὸν παρακολουθοῦσε κανένας ; Μήπως εἶχαν ἰδῆ καμμιὰ σπεῖρα νεαρῶν νὰ περιφέρωνται στὴν περιοχὴ, κατὰ τὴν ὥρα ἐκείνη ;

Ταυτοχρόνως οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἔφτασαν πρῶτοι στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ἔκαναν μιὰ σπουδαία ἀνακάλυψη. Τρεῖς ἀξιωματικοί, ποὺ εἶχαν σκαρφαλώσει ἔξω ἐπάνω στὴν ὀροφὴ τοῦ κτιρίου, λίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ πτώματος τοῦ Bobby, ἐπεδόθησαν στὴν ἐξερεύνηση τῶν ὀροφῶν ἑπτὰ κτιρίων πού ἦταν συνεχόμενες μὲ τὴ στέγη τοῦ κτιρίου ἐκείνου.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΠΛΑΙΣΙΑ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β΄ κ. **Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἡ ἐπιτυχὴς στρατηγική.
2. Αἱ πρῶται πληροφορίαι.
3. Αἱ πρῶται ἐνέργειαι.
4. Οἱ λαθρέμποροι εἰς Νέαν Ὑόρκην.
5. Ἡ ἐπαφή.
6. Ἡ σύλληψις καὶ τὰ ἀποτελέσματα.

***

1. Ἡ ἐπιτυχὴς στρατηγική.

Τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν δὲν καθορίζουν πλέον τὰ τοπικὰ ὅρια σκέψεως καὶ κινήσεως τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὀξυνθέντων ἀστυνομικῶν προβλημάτων. Ἡ θεραπεία τῶν συμπτωμάτων καὶ μόνον μίας γνωστῆς νόσου ἀποτελεῖ τακτικὴν τοὐλάχιστον ἀπαράδεκτον, ἂν μὴ ἐπικίνδυνον.

Εἰς τὰ συμπεράσματα αὐτὰ κατέληξεν ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικῶν τῶν Η.Π.Α., ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν τοξικομανῶν ηὐξήθη καὶ ἡ κατάστασις εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπεδεινώθη. Οἱ ἁρμόδιοι ἀπεφάσισαν νὰ κτυπήσουν τὰς βάσεις παραγωγῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ μέσα μεταφορᾶς των ἀφ' ἑτέρου.

Πρὸς τοῦτο ἐγκατεστάθη Εἰδικὸν Γραφεῖον Ναρκωτικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν τῶν Η.Π.Α. εἰς τὴν Ρώμην, μὲ συνδέσμους εἰς Παρισίους, Μασσαλίαν, Κων/πολιν καὶ Βηρυτόν. Μία ἐξαιρετικὴ συνεργασία μετὰ τῶν Ἐθνικῶν Ἀστυνομιῶν τῶν Χωρῶν αὐτῶν ἀνεπτύχθη μὲ ἀποτελέσματα πράγματι ἀξιοθαύμαστα.

Ὁ κ. Τζὼν Κούσακ, προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Διώξεως Ναρκωτικῶν Ρώμης, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Μάϊλς Φέρλογκ, Ἀρχηγοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ἔδωσεν ἐπὶ τριήμερον εἰδικὰς διαλέξεις μὲ θέμα: τὴν παραγωγὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ναρκωτικῶν, τὴν διεθνῆ κίνησιν αὐτῶν, τὸν τρόπον δράσεως τῶν λαθρεμπόρων καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα μέσα, τὰς ἀστυνομικὰς μεθόδους καὶ τεχνικὰ μέσα διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των, τὴν ἀνάγκην διεθνοῦς ἀστυνομικῆς συνεργασίας καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Εἰς τὸ παρὸν σημείωμα θὰ ἐκθέσωμεν μίαν πραγματικὴν περίπτωσιν συλλήψεως διεθνῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν μεγάλης «ὁλκῆς», ὡς τὴν διηγήθη καὶ τὴν ἀνέλυσεν ὁ κ. Κούσακ. Ἐξ αὐτῆς σαφῶς καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ σημασία τῆς διεθνοῦς ἀστυνομικῆς συνεργασίας καὶ τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς συντονισμένης ἀστυνομικῆς δραστηριότητος διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν ὀλεθρίων ἐχθρῶν τῆς κοινωνίας.

2. Αἱ πρῶται πληροφορίαι.

Ἡ Βηρυτός, πρωτεύουσα τοῦ Λιβάνου, ἀποτελεῖ, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐξηκριβωμένα στοιχεῖα, σημαντικὸν κέντρον λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν. Τὸ παραγόμενον εἰς μεγάλην ποσότητα ὄπιον τῆς Τουρκίας, κατὰ μέγα μέρος, μεταφέρεται λαθραίως εἰς τὸν Λίβανον, ὅπου μετατρέπεται εἰς βασικὴν μορφίνην καὶ διὰ τῆς Βηρυτοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὰ μυστικὰ ἐργοστάσια τῶν Κορσικανῶν τῆς Γαλλίας, ὅπου ὑφίσταται τὴν κατάλληλον ἐπεξεργασίαν καὶ γίνεται ἡρωΐνη. Ἀκολούθως παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Σικελιανῶν λαθρεμπόρων διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ διὰ τοῦ πλήρως ὠργανωμένου δικτύου νὰ πωληθῇ ἐκεῖ εἰς τοὺς 50.000 τοξικομανεῖς.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1960, ὁ εἰς Βηρυτὸν πράκτωρ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Ναρκωτικῶν, συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λιβάνου, ἐπληροφορήθη ὅτι κάποιος χονδρέμπορος «ἑτοίμαζε μιὰ μεγάλη δουλειά».

3. Αἱ πρῶται ἐνέργειαι.

Ἡ πληροφορία ἀνελύθη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὁ πληροφοριοδότης ἠξιολογήθη καταλλήλως καὶ τὰ προκύψαντα πορίσματα ἦσαν ἄκρως ἐνθαρρυντικά. Οἱ ἁρμόδιοι διέθεσαν καταλλήλους καὶ εἰδικευμένους ἀστυνομικοὺς καὶ διὰ μέσου συνεργαζομένων πληροφοριοδοτῶν ἐνετόπισαν ὡς τόπον προελεύσεως τοῦ ἀναμενομένου χονδρεμπόρου τὴν Γαλλίαν. Ἡ πληροφορία αὕτη διεβιβάσθη ἀμέσως εἰς τὸν εἰς Παρισίους πράκτορα, καὶ τὰ εἰς Οὐάσιγκτων Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν τῶν Η.Π.Α., ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀστυνομίαν. Ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἐλήφθη ἐκ Παρισίων εἰς Οὐάσιγκτων καὶ Βηρυτὸν ἡ κάτωθι ἀπάντησις :

«Λαθρέμπορος ἡρωίνης μεγάλων ποσοτήτων, Ἐτιὰν Ταρντιτί, κάτοικος Παρισίων, ἐπιστρέψας πρό τινος ἐκ Νέας Ὑόρκης, συνεργάζεται μετὰ ἱσπανοφώνου »διπλωμάτου».

Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ Χωρ/κῆς, παρακολουθοῦντες σειρὰν διαλέξεων τοῦ κ. Τζὼν Κούσακ, Ἀστυνομικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν τῶν Η.Π.Α., εἰς τὴν αἴθουσαν Συσκέψεων τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς.

Μὲ βάσιν τὰ γνωστοποιηθέντα στοιχεῖα ὁλόκληρος ὁ ἀστυνομικὸς ὀργανισμὸς διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην, Παρισίους καὶ Βηρυτὸν ἐτέθη εἰς κίνησιν.

Εἰς Νέαν Ὑόρκην οἱ πράκτορες ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ Ταρντιτὶ συνανεστρέφετο κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του μετὰ τοῦ Μαυρικίου Ροζάλ, πρεσβευτοῦ τῆς Γουατεμάλας εἰς Βέλγιον καὶ Ὁλλανδίαν, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους.

Εἰς Παρισίους ἡ Γαλλικὴ Ἀστυνομία ἀνέλαβε τὴν παρακολούθησιν τῶν ὑπόπτων καὶ τῶν συνεργατῶν των καὶ συνεκέντρωσε πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου ζωῆς, τῶν συνθηκῶν, τῆς μεθοδικότητος (Modus Operandi) κατὰ τὴν λαθραίαν ἀποστολὴν ἡρωΐνης εἰς Η.Π.Α.

Εἰς Βηρυτὸν ἅπασαι αἱ πιθαναὶ πηγαὶ βασικῆς μορφίνης καὶ τὰ μέσα μεταφορᾶς τοιούτου «ἐμπορεύματος» παρηκολουθοῦντο ἀγρύπνως, πλὴν ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων διεπιστώθη, ὁλόκληρος ἡ ἀναγκαιοῦσα εἰς τοὺς λαθρεμπόρους ποσότης βασικῆς μορφίνης εἶχεν μεταφερθῆ εἰς Γαλλίαν πρὸ τῆς λήψεως τῶν ἀρχικῶν πληροφοριῶν.

4. Οἱ λαθρέμποροι εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1960 ἡ Ὑπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπληροφορήθη ἐκ Παρισίων ὅτι μετὰ δύο περίπου ἑβδομάδαν ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ ἡ «ἐπιχείρησις».

Πράγματι τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀφίχθη ἀεροπορικῶς ὁ Ταρντιτί. Ἡ Ὑπηρεσία Διώξεως Ναρκωτικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ἤρχισεν τὴν παρακολούθησίν του, διαθέσασα 15 ραδιοχήματα, 40 ἀστυνομικοὺς καὶ πλῆθος ἠλεκτρονικῶν ὀργάνων.

Ὁ «μεγαλέμπορος» μετὰ τὰς διαφόρους διατυπώσεις τοῦ ἐλέγχου διαβατηρίων καὶ τελωνείου, ἐπιβιβασθεὶς ἑνὸς ταξὶ μετέβη καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πλάζα». Ἡ παρακολούθησις συνεχίσθη ὄχι μόνον κατὰ τὴν διαδρομὴν ἀλλὰ διὰ τελειοτάτων μηχανημάτων καὶ ἐντὸς τοῦ δωματίου του.

Τὴν 2αν Ὀκτωβρίου ἀφίχθη ἐπίσης ἀεροπορικῶς ὁ λαθρέμπορος διπλωμάτης. Αἱ ἀποσκευαί του ἔκαναν ἐντύπωσιν : τέσσαρες βαλῖτσαι. Μετὰ τὸ πέρας τῶν διατυπώσεων ἐλέγχου ἐκάλεσε ταξί, «Ξενοδοχεῖον Ὁλλανδία» εἶπεν εἰς τὸν ὁδηγόν. Ὁ τελευταῖος ὅμως ἦτο ἀστυνομικὸς τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν καὶ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ διπλωμάτης εἶχε κρατήσει δωμάτιον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἐξέλσιορ». Ἔγραψε τ' ὄνομα τοῦ τελευταίου τούτου ξενοδοχείου εἰς ἕνα κομμάτι χαρτὶ—καὶ τοῦτο γίνεται διότι τὰ ταξὶ εἰς Νέαν Ὑόρκην ὡς καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας πόλεις τῶν Η.Π.Α. καταγράφουν τὴν διαδρομὴν—τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέταξεν κρυφίως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Οἱ παρακολουθοῦντες τὸ ταξὶ συνάδελφοί του ἀνεῦρον τὸ σημείωμα καὶ διὰ τοῦ ραδιοτηλεφώνου εἰδοποίησαν τοὺς τεχνικούς νὰ ἐγκαταστήσουν τὰ σχετικὰ μηχανήματα εἰς τὸ «νέον» ξενοδοχεῖον.

5. Ἡ ἐπαφή.

Ὑπὸ τὴν ἀόρατην παρακολούθησιν τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν, ὁ Ταρντιτὶ συνηντήθη τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 3ης Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ Ροζάλ. Μετὰ δίωρον περίπου εἰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἐπέστρεψαν ὁ καθένας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του. Τὴν ἐπομένην οἱ παρακολουθοῦντες τὸν διπλωμάτην ἀστυνομικοὶ εἶδον τοῦτον ἐξερχόμενον τοῦ ξενοδοχείου του καὶ μεταφέροντα δύο βαλίτσας. Ἐπεβιβάσθη ἑνὸς ταξὶ καὶ κατηυθύνθη πρὸς βορρᾶν.

Τὴν αὐτὴν περίπου ὥραν ἐξήρχετο τοῦ Ξενοδοχείου «Πλάζα» καὶ ὁ Ταρντιτί, ὁ ὁποῖος ἐπιβιβασθεὶς ταξί, κατηυθύνθη πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Οἱ ἀστυνομικοί, χωρισμένοι εἰς δύο ὁμάδας, εἶχον ἐπαφὴν μεταξύ των διὰ τοῦ ραδιοτηλεφώνου τῶν ὀχημάτων των. Ἡ συνάντησις τῶν παρακολουθουμένων ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς 72ας ὁδοῦ καὶ Λεωφόρου Λέξινγκτων. Εἰς τὴν θέσιν ὅμως αὐτὴν συνηντήθησαν μετὰ δύο ἄλλων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα, ὡς διεπιστώθη ἀργότερον, ἦσαν : ὁ εἷς ἱπτάμενος συνοδὸς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἑταιρίας TWA ὀνόματι Κάρολος Μπουρμπονέ, καὶ ὁ ἄλλος Ἑλληνοαμερικανός, γνωστὸς χονδρέμπορος ἡρωΐνης, ὀνόματι Νικόλαος Καλαμαρῆς.

6. Ἡ σύλληψις καὶ τὰ ἀποτελέσματα.

Ἀμέσως μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐπαφῆς οἱ ἀστυνομικοὶ συνέλαβον καὶ τοὺς τέσσαρας. Ὁ διπλωμάτης ἐπέδειξεν ἀμέσως τὸ διπλωματικόν του διαβατήριον, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἡ ὁποία ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀστυνομικοῦ τὸν ἀπεστόμωσεν:

«Λυποῦμαι κ. Ροζὰλ. Εἴσαστε πρεσβευτὴς τῆς Γουατεμάλας εἰς Βέλγιον καὶ Ὁλλανδίαν καὶ δὲν εἴσαστε διαπεπιστευμένος εἰς Η.Π.Α., συνεπῶς εἰς τὴν χώραν μας δὲν ἀπολαμβάνετε ἀσυλίας».

Ἡ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία ἤρχισεν εἰς τὴν Βυρητόν, ἐτελείωσεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μὲ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀξίζουν ν' ἀναφερθοῦν.

50 κιλὰ ἡρωΐνης εἰς τὰς βαλίτσας τοῦ διπλωμάτου.

27.466 δολλάρια (823.980 δρχ.)εἰςτὸπορτοφόλι τοῦ ἰδίου καταβληθέντα εἰς αὐτὸν ὡς «κόμιστρα».

41.949 δολ. (1.258.470 δρχ.) κάτωθι τοῦ καθίσματος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Καλαμαρῆ.

15 ἐτῶν φυλάκισις τοῦ Ροζὰλ καὶ Καλαμαρῆ, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν ὡμολόγησαν.

9 ἐτῶν φυλάκισις τοῦ Ταρντιτὶ καὶ Μπουρμπονέ, διότι ὡμολόγησαν ὅ,τι ἐγνώριζον.

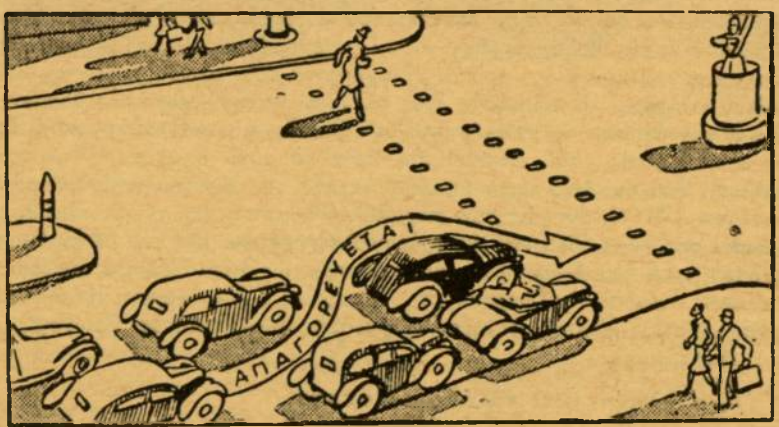
4 σοβαροὶ λαθρέμποροι συνελήφθησαν εἰς Γαλλίαν καὶ 8 εἰς Η.Π.Α. ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν Ταρντιτὶ καὶ Μπουρμπονέ.

Ἡ ἐντυπωσιακὴ αὐτὴ περίπτωσις μᾶς πείθει ἀπολύτως περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διεθνοῦς ἀστυνομικῆς συνεργασίας, ὄχι μόνον εἰς τὸν τομέα τῶν ναρκωτικῶν ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστους ἄλλους τομεῖς.

Τὰ σύνορα τῶν χωρῶν βαθμηδὸν παύουν ν' ἀποτελοῦν σοβαρὸν ἐμπόδιον. Τὰ μέσα μεταφορᾶς μεταφέρουν τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ μεταβῇ ἢ ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ μίαν χώραν εἰς τὴν ἄλλην ταχύτατα. Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας ἔχουν ἐκμηδενίσει τὰς ἀποστάσεις. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀνάγκαι ἱκανοποιοῦνται ἀποτελεσματικώτερον διὰ τῆς διεθνοῦς συνεργασίας. Αὕτη ἦτο ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν ὁποίαν ἱδρύθη ἡ Ἰντερπὸλ καὶ τὰ Ἐθνικὰ εἰς ἑκάστην Εὐρωπαϊκὴν Χώραν Γραφεῖα.

Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

Ο ΨΕΥΔΟΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. **Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ**

Τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο πολὺ συχνὰ ἀναφέρει τὴ σύλληψη κάποιου ἀπατεῶνος, ὁ ὁποῖος παρουσιαζόμενος ὡς ἐτοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ ἰδιοποιούμενος ἕνα ὄνομα, ἢ μιὰ προσωπικότητα ποὺ δὲν κατέχει, τρυγάει τὰ θύματά του μέχρις ὅτου τὸν τρυγίσῃ καὶ αὐτὸν ἡ ἀστυνομία. Ὁ ἕνας ἐμφανίζεται ὡς γιατρός. Ἄλλος ὡς δῆθεν ἀξιωματικός. Ἄλλος ὡς ἰδιαίτερος Ὑπουργοῦ. Ἄλλος ὡς δικηγόρος. Ἄλλος ὡς ἀντιπρόσωπος μεγάλων οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἄλλος ὡς μεγαλοεπιχειρηματίας. Ἄλλος ὡς.... ἐφοπλιστής, ὅπως αὐτὸς ποὺ συνελήφθη πρὸ ἡμερῶν. Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Καθένας ἐκλέγει τὴν ἰδιότητα ποὺ τοῦ πάει καὶ τὸν διευκολύνει στὸ εἶδος τῆς ἀπάτης ποὺ θὰ τοῦ προσκομίσῃ τὰ κορόϊδα καὶ τὰ πορτοφόλια τους. Καὶ παίζει τὸ ρόλο του μὲ τέχνη, ποὺ θὰ τὴ ζήλευε καὶ ὁ καλύτερος ἠθοποιός. Γιατί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἡ ἄσκησις τοῦ εὐγενοῦς ἐπαγγέλματος τοῦ ἀπατεῶνος, προϋποθέτει ταλέντο ἠθοποιΐας πρώτης γραμμῆς. Μόνο πού, ἀντὶ χειροκροτημάτων, εἰσπράττουν χαρτονομίσματα. Καὶ σ' αὐτὰ ἀποκλειστικῶς ἀποβλέπουν.

Θὰ ἤθελα ὅμως, νὰ σταθῶ σὲ μιὰ εἰδικὴ περίπτωση ἀπατεῶνος ποὺ ἀσκεῖ τὸ... ὑψηλὸν αὐτὸ λειτούργημα, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ ὑλικὰ κέρδη, τὶς περισσότερες φορὲς πρόκειται γιὰ ἐκείνους ποὺ παρουσιάζονται ὡς ἀστυνομικοί. Ἄλλοι μέν, ἐκμεταλλεύονται τὴν ψευδῆ αὐτὴ ἰδιότητα γιὰ νὰ βάλουν στὸ χέρι τὰ θύματά τους καὶ νὰ τοὺς ἀποσπάσουν κάποιο χρηματικὸν ποσόν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι, ποὺ τοὺς ἀρκεῖ νὰ παριστάνουν τὸν ἀστυνομικό, ν' ἀπολαμβάνουν τὴν ἐπιβολὴ ποὺ ἀσκεῖ ὁ τίτλος, νὰ προβαίνουν σὲ μερικὲς... αὐστηρὲς παρατηρήσεις καὶ... τίποτα περισσότερο. Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ὠθεῖ στὴν περίεργη αὐτὴ πλαστοπροσωπία ; ὅσο κι' ἂν ψάξῃ κανείς, δὲν θὰ βρῇ παρὰ ἕνα καὶ μοναδικὸ κίνητρο : Τὸ γόητρον τῆς ἐξουσίας. Αὐτὸ καὶ μόνο τοὺς ἐμπνέει καὶ τοὺς ὁδηγεῖ στὴν ἀθῴα, κατὰ τὰ ἄλλα δράση του. Νὰ ἐμφανίζωνται ὡς ἐξουσία καὶ νὰ ἱκανοποιοῦν τὸ ἔνστικτο τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἄλλων, ποὺ ὑπάρχει στὸ ὑποσυσείδητό τους.

Στὶς ἀνώμαλες περιόδους ποὺ περάσαμε κατὰ καιρούς, ὅταν κάθε πολίτης βρισκόταν σιμὰ στὴ δυσάρεστη θέση ν' ἀποδείξῃ ὅτι, εἶναι... αὐτὸς ποὺ εἶναι, οἱ ψευδοαστυνομικοὶ εἶχαν βρῇ πεδίον εὐρυτάτης δράσεως. Σταματοῦσαν τοὺς διαβάτες στὸ δρόμο τὴ νύχτα :

—«Κύριος ! Ταυτότητα !».

—«Ὁρίστε !».

Ὁ ἀνύποπτος πολίτης ἔβγαζε τὸ σχετικὸ δελτίο, τὸ ὁποῖον ὁ δῆθεν ἀστυνομικὸς ἐξέταζε ἐμβριθῶς.

—«Ποῦ κάθεσαι ;».

—«Παγκράτι ».

—«Καὶ τί θὲς τέρμα Κολοκυνθοῦς τέτοια ὥρα ;».

—«Εἶχα πάει μιὰ ἐπίσκεψη στοὺς συγγενεῖς μου».

—«Τέλος πάντων ! Πηγαίνετε».

Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὁ ἐνοχληθεὶς πολίτης ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸν ἐσταμάτησε, δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴν ἀστυνομία, παρὰ μόνο ὅταν τὸν συνελάμβαναν. Κάποτε αὐτὴ τὴν ἔρευνα τῶν ταυτοτήτων, τὴν ἔκαναν δύο καὶ τρεῖς μαζί.

—«Παιδιὰ πᾶμε γιὰ ταυτότητες ;».

Ὁμαδικὴ ἀπόλαυση τοῦ γοήτρου τῆς ἐξουσίας. Στὶς παιδικές μου ἀναμνήσεις ὑπάρχει ζωντανὴ ἀκόμη ἡ ἀνάμνηση ἑνὸς τύπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶχε τὸ ψώνιο νὰ παρουσιάζεται ὡς ἐνωμοτάρχης καὶ

μάλιστα ἐν στολῇ... Ἕνα βράδυ, λοιπόν, ἐκούρντισε τὴ στολή του, ἐπῆρε τὸ ἀνάλογο ὕφος καὶ... εἰσέβαλε στὸ προαύλιο τῆς Βουλῆς (ὁδὸς Σταδίου) ὅπου ἦταν μερικοὶ χωροφύλακες. Ἔδωσε τὸ παράγγελμα τῆς συναθροίσεως, τοὺς ἔβαλε στὴ γραμμή, τοὺς ἐπιθεώρησε, τοὺς ἔκανε κάποιες αὐστηρὲς παρατηρήσεις καὶ τοὺς διέταξε ν' ἀπέλθουν πρὸς τὸ Τμῆμα.

—«Ἐμπρὸς μάρς».

Κι' αὐτὸ ἦταν ὅλο. Φυσικὰ τὸν συνέλαβαν, πῶς μποροῦσε νὰ γίνῃ ἀλλοιῶς ; Καὶ θυμᾶμαι τὴν μητέρα του, μιὰ συμπαθητικὴ γρηά, ποὺ τὸν εἶχε μοναχογυιὸ καὶ τὸν... καμάρωνε. Ὅταν πληροφορήθηκε τὴ σύλληψή του, τὴν πῆρε τὸ παράπονο.

—«Γιατί τὸν πιάσατε τὸ γυιό μου ; Τί ἔγκλημα ἔκανε ; Τὸ μόνο εἶναι ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ κάνῃ τὸ νωματάρχη τὸ παιδί. Βλάπτει κανένα ;».

Δὲν βλάπτει κανένα, παρὰ μόνο τὸν ἑαυτόν του ὁ ψευδοαστυνομικός. Διότι κάποτε πέφτει στὰ χέρια τῆς πραγματικῆς ἐξουσίας, ὁπότε ἡ δική του... καταργεῖται αὐτομάτως.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Κινήσεως βοηθεῖ μικρὰ παιδιὰ νά διέλθουν ἀκινδύνως διάβασιν πεζῶν ἐν ὥρᾳ μεγάλης κινήσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΧΑΛΛΙΝΤΕ'Υ' ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ κ. Θ. ΡΑΚΙΝΤΖΗΝ

Πριν λίγες μέρες ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα του, ὕστερα ἀπὸ ὀλιγοήμερη παραμονὴ στὴν 'Ελλάδα, ὁ σὲρ Φρειδερῖκος Κλάϊβ Χαλλιντέϋ, συνταξιοῦχος 'Αντιπλοίαρχος τοῦ Βρεταννικοῦ Ναυτικοῦ καὶ υἱὸς τοῦ ἀξέχαστου ἱδρυτοῦ καὶ πρώτου 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων Φρειδερίκου Χαλλιντέϋ.

Οἱ ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸν λαό της τιμοῦν τὴν χώρα μας, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ὁ μεγάλος πατέρας του εὐσυνείδητα ὑπηρέτησε καὶ ἀγάπησε θερμά.

Καὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν αἰσθάνονται βαθύτερα καὶ πλημμυρίζουν μὲ χαρὰ καὶ συγκίνηση οἱ ἄνδρες τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον κατευθύνει πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἡ Σκιὰ τοῦ ἱδρυτοῦ του. 'Ο υἱὸς Χαλλιντέϋ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία Πόλεων ἕνα ἀκριβὸ δῶρο: τὴν εὐγνωμοσύνη της πρὸς τὸν πατέρα του, ποὺ ἦταν κάποτε καὶ δικός της στοργικὸς πατέρας.

Διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων καὶ φορεὺς τῶν ἀναμνήσεων τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αρχηγός μας, κύριος Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ἐπεφύλαξε στὸν σὲρ Χαλλιντέϋ μιὰ ξεχωριστὰ ἐγκάρδια ὑποδοχή, ἡ ὁποία συνεκίνησε τὸν φιλοξενούμενό μας. Ἔτσι ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἀπέτισε φόρον τιμῆς, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος, ὑπὸ ἀντίξοες συνθῆκες καὶ ταραγμένες περιστάσεις, ἐδημιούργησε τὸν νέον ἀστυνομικὸν θεσμὸν καὶ ἐνεφύσησε σ' αὐτὸν πνοὴν πίστεως, ἀρετῶν καὶ αὐταπαρνήσεως.

Βαθύτατα συγκινημένος, κυριολεκτικὰ γοητευμένος ἀπὸ τὴν 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία Πόλεων καὶ ἀπὸ τὴν θερμήν της φιλοξενίαν, ὁ κ. Χαλλιντέϋ ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. 'Αρχηγὸν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην εὐχαριστήριον ἐπιστολήν:

«'Αγαπητὲ 'Αρχηγὲ κ. Ρακιντζῆ,

Σᾶς γράφω διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω μὲ εἰλικρίνειαν διὰ τὴν ἐξαιρετικῶς μεγάλη καλωσύνην σας πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς μας εἰς τὴν ὡραίαν σας χώραν.

Ἦτο πράγματι μεγάλη τιμή μας νὰ συναντηθῶμεν μὲ ὑμᾶς καὶ μὲ ὅλους τοὺς λαμπροὺς ἀξιωματικοὺς τῆς 'Αστυνομίας, τοὺς ὁποίους εὐγενῶς συνεκεντρώσατε διὰ νὰ μᾶς ὑποδεχθοῦν. Ἡ θαυμασία σας φιλοξενία νὰ μᾶς δεξιωθῆτε εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Ναυτικοῦ 'Ομίλου, ἐξετιμήθη ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους μας, διότι τὸ προνόμιον τοῦτο ὀλίγοι ἐπισκέπτες τὸ εἶχον. Διότι τὸ γεῦμα ἦτο πράγματι θαυμάσιον, μὲ καλὴν συντροφιάν, καὶ μὲ λαμπρὸν περιβάλλον.

'Επιτρέψατέ μοι Κύριε, νὰ σᾶς συγχαρῶ ἐπίσης διὰ τὸ λαμπρὸν παράστημα καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν ἀστυνομικῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς διαταγάς σας, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἀγαπητός μου πατέρας ἦτο τόσον ὑπερήφανος, τόσον ὑπερήφανος διὰ τὴν 'Ελληνικὴν 'Αστυνομίαν.

Καὶ πάλιν σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, διότι κατεστήσατε τὸ ταξίδιόν μας τόσον ἀξιομνημόνευτον καὶ θαυμάσιον».

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
Φ. ΧΑΛΛΙΝΤΕ'Υ·

'Ο ἀστυνομικὸς κόσμος, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὁ ἐν συντάξει, δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ διαβεβαιώσῃ γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸν κ. Χαλλιντέϋ ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἀλησμονήτου πατέρα του θὰ παραμείνῃ ζωντανὴ πάντοτε στὴν ἀδιάκοπη ἱστορία τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα δημιουργικὰ κεφάλαια κυριαρχοῦνται ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Φρειδερίκου Χαλλιντέϋ, 'Αρχηγοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Γράμμου.

Βρίσκεται κοντὰ στὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα Σεπολίων, στὴ παιδικὴ χαρά.

Ὁ Γράμμος, τὸ γνωστὸ ἀπὸ τὴν νεώτερη ἱστορία τῆς πατρίδος μας βουνό, μαζὶ μὲ τὰ βουνὰ Βόϊο καὶ Σμόλικα, ἀπετέλεσαν τὸ πεδίον τῆς μάχης στὸ πόλεμο τοῦ 1940 καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ συμμοριτοπολέμου (Αὔγουστος 1948—Αὔγουστος 1949). Οἱ μάχες αὐτὲς εἶναι γνωστὲς μὲ τὶς ὀνομασίες «Μάχη τῆς Πίνδου—Δαβάκης» καὶ «Μάχαι τοῦ Γράμμου—ἐξουθένωσις καὶ συντριβὴ τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, Ἀλέξανδρος Παπάγος». Στὶς μάχες τοῦ Γράμμου οἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειες εἶναι οἱ ἑξῆς : Ἐθνικοῦ Στρατοῦ : Νεκροὶ 233, τραυματίες 1.444. Κομμουνιστοσυμμορίτες : Νεκροὶ 922, συλληφθέντες 765, παραδοθέντες 179, διαφυγόντες εἰς γειτονικὰς χώρας μετὰ τῶν τραυματιῶν περὶ τοὺς 5.600.

Οἱ μάχες τοῦ Γράμμου τὸ 1948—1949, ἔσωσαν τὸν Ἑλληνισμό, ἀπὸ τὴ μανία τῶν ξενοδούλων κομμουνιστῶν τῆς πατρίδος μας καὶ σάλπισαν ξανὰ πὼς ἡ «Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει». Διεκήρυξαν σ' ὅλον τὸν κόσμο τὸ μεγαλεῖο τῆς ρωμιοσύνης ποὺ πάντα ξέρει νὰ φωνάζει ΟΧΙ στὸν κάθε ἐπιδρομέα μ' ὁποιονδήποτε μανδύα κι' ἂν αὐτὸς παρουσιάζεται. Διεκήρυξαν καὶ στὸν ἅγιο τοῦτο τόπο ποὺ πατᾶμε, ἡ βία καὶ ὁ ἀθεϊσμὸς δὲν ἔχουν θέσιν. Κάτω ἀπὸ τὸν γαλανό μας οὐρανὸ καὶ τὸν λαμπερό μας ἥλιο, τὸ κόκκινο πανὶ διαλύεται, χάνεται, σβύνει. Οἱ γενιὲς ποὺ θἄρθουν ὀφείλουν νὰ στέκουν εὐλαβικὰ προσοχὴ στ' ἄκουσμα τῆς λέξεως «Γράμμος», ἂν θέλουν νἄναι ἀντάξιοι συνεχιστὲς τῆς βαρειᾶς κληρονομίας ποὺ βρῆκαν. Ἡ Ἑλλὰς θἄναι πάντοτε Ἑλλάς, ἴδια, ἀπαράλλαχτη, φωτοδότρα, αἰώνια, Γράμμος γιὰ τὸν ὁποιοδήποτε ἐπιβουλέα τῆς ἐλευθερίας της, τῆς ἀκεραιότητός της, τῶν ἀκαταλύτων ἰδανικῶν της.

(Σὲ πολλὲς συνοικίες συναντᾶμε τὸν ἴδιο δρόμο).

Γρανίτσα Στεφάνου.

Βρίσκεται στὴ συνοικία Κυπριάδου κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ψυχάρη 54.

Ὁ Στέφανος Γρανίτσας, ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο χωριὸ τῆς Εὐρυτανίας, δημοσιογράφος καὶ λογογράφος γεννήθηκε τὸ 1880 καὶ πέθανε τὸ 1915 στὴν Ἀσία. Διακρίθηκε σὰν χρονογράφος καὶ τὸ 1911 ἐξελέγη πληρεξούσιος στὴ Β' Ἐθνικὴ συνέλευσι. Στοὺς πολέμους 1912—1913 πῆρε μέρος ὡς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός. Ἔγραψε πολλὰ ἔργα, τὸ γνωστότερο τῶν ὁποίων εἶναι τὰ «Ἄγρια καὶ τὰ ἥμερα τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ λόγγου. Ὁ πρόωρος θάνατός του, ὑπῆρξε μεγάλη ἀπώλεια γιὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Γρεβενῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπ. Πάτση 75, στὴν Ἁγ. Μαρκέλλα τοῦ Βοτανικοῦ.

Τὰ Γρεβενά, πόλις τῆς Μακεδονίας, εἶναι πρωτεύουσα ὁμωνύμου δήμου καὶ Ἐπαρχίας, στὸ Νομὸ Κοζάνης. Τὸ καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας, λόγῳ τῆς ὀρεινῆς διαμορφώσεως τῆς περιφερείας, εἶχε καταστῆ κέντρον ἁρματολῶν καὶ κλεφτῶν. Ἡ ἐπανάστασις ὅμως τοῦ 1821 δὲν εὐδοκίμησε στὰ Γρεβενὰ καθὼς καὶ στὴν ὑπόλοιπη Μακεδονία, λόγῳ τῆς γειτνιάσεως τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν τουρκικῶν κέντρων.

Γρηγοράκη Τζανετάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μαρκοπουλιώτη 17, κοντὰ στὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ Κατσιποδίου.

Ὁ Γρηγοράκης Τζαννετάκης, ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος ἀρχηγὸς τῶν κατὰ ξηρὰν πολιορκητῶν τῆς Μονεμβασίας, τῆς ὁποίας καὶ ἐχρημάτισε πρῶτος φρούραρχος. Μολονότι ἀργότερα, λόγῳ ἀβασίμου κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ἀπέσχε κάθε συμμετοχῆς στὸν ἀγῶνα, ὅταν ὁ Ἰμβραὴμ εἰσέβαλε στὴ Μάνη, τὸν ἀπέκρουσε νικηφόρα ἔξω ἀπὸ τὸ Γύθειο. Διετέλεσε κατὰ καιροὺς βουλευτὴς καὶ γερουσιαστὴς καὶ πέθανε στὸ Γύθειο μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ στρατηγοῦ, τὸ 1868.

Γρηγορίου Θεολόγου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ 169, δεξιὰ τοῦ τέρματος Ἱπποκράτους.

Ὁ Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὁ Ναζιανζηνός, Πατριάρχης Κων/πόλεως, γεννήθηκε τὸ 329 μ. Χ. στὴν Ναζιανζὸν τῆς Καππαδοκίας.

Μαζὶ μὲ τὸν Βασίλειον, ἐφοίτησε στὸ τότε Πανεπιστήμιον τῆς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐγνωρίσθη μὲ τὸν Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην.

Εἶναι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς «Τρεῖς ἱεράρχας». Πέθανε τὸ 390 μ. Χ.

Γρηγορίου Κυδωνιῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 326, κοντὰ στὴν Ἁγ. Παρασκευὴ τῶν κάτω Πατησίων.

Ὁ Ἐθνομάρτυς Γρηγόριος, μητροπολίτης Κυδωνιῶν, γεννήθηκε στὴ Μαγνησία τῆς Μ. Ἀσίας τὸ 1859. Ὅταν ἔγινε μητροπολίτης Στρωμνίτσης διεξήγαγε θαρραλέο ἀγώνα ἐναντίον τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας καὶ τῶν κομιτατζήδων. Μετατεθεὶς ἀργότερα στὴ νεοσύστατη Μητρόπολι τῶν Κυδωνιῶν, ἐργάσθηκε μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο, προκαλέσας τὴν μῆνιν τῶν Τούρκων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ κατεδικάσθη σὲ θάνατο, ἀπαλλαγεὶς ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τῆς ἀνακωχῆς τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Τὸν καιρὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, μὴ θέλοντας ν' ἀφήσῃ τὸ ποίμνιό του, συνελήφθη ἀπὸ Κεμαλικούς, ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο, ταφεὶς ζωντανὸς μαζὶ μὲ 38 ἱερεῖς του.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΣΕ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τά μάτια τοῦ διευθύνοντος ἔλαμψαν σκληρά..... Κατάλαβε ὅτι εἶχε νικηθῆ. Ἔτσι, εἶπε προστακτικά :

—Ἂς τὰ ἀφήσουμε αὐτά ! !.... Δὲν πρόκειται νὰ μὲ πείσετε...

—Μᾶλλον, φοφῆσθε μὴ σᾶς πείσω, γι' αὐτὸ δὲν θέλετε νὰ συνεχίσετε τὴ συζήτηση...

—Δὲν εἶναι αὐτὸ..... Ἀλλά, μιὰ τέτοια συζήτηση δὲν ὠφελεῖ..... Ἐμεῖς, πάντως, πασχίζουμε νὰ δημιουργήσουμε ἕνα κόσμο ὅπου οἱ χριστιανοὶ θὰ εἶναι ὁλοένα πιὸ ἄχρηστοι..... Νὰ τοὺς καταδιώξουμε; Αὐτὸ θὰ ἐσήμαινε ὅτι ὑποχωροῦμε, γιατὶ τοὺς φοβόμαστε..... Θὰ ἔρθη, ὅμως μιὰ μέρα ποὺ δὲν θἄχουν πιὰ ἱστορικὴν ἀξίαν..... Οἱ ἐκκλησίες δὲν θὰ καταστρέφωνται.... Ἁπλούστατα γιατὶ θὰ εἶναι ἀδειανές...

—Δὲν πειράζει. Δὲν θὰ ἔχη αὐτὸ ἀξίαν. Γιατί ἀρκεῖ ἕνας χριστιανὸς γιὰ νὰ γεμίση μίαν ἐκκλησία..... Κι' αὐτὸ θὰ εἶναι πάντα ὀδυνηρὸ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸ σύστημά σας.... Ἐμεῖς σᾶς χρησιμεύουμε γιὰ «βαρόμετρο»..... Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουμε ἐμεῖς, θὰ πῆ ὅτι ἀπετύχατε...

Στὸν κατάλογο τῆς τελευταίας δικασίμου στὸ Δικαστήριον Ἀνηλίκων, ὁ κύριος Λαμὺ ἀνέγραφεν ὅλες τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τὸν ἀπασχολήσουν ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ὅταν κτύπησεν ἡ πόρτα καὶ στὸ ἄνοιγμά της ἐμφανίστηκεν ὁ Μάρκ...

Μπαίνει μέσα μὲ σφιγμένα δόντια καὶ σκληρὸ βλέμμα.

—Δὲν ἔμαθες ἀκόμα νὰ μοῦχης ἐμπιστοσύνη;

—Ναί, κύριε Λαμύ. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ πρόσκλησις;

—Εἶναι ἐπάνω σὲ γαλάζιο χαρτί. Εἶναι χαρούμενο τὸ γαλάζιο! Λοιπὸν μὴ νοιάζεσαι γι' αὐτήν... Πῶς πάει τὸ Τερνεραί; Γύρισεν ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουάζ;

—Ναί, ἀλλὰ ὁ «Ἄσπρο Δόντι» τῆς ἔδωσε τὸ κτίριο 1—ἀναρωτιέμαι γιατί!

—Ἴσως, ὥστε μερικοὶ νὰ μὴ προσκολλῶνται πολὺ σ' αὐτήν, ξανά, ἀφοῦ πρόκειται νὰ φύγη... Τὶ σκέπτεται γι' αὐτό;

—Ἴσως, κάνει ὁ Μάρκ, κοκκινίζοντας καὶ διώχνοντας τὰ μαλλιά του μὲ δυὸ κινήσεις τοῦ κεφαλιοῦ του.

—Καὶ πῶς τὰ πάει ὁ φίλος μου, ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ;

—Ὁ «Ἄσπρο Δόντι» τοῦ ἐπέτρεψε νἄρθη μαζί μου.

—Εἶναι ἐδῶ ; πήγαινε νὰ τὸν φέρης, Μάρκ!

Κι' ὕστερα ἀπὸ λίγο : Λοιπόν, γέρο μου, τὶ νέα στὸ Τερνεραί;

—Ὁ Πασκάλ, ἀπαντᾷ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀδίστακτα.

—Ποιὸς εἶναι ;

—Τὸ μωρὸ τῆς Μάμυ εἶναι 37 ἡμερῶν. Καὶ ξέρετε, ὅτι ὁ νονός του εἶμαι ἐγώ;

—Ἐσύ; Μ' αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο!

—Ξέρεις, λέει σοβαρὰ ὁ κύριος Λαμύ, σκέπτομαι πὼς ἡ Μάμυ θὰ τὸν προσέχῃ κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου... Ἄχ ἦλθε ἡ ὥρα τῆς συνεδριάσεως. Πέρασε στὴν αἴθουσα, Ἀλὲν Ρομπέρ.

—Οἱ γονεῖς σου εἶναι ἐδῶ, Μάρκ ;

—Ναί, καὶ ὁ Ζωζὸ ἐπίσης. Ὁ κύριος Νταριὲ εἶχε πῆ...

—Θάρθῃ, μὴν ἀνησυχῇς.

Στὶς ἕξη ἡ ὥρα, στὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, ὁ κλητήρας φωνάζει : «Φορζὼ Μάρκ!... Μήπως οἱ γονεῖς εἶναι ἐδῶ ; Τότε καθῆστε μπροστά... Ὄχι καὶ οἱ δυὸ στὸν ἴδιο πάγκο...».

—Μάρκ, λέγει ὁ κύριος Λαμύ, σὲ ἐκάλεσα νὰ ξανάρθῃς, γιατὶ ἤθελα νὰ ἀλλάξω, μὲ τὴν συγκατάθεσι τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τὴν ἀπόφασί μου γιὰ σένα. Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἀποδώσω στὴν οἰκογένειά σου.

—Ὑπάρχει κανένα γεγονὸς νεώτερο, ποὺ καθορίζει αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴ ἀποφάσεως ; ἐρωτᾷ ὁ κύριος Ντουμπλέ.

—Ἀκριβῶς, κύριε συνήγορε, ἔχετε τὸν λόγο...

Ὁ Νταριὲ σηκώνεται, βγάζει τὰ γυαλιά του καὶ ἐνῷ ἡ συγκίνησί του εἶναι διάχυτη στὸ πρόσωπό του, ἀρχίζει τὴν ἀγόρευσί του :

—«Τὸ Δικαστήριον θὰ θελήσῃ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ταραχήν μου. Ἀλλὰ μόλις μοῦ ἐπέδωσαν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα: «ὁ Φρανσουὰ βρέθηκε κρεμασμένος ἀπόψε στὸ γυμνάσιο. Ἀκολουθεῖ ἐπιστολή». Τὸ παιδί, ποὺ ἀπὸ τρία χρόνια ὑπεράσπιζα καὶ ἐπροστάτευα, αὐτοκτόνησε, γιατὶ χθὲς ἔμαθε τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του...

Σ'αὐτὸ τὸ δρᾶμα βλέπω μιὰ ἄμεση σχέσι μὲ ὅλες τὶς ὑποθέσεις, ποὺ δικάζονται καὶ θὰ δικασθοῦν ἐδῶ. Καὶ ὁ συνήγορος μὲ φωνή, ποὺ γινόταν περισσότερο βραχνή, ἐξιστόρησε τὶς συνθῆκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὁ Φρανσουὰ βρέθηκε νὰ ζῇ μακρυὰ ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὸν ἀπὸ τετραετίας ἄνεργο, σ' ἕνα Κέντρο, ποὺ τὸν ἐτοποθέτησεν ἕνα δικαστήριο, στὸ ὁποῖο ἀποτάθηκε σχετικὰ μιὰ κοινωνικὴ βοηθός. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς ὡδήγησε στὸν τάφο τὸν πατέρα, γιατὶ ἡ μοναξιά, ποὺ ἔνοιωθε, τοῦ ἦταν ἀβάσταχτη. Ὁ Φρανσουὰ ἔσπευσε νὰ τὸν συναντήσῃ, αὐτοκτονώντας ἀπόψε. Καὶ ὁ Νταριὲ συνέχισε :

Τὸ Δικαστήριον πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν ζοῦν μόνο μὲ τροφὴ καὶ καθαρὸν ἀέρα. Ἐπίσης πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὰ παιδιὰ πεθαίνουν ἀπὸ ἀγάπη. Ζητῶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐδῶ στὴν οἰκογένειά του. Εὑρέθηκε γιὰ τοὺς Φορζὼ ἕνα ὑποφερτὸ σπίτι. Ἔτσι ὁ Μάρκ καὶ ὁ ἀδελφός του θἄχουν στὸ ἑξῆς τὸ δωμάτιό τους. Ὀφείλουμε ὅλοι μας νὰ ξέρουμε καλά, ὅτι δὲν εἶναι τὸ παιδί, ποὺ πρέπει νὰ δικάζεται, ἀλλὰ οἱ γονεῖς! Καὶ δὲν πρέπει νὰ καταδικάζωνται οἱ γονεῖς, ἀλλὰ ἡ τρώγλη, ἡ ταβέρνα, ἡ ἀνεργία. Ὅταν κτίζουμε ἕνα νοσοκομεῖο, ἕνα σανατόριο, ἕνα ἀντικαρκινικὸ ἰνστιτοῦτο, γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν στιγμή, ποὺ βάζουμε τὴν πρώτη πέτρα, ὅτι τελειωμένο θὰ εἶναι πολὺ μικρὸ καὶ ἀνεπαρκές. Στὸν αἰῶνα αὐτὸν τῆς ἀπελπισίας, στὸν τόπο αὐτὸ τῶν Δαναΐδων, νὰ ἐπὶ τέλους ἕνα πρόβλημα, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ περικυκλώσῃ. Τὸ πρόβλημα τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Ὡς πότε θὰ κτίζουμε ἀναμορφωτικὰ σχολεῖα, ἀντὶ νὰ κτίζουμε κατοικίες τῆς ἀνθρωπιᾶς ; ν' ἀνοίγουμε ἄσυλα καὶ φυλακές, ἀντὶ νὰ περιορίζουμε τὴν κατανάλωσι τῶν ποτῶν ; νὰ δικάζουμε τὰ παιδιά, ἀντὶ νὰ σώζουμε τοὺς πατέρες ; μέχρι πότε ;

Τελειώνοντας, ἔχω νὰ προσθέσω, ὅτι διατηρῶ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ αἴτησή μου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μάρκ Φορζώ, θὰ γίνῃ δεκτή. Ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια Φορζὼ παραδίδω στὴν καλὴ θέλησι τοῦ Δικαστηρίου...».

—Κύριε συνήγορε, εἶπεν ὁ κύριος Λαμὺ σοβαρὰ καὶ χωρὶς νὰ χαμογελᾷ. Γιὰ ὅσα εἴπατε τὸ Δικαστήριον σᾶς εὐχαριστεῖ.

Ἡ ἔκδοσι τῆς ἀποφάσεως ὑπῆρξε ταχυτάτη. Ὁ κύριος Λαμὺ ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Μάρκ θὰ ἐπιστρέψῃ στὴν οἰκογένειά του. Καὶ τότε ὁ τελευταῖος, τρελλὸς ἀπὸ

χαρά, τρέχει στὸ βάθος τῆς αἰθούσης, ἁρπάζει στὴν ἀγκαλιά του τὸν Ζωζὸ καὶ τὸν φέρνει μπροστὰ στὸ Δικαστήριο :

—Πὲς εὐχαριστῶ στὸν κύριο Λαμύ, Ζωζό! πὲς Εὐχαριστῶ!

—Φχαλιτῶ, λέει μιὰ φωνούλα.

Τώρα ὅλη ἡ οἰκογένεια Φορζὼ ἀγκαλιάζεται καὶ φιλιέται. Ἡ εὐτυχία, ποὺ δοκιμάζει τὶς στιγμὲς αὐτὲς εἶναι ἀνέκφραστη.

—Ἀκοῦστε, λέγει ὁ κύριος Λαμὺ μὲ ἀγαθότητα, θὰ συνεχίσετε στὸ σπίτι!... Μάρκ, δὲν θέλω νὰ μιλήσω πιὰ γιὰ μιὰ παλιὰ ἱστορία, ἀλλὰ τὸ ἀμάξι τοῦ Τερνεραὶ βρίσκεται πάντα στὸ γκαράζ. Πρέπει κάποιος νὰ τὸ ξαναφέρῃ ἐκεῖ κάτω : ὁ «Ἄσπρο Δόντι» βασίζεται σὲ σένα...

Ὁ κύριος Λαμὺ σηκώθηκε καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του. Βάδιζε μὲ βῆμα ἀρρώστου στὴν ἀνάρρωσι, μὲ τὸ βλέμμα στὸ ἔδαφος καὶ τὸ πρόσωπο παγωμένο. Ὅταν μπῆκε στὸν προθάλαμο ἔπεσε πάνω στὸν γυιό του, τὸν Ζεράρ, ποὺ κουρασμένος νὰ περιμένῃ, εἶχεν ἀποκοιμηθῇ ἐκεῖ.

Τὸν ξύπνησε μὲ γλυκύτητα καὶ ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦσε, ζητώντας του συγχρόνως συγγνώμην ποὺ τὸν ἔκανε νὰ περιμένῃ τόσο πολύ.

Βγῆκαν, περπάτησαν δίπλα στὸ κιγκλίδωμα τῆς Σαὶντ Σαπέλ, ἔπειτα στοὺς μαύρους τοίχους, χωρὶς νὰ ἀνταλλάξουν οὔτε μία λέξι.

—Μπαμπᾶ, ξέρω τὶ σκέπτεσαι, εἶπε ξαφνικὰ ὁ Ζεράρ: Ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ γι' αὐτά, ἀπὸ αὔριο, δὲν θὰ μπορῇς πιὰ νὰ κάνῃς τίποτα...

—Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια.

—Ἐ καλά, ἐγὼ ἀπόψε σκέπτομαι ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ ἔσωσες...

—Ἔσωσα! εἶπεν ὁ Λαμύ, ἐνῷ γελοῦσε χωρὶς χαρά. Ἔσωσα! αὐτὸ πάει πολὺ νὰ τὸ λέῃ κανένας, Ζεράρ. Συνάντησις σὲ δέκα χρόνια!...

—Σὲ δέκα χρόνια ; Μὰ ἐσὺ θᾶσαι, ποὺ θὰ ὀνομάζῃς τοὺς Δικαστὰς ἀνηλίκων, ὅταν ἤμουν μικρὸς καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἤμουν στρατιώτης, μοῦ ἀπαντοῦσες πάντοτε: «Ἂν τὸ ἐπιθυμῇς πραγματικά, τότε γίνου ἀξιωματικός. Πάντα κοίταζε πιὸ ψηλά! Ὄχι ἀπὸ φιλοδοξία, ἀπὸ καθῆκον...».

—Τὸ ἔλεγα, μουρμούρισεν ὁ κύριος Λαμύ.

Σήκωσε τὰ μάτια. Στὸν οὐρανό, τὸ σκοτεινό, βόσκημα ποὺ κάνουν τὰ σύννεφα, συνεχιζόταν σιωπηλά. Τὸ φεγγάρι σὲ σχῆμα μικροῦ πλοίου, τὸ πεισματάρικο φεγγάρι ἀψηφοῦσε αὐτὴ τὴ νυκτερινὴ παλίρροια. Μερικὲς στιγμές, τὰ μαῦρα κύματα τὸ σκέπαζαν ἀλλὰ νὰ πάλι ξαναφαινότανε ἀσθενικὸ καὶ πεισματάρικο. Ἴδια ἡ εἰκόνα τῆς ἐλπίδας. Πάνω στὸ Πρόναο τῆς Νὸτρ-Ντάμ, μιὰ φούχτα σπουργίτια, σὰν νὰ τἄρριξε ἕνας ἀόρατος φυτευτής, πέταξε, πῆγε πιὸ μακρυά. Τὰ πιὸ ἀδύνατα ὄντα, λοιπόν, περνοῦσαν τὸν χειμῶνα μὲ τὴν δύναμι τῆς ἀνεμελιᾶς, τῆς ἐμπιστοσύνης! τὸ ἴδιο μ' αὐτοὺς τοὺς ἀπατεῶνες, στὴν ἀπέναντι προκυμαία, ποὺ οἱ φωτιές τους ἔσκιζαν τὴν νύκτα. Ἡ ἐλπίδα... Ἡ ἐλπίδα, ποὺ κάνει τὰ χαμένα σκυλιὰ νὰ τρέχουν ἐπὶ ἡμέρες! Ἡ ἐλπίδα, ποὺ ρίχνει τὰ ἐγκαταλειμμένα παιδιὰ στοὺς δρόμους! Ἡ ἐλπίδα, τὸ προνόμιο τῶν μικρῶν καὶ τῶν πτωχῶν; «Πᾶμε, εἶπε μέσα του ὁ κύριος Λαμύ, ὁ ἥλιος θ' ἀνατείλῃ αὔριο...Κι' ἀκόμα! Αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμὴ ἀνατέλλει κάπου ἀλλοῦ! Αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμή, ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς μου νύκτας, ἕνας ἄνθρωπος, κάπου ἀλλοῦ, σπρώχνει τὰ παραθυρόφυλλά του καὶ εἶν' ἀναγκασμένος νὰ κλείνῃ τὰ μάτια του μπροστὰ στὸν καινούργιον αὐτὸν ἥλιο. Καὶ τρελλαίνεται ἀπὸ εὐτυχία γιατὶ αὐτὴ εἶν' ἡ πρώτη μέρα τῆς ἀνοίξεως στὸν τόπο του καί, γιατὶ εἶχε ξεχάσει, ἀπὸ τόσο καιρό, τὸν χλιαρὸ ἀέρα πάνω στὸ πρόσωπό του... Τὴν ἴδια αὐτὴ στιγμή, ἴσως, ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς μου ἀπελπισίας, μιὰ μυστηριώδης πρόσκλησι σφίγγει τὴν καρδιὰ ἑνὸς νέου ἀνθρώπου νὰ σώσῃ τὰ παιδιά, νὰ ἐπανορθώσῃ τὶς ἀδικίες, νὰ φτιάξῃ ἕναν ὑποφερτὸ κόσμο... Μιὰ ἀθεράπευτη πληγή, μιὰ ἀφιέρωσι, αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμή, ἴσως...».

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΛΟΓΟ

Ἔγραψα τὸ «Γυμνὸ Μοντέλο» ἔχοντας ὑπ' ὄψει μου τὴν ἀδυσώπητη πάλη τῆς Ἀστυνομίας ἐναντίον τοῦ ὠργανωμένου καὶ μελετημένου ἐγκλήματος. Σκοπός μου δὲν ἦταν ἡ ἐπίδειξη φιλολογικῆς ἱκανότητος μὰ ὁ ἐγκληματίας καὶ μόνον ὁ ἐγκληματίας ἄνθρωπος, ποὺ πλάϊ στὸ σατανᾶ ἀγωνίζεται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἥσυχη ἀθηναϊκὴ κοινωνία σὲ πυρωμένο ἄντρο τοῦ Βεελζεβούλ.

Τὸ θέμα εἶναι κοινότατο· ἔτσι μοῦ φαίνεται τώρα ποὺ βλέπω τὸ ἔργο μου ν' ἀρμενίζῃ τελειωμένο γιὰ τὸ τυπογραφεῖο—μὰ καὶ μὲ λίγη πρωτοτυπία θαρρῶ. Ἀλλοιῶς τὸ πῆρα στὴν ἀρχὴ καὶ ἀλλοιώτικα τὸ «δούλεψα» ὅσο προχωροῦσα. Μοῦ φαίνεται ὅμως πὼς ἔχει ὅλα τὰ συστατικὰ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος καὶ μάλιστα περισσότερα ἀπὸ τὸ πρῶτο μου ἔργο τοῦ εἴδους, τὸ πρὶν ἀπὸ ἕξη χρόνια βαλμένο ἐδῶ στὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», «Ἔγκλημα τοῦ Φοιτητοῦ» (1). Ἂν θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἴδια καλὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιούργησε καὶ κεῖνο στοὺς ἀναγνῶστες ἢ περισσότερο καλὴ ἀκόμα, δὲν τὸ γνωρίζω. Ὁ ἀναγνώστης, ὁ μέγαλος ἄγνωστος ποὺ ἐνθαρρύνει καὶ ἀπογοητεύει μαζί, μὲ τὴν κρίσιν του, αὐτὸς θὰ μοῦ τὸ πῇ.

Μπορεῖ τὸ ἔργο τοῦτο νὰ εἶναι πολὺ καλό. Μπορεῖ καὶ νὰ μὴ ἀξίζῃ. Ὅπως καὶ νᾶναι ἀφήνω ἄλλους νὰ μοῦ τὸ ποῦν.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ εἰπῶ εἶναι πὼς πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ διαβάσῃ μὲ προσοχὴ τὸ ἔργο τοῦτο. Εἶναι μπερδεμένο στὰ σκηνικά, πολλὰ τὰ ἐπεισόδια καὶ ἀκόμα περισσότερα τὰ κρυφὰ παράθυρα ποὺ πρέπει νὰ ἀνοίξῃ ὁ ἀναγνώστης γιὰ νὰ ἰδῇ περισσότερο φῶς. Ἀκόμα περισσότερα εἶναι τὰ ἀπρόοπτα, ποὺ ὁ ἀναγνώστης σὰν ἐξασκημένος καὶ ἔμπειρος ἀστυνομικός, πρέπει νὰ προβλέψῃ. Τὸ μπέρδεμα καὶ τὸ σκοτεινὸ καὶ τὸ ἀπρόοπτο καὶ τὸ μυστήριο εἶναι ἐπίτηδες ἀφημένα ἔτσι, γιὰ νὰ μπῇ σὲ κάποια δοκιμασία ἡ μαντωσύνη καὶ ἡ διορατικότητα τοῦ ἀναγνώστη.

Ἐντελῶς φανταστικὸ εἶναι τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, ὅπως θὰ καταλάβῃ ὁ ἀναγνώστης. Φανταστικὰ ἀκόμα εἶναι καὶ τὰ ὀνόματα ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἐπεισόδια. Ἰδιαίτερα ἐπιμένω στὸ φανταστικὸ ποὺ ἔχουν τὰ ὀνόματα γιατὶ δὲν θέλω νὰ κακοκαρδίσω ὅποιον λάχει νὰ ἔχῃ τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ κεῖνο κάποιου ἥρωά μου ἢ κάποιου ἄλλου μικροῦ κομπάρσου τοῦ ἔργου. Ἔτσι νομίζω πὼς ἐξηγοῦμαι μὲ ὅλους ἐσᾶς, ποὺ θὰ διαβάσετε τὸ ἔργο τοῦτο, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους φίλους καὶ...ἐχθρούς.

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μοῦ φαίνεται πὼς θυμᾶμαι καλὰ τὰ γεγονότα.

Ἐκείνη τὴ νύχτα βγῆκα πολὺ ἀργὰ ἀπ' τὸ Παράρτημα. Κάποια ὑπόθεση ἀπάτης πολυπρόσωπη καὶ μὲ τραγικὲς συνέπειες μὲ εἶχε ἀπασχολήσει ὡς τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες.

Βάδιζα σκεφτικὸς πηγαίνοντας πρὸς τὴ στάση τῶν ταξὶ καὶ στὸ νοῦ μου στριφογύριζαν χίλια δυὸ πράγματα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μὲ ἀπασχολοῦσε πιὸ πολύ, ἦταν ἡ νέα «δουλειὰ» ποὺ θὰ ἄρχιζα ἀπὸ τὰ ξημερώματα. Μοῦ φαινόταν πολὺ σκοτεινὴ

(1). Ὅρα τεύχη 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 καὶ 54.

ἡ ὑπόθεση ποὺ ἐπωμίσθηκα, ἀλλὰ καὶ πολὺ διασκεδαστική. Ἐπὶ τέλους! Θ' ἀπόφευγα γιὰ λίγο καιρὸ τὴ ρουτίνα τοῦ γραφείου καὶ θὰ ζοῦσα τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ὑπόκοσμου καὶ τῆς ἀνώτερης κοινωνικῆς τάξεως. Κι' αὐτὸ μοῦ φαινόταν διασκεδαστικό.

Εἶχε μαυρίσει ἀπότομα ὁ μαρτιάτικος οὐρανὸς καὶ χοντρὲς στάλες βροχῆς χτυποῦσαν στὸ πέτσινο ἀδιάβροχο ποὺ φοροῦσα. Κάτω, στὴν καμπὴ τοῦ δρόμου, ἕνα ταξὶ ἄναβε κι' ἔσβηνε τὰ μικρὰ του κόκκινα φῶτα κι' ἀπ' τὸ φωτισμένο παράθυρο τοῦ παρθεναγωγείου ἀκούγονταν ψιθυριστοὶ ἦχοι μιᾶς κοπέλλας ποὺ χτυποῦσε τὸ πιάνο σιγοτραγουδώντας.

Ἐννοιωθα μεγάλη κούραση καθὼς βάδιζα καὶ μακάριζα ἐκείνους ποὺ κοιμόντουσαν στ' ἀναπαυτικά τους κρεβάτια. Τὰ εἶχα βάλει καὶ μὲ κείνη τὴν θεότρελλη Γαλλιδούλα ποὺ κάθησε κι' ἔγραψε τὴ «Γοητεία τῆς νύχτας»... «Ἂς ζοῦσε μερικὲς νύχτες σὰν τὶς δικές μου καὶ κατόπιν ἂς ἐρχόταν νὰ τὰ ποῦμε», σκεπτόμουν.

Τὰ εἶχα βάλει καὶ μὲ τὴ Μαίρη. Δὲν τὴν εἶχα δεῖ τὶς δυὸ τελευταῖες ἡμέρες κι' αὐτὸ μοῦ ἔφερνε κάποια μελαγχολία. Ἐφταιξα κι' ἐγὼ βέβαια ποὺ δὲν τὴν πολυπρόσεξα ὅταν ἦλθε στὸ γραφεῖο πρὶν δυὸ μέρες, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἦταν λόγος νὰ μὴν ἔρθῃ τὸ ἀπόγευμα στὸ ραντεβοῦ. Δὲν βαρυέστε ὅμως... Οἱ γυναῖκες δὲν καταλαβαίνουν καὶ πολλὰ πράγματα ἀπ' τὴ δική μας δουλειά.

*

Εἶχα φτάση στὴ στάση. Πλησίασα στὸ μοναδικὸ ταξὶ ποὺ ὑπῆρχε κι' ἀνοίγοντας τὴν πόρτα ἔμεινα ἀκίνητος. Ὁ ὁδηγὸς ἔλλειπε καὶ στὸ πισινὸ κάθισμα βρισκόταν μιὰ γυναίκα πεσμένη μπρούμυτα. Ἀνάσαινε βαρειὰ καὶ τὸ φόρεμά της εἶχε ἀφήσει ἀκάλυπτη ὡς τὸ μηρὸ τὴ μιὰ γάμπα. Ἄνοιξα πιὸ πολὺ τὸ φῶς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὴν ἀνασήκωσα. Ἀνάπνεε μὲ κόπο ἀλλὰ στὸ ἀκάλυπτο τοὐλάχιστον σῶμα της δὲν ἔφερε καμμιὰ κάκωση.

Τῆς ἔδωσα ἕνα ἐλαφρὸ χτύπημα στὸ πρόσωπο καὶ συνῆλθε. Ἄνοιξε τὰ μάτια της βγάζοντας βαθὺν ἀναστεναγμὸ καὶ προσπάθησε νὰ σηκωθῇ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ δυὸ σφαῖρες σφύριξαν πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι μου. Ἔπεσα κάτω ὅσο μποροῦσα παρασύροντας καὶ τὴ γυναίκα. Εὐτυχῶς· μόνον τὰ τζάμια τοῦ αὐτοκινήτου ἔσπασαν.

Ἔβγαλα τὸ περίστροφό μου κι' ἀνασηκώθηκα. Ἄνοιξα τὴν πόρτα καὶ ἔρποντας βγῆκα ἔξω. Ἡ γυναίκα μ' ἀκολούθησε ἕρποντας κι' αὐτὴ καὶ βγαίνοντας σφίχτηκε πάνω μου καὶ μὲ ἱκέτευσε:

—Μὴ φεύγεις. Κινδυνεύω! Θέλουν νὰ μὲ σκοτώσουν!...

Ἡ φωνή της ἔτρεμε κι' ὁ παρακλητικός της τόνος ἐπρόδιδε ἀπόγνωση καὶ φόβο μαζί. Λίγο μακρυὰ ἀκούστηκαν κάτι πυροβολισμοὶ ἀκόμα. Τῆς εἶπα νὰ παραμείνῃ ἀκίνητη κάτω ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ χίλιες προφυλάξεις πλησίασα στὴ γωνιὰ τοῦ ἀντικρυνοῦ σπιτιοῦ. Κύτταξα πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἀκούστηκαν οἱ πυροβολισμοί. Δὲν φαινόταν τίποτα.

Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Τμήματος ἀκουγόταν ὁ ἦχος μιᾶς ἀστυνομικῆς συρίκτρας. Στράφηκα πρὸς τὸ ταξί. Ἡ γυναίκα ἦταν ἐκεῖ ποὺ τὴν ἄφησα καὶ μὲ τὸ χέρι της μοῦ ἔκανε νόημα νὰ πάω κοντά της.

Λίγα μέτρα ἀπ' τὴ γωνιὰ ποὺ στεκόμουνα ἕνα σκυλὶ ψυχορραγοῦσε. Τὸ αἷμα του εἶχε βάψει ἀρκετὴ ἄσφαλτο καὶ τὰ πόδια του ἀγωνιοῦσαν νὰ στηριχθοῦν κάπου. Ἔβγαλε ἕνα πνιχτὸ οὐρλιαχτὸ καὶ κατόπιν ἔμεινε ἀκίνητο. Τὸ πλησίασα καὶ τραβώντας το πρὸς τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, τὸ σκέπασα μὲ μιὰ ἐφημερίδα. Ὕστερα πῆρα τὴ γυναίκα καὶ σταματώντας ἕνα φορτηγὸ ποὺ περνοῦσε, παρακάλεσα τὸν ὁδηγὸ νὰ μᾶς μεταφέρῃ στὸ Τμῆμα.

Θυμᾶμαι ὅτι τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ εἶδα στὸ Τμῆμα, ὕστερα ἀπὸ τὸ σκοπὸ τῆς πύλης, ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ξαπλωμένος στὸν πάγκο. Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρε-

σίας φώναζε στὸ τηλέφωνο κι' ὁ Νώντας, ὁ νοσοκόμος, πάσχιζε νὰ βουλώσῃ μιὰ πληγὴ στὸ στῆθος, ἀπὸ τὴν ὁποία τὸ αἷμα ποὺ ἔβγαινε εἶχε ἀρχίσει νὰ πήζῃ. Δυὸ ἀστυφύλακες ἔβγαιναν τρέχοντας, φορώντας δύο ἀπίθανα καβουράκια, κι' ἕνα αὐτοκίνητο σταματοῦσε στὴν πύλη. Σήκωσα τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου μὰ ἐκεῖνο κατάπεσε σὰν ξύλο. Ἄνοιξα ὕστερα τὶς βλεφαρίδες του λίγο καί, βλέποντας τὶς κόρες τῶν ματιῶν διεσταλμένες, ὑπεχώρησα εὐγενικὰ στὸν γιατρὸ ποὺ ἔμπαινε τρέχοντας.

Ἡ διάγνωση τοῦ γιατροῦ μοῦ ἦταν γνωστὴ ἀπὸ πρίν. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κοιτόταν στὸν ξύλινο πάγκο ἦταν νεκρὸς γιατὶ ἡ σφαῖρα τὸν εἶχε χτυπήσει κατάκαρδα. Μιὰ ἄλλη σφαῖρα τοῦ εἶχε ξεριζώσει τὸ δεξιὸ αὐτὶ καὶ τὸ πρόσωπό του εἶχε ἀρχίσει νὰ παίρνῃ ἀποκρουστικὴ μορφή.

Ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ βρήκαμε πάνω του, καταλάβαμε ὅτι ἂν ζοῦσε θὰ μᾶς ἦταν ἕνας πολύτιμος μάρτυς. Λεγόταν Φίλιππος Κουὴν κι' ἦταν μέλος μιᾶς σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, ποὺ μόνον τρία ἀπὸ τὰ μέλη της εἶχαν συλληφθῆ. Μὲ εἶχε πυροβολήσει τὴ στιγμὴ ποὺ σήκωνα τὴ λιπόθυμη γυναίκα μαζὶ μὲ κάποιον Λ. Μπρουσούρη, ποὺ τὴν ἴδια νύχτα συνέλαβαν οἱ ἀστυνομικοὶ ὕστερα ἀπὸ κοπιαστικὴ καταδίωξη.

Ὁ Μπρουσούρης δὲν ἄργησε νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ πράγματα ποὺ μᾶς ἔφερναν στὸ στρατηγεῖο τῆς σπείρας. Μᾶς εἶπε ὅτι εἶχε διαταχθῆ νὰ ξεκάμῃ ὁπωσδήποτε τὴν ὄμορφη Ντόρα—τὴ γυναίκα ποὺ βρῆκα πληγωμένη στὸ ταξὶ—γιατὶ ὑπῆρχε φόβος νὰ τοὺς προδώσῃ ἐπειδὴ ἐρωτοτροποῦσε μὲ τὸν Ὑπαστυνόμο Δ. Τὴν πῆγε λοιπὸν μαζὶ μὲ τὸν Κουὴν ὡς τὸ ταξί του καὶ ἐκεῖ τῆς ἔδωσε ἕνα γερὸ χτύπημα στὸ κεφάλι ποὺ τὴν ζάλισε. Ὕστερα ἔβαλε ἐμπρὸς τὴ μηχανή. Βλέποντας ὅμως ποὺ πήγαινα πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἔφυγε μαζὶ μὲ τὸν Κουὴν καὶ ἀπὸ τὴ νεόδμητη οἰκοδομὴ μὲ πυροβόλησαν τὴ στιγμὴ ποὺ ἔσκυβα πάνω στὴ γυναίκα. Σκοπός τους ἦταν ἡ δολοφονία τῆς Ντόρας καὶ μὲ πυροβόλησαν μόνο γιὰ νὰ μὲ φοβίσουν. Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔτρεξαν στὸ ἄκουσμα τῶν πυροβολισμῶν καὶ στὴν συμπλοκὴ ποὺ ἐδημιουργήθηκε μὲ τοὺς λαθρεμπόρους τραυμάτισαν τὸν Κουήν. Ὁ Μπρουσούρης διέφυγε πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ πιάστηκε ἀργότερα.

Ἔτσι μᾶς τὰ εἶπε ὁ Μπρουσούρης κι' ἀπὸ τὶς διάφορες σκέψεις ποὺ κάναμε καταλήξαμε πὼς πραγματικὰ ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ὁ Μπρουσούρης προφυλακίστηκε ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα καὶ ἡ ὄμορφη Ντόρα τῶν εἴκοσι τριῶν χρόνων ἀφέθηκε ἐλεύθερη τὴν ἄλλη ἡμέρα, ἀφοῦ κατέθεσε ἀπίθανα γεγονότα γιὰ τὴ δράση καὶ τὴ σύνθεση τῆς σπείρας τῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀπὸ τὶς ἕξη τὸ πρωῒ ἄρχισα τὴν ἐξιχνίαση τῆς σκοτεινῆς ὑποθέσεως ποὺ τὸ προηγούμενο βράδυ μοῦ ἀνέθεσαν. Τὰ γεγονότα τῆς νύχτας ποὺ πέρασε, μὲ τὸν φόνο τοῦ λαθρέμπορα καὶ τὴ διάσωση τῆς Ντόρας, παραμέρισαν καὶ μπροστά μου ἀνοίγόταν ἕνας νέος δρόμος. Ἕνας δρόμος ποὺ ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ εἶχα προδικάσει πὼς θὰ ἦταν πολὺ διασκεδαστικός.

Ἡ ὑπόθεση ἀφοροῦσε τὴ δολοφονία τοῦ ζωγράφου Θέμου Βότσικα. Εἴχαμε βρεῖ τὸ πτῶμα του πρὶν ἀπὸ ὀχτὼ ἡμέρες νὰ πλέῃ σὲ μιὰ λίμνη αἵματος στὸ ἀτελιέ του. Τίποτα ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ βρίσκονταν στὸ ἀτελιὲ δὲν εἶχε μετακινηθῆ κι' ὅλα γύρω ἀπὸ τὸ πτῶμα μαρτυροῦσαν πὼς καμμιὰ πάλη δὲν εἶχε προηγηθῆ ἀπ' τὸ φόνο.

Γιὰ ὀχτὼ μέρες συνέχεια ἡ Ἐγκληματολογικὴ Ὑπηρεσία ἀγωνιζόταν νὰ διαλευκάνῃ τὸ ἔγκλημα. Ὁ δολοφόνος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε μπῆ ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ νὰ σκότωσε τὸ ζωγράφο τὴν ὥρα, ποὺ ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ δουλειά του, δὲν κατάλαβε τὸν κίνδυνο γιὰ νὰ προφυλαχθῆ. Ὑπῆρχε μόνον ἕνα δακτυλικὸ ἀποτύπωμα στὸν πα-

ραστάτη τοῦ παραθύρου ἀλλὰ δὲν ἀνῆκε σὲ κανέναν ἀπὸ τοὺς ὕποπτους ποὺ ἀνακρίναμε ὡς τὴν προηγούμενη ἡμέρα.

Ὁ ζωγράφος εἶχε χτυπηθῆ μὲ μαχαίρι ἀνάμεσα στοὺς ὤμους. Ὁ δολοφόνος μετὰ τὸ χτύπημα περιέστρεψε τὸ μαχαίρι καὶ τὸ στόμιο τῆς πληγῆς παρουσιαζόταν ἀρκετὰ μεγάλο. Μὲ τὸ χτύπημα αὐτὸ τὸ θῦμα ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του κι' ἔπεσε μπροστὰ χωρὶς νὰ σκοντάψῃ σὲ κανένα ἀντικείμενο καὶ νὰ τὸ μετακινήσῃ. Ὕστερα ὁ δολοφόνος πιάστηκε ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ πηδώντας στὴν αὐλὴ μπῆκε στὸ αὐτοκίνητο ποὺ τὸν περίμενε κοντὰ στὴν αὐλόπορτα. Οἱ τροχοὶ του ἦταν μάρκας «MICHELIN» καὶ τὸ αὐτοκίνητο—κατὰ τὴ μαρτυρία μιᾶς παιδούλας ἑφτὰ χρονῶν—εἶχε τὰ διακριτικὰ Z.X. 43. Ἀπὸ τὰ γειτονικὰ δωμάτια ἀπουσίαζαν ὅλοι οἱ ἔνοικοι γιατὶ τὸ ἔγκλημα ἔγινε Κυριακή, στὶς 6.10′ τὸ ἀπόγευμα.

Οἱ μόνοι ποὺ παρουσιάστηκαν ὡς συγγενεῖς τοῦ Θέμου Βότσικα ἦταν ἕνας συμβολαιογράφος κι' ἕνας ἀνάπηρος περιπτεριοῦχος. Φίλους, κατὰ τὶς διαβεβαιώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, δὲν εἶχε τὸ θῦμα διότι ἀπέφευγε τὶς συναναστροφές. Κατὰ τὸν ἀνάπηρο ὅμως περιπτεριοῦχο, εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὴν ἀρτίστα ἑνὸς καμπαρὲ τοῦ Πειραιῶς, ἡ ὁποία τοῦ χρησίμευε καὶ γιὰ μοντέλο. Εἶχε ἀκόμη στενὴ φιλία μὲ κάποιο καθηγητὴ τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Ὅσο γιὰ τὸν καθηγητὴ τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, αὐτὸς δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς δώσῃ τίποτα τὸ διαφωτιστικό. Τὸν ἔβλεπε τακτικὰ σ' ἕνα κεντρικὸ ἑστιατόριο τῆς Ἀθήνας ὅπου ἔτρωγαν μαζὶ κάπου-κάπου, ἀλλὰ πέρα ἀπ' αὐτό, τίποτα ἄλλο δὲν μποροῦσε νὰ μᾶς πληροφορήσῃ. Ἐπανελάμβανε συνεχῶς ὅτι ἦταν ἕνας τίμιος νέος. Ἡ ἀρτίστα τοῦ καμπαρὲ πάλι, κατέθεσε ὅτι συνδεόταν φιλικὰ μέχρι πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἀλλὰ πρὶν τρεῖς μῆνες φιλονίκησαν κι' ἀπὸ τότε δὲν τὸν ξανάειδε.

Οἱ γονεῖς του βρίσκονταν στὴν Αἴγυπτο. Ἦταν σὲ διάσταση καὶ γι' αὐτὸ ὁ Θέμος Βότσικας ἀρνιόταν νὰ πάῃ μαζί τους. Μιὰ ἀδελφή του ἦταν συνοδὸς στὴν Β.Ε.Α. καὶ τὸν ἔβλεπε μιὰ φορὰ μόνο τὴν ἑβδομάδα.

Αὐτὰ ἦταν τὰ μέχρι τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνελάμβανα τὴν ὑπόθεση γνωστὰ σημεῖα. Καὶ ἔπρεπε νὰ διαλευκάνω τὰ ἄγνωστα καὶ ν' ἀνακαλύψω τὸ δολοφόνο τοῦ ζωγράφου Θέμου Βότσικα.

***

Τὸ συμβολαιογραφεῖο τοῦ Δρόσου Πουλίδη βρισκόταν σ' ἕνα ἀπόμερο δρομάκι κοντὰ στὴ Μητρόπολη. Ἡ πελατεία του ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη καὶ στὶς ἕντεκα τὸ πρωῒ ποὺ τὸν ἐπεσκέφτηκα συζητοῦσε μὲ δυὸ κυρίες προχωρημένης ἡλικίας. Ἦταν ἕνας παχουλὸς ἄνθρωπος καὶ τὰ μικροσκοπικὰ χεράκια του ἔρχονταν σὲ μεγάλη ἀντίθεση μὲ τὸ ψηλό του ἀνάστημα. Μὲ δέχτηκε μὲ μεγάλη εὐγένεια καὶ μοῦ πρόσφερε χοντρὰ ποῦρα τῆς Ἀβάνας, δείχνοντας τὸ κάθισμα ποὺ βρισκόταν δίπλα του. Προτίμησα τὴ βεράντα ποὺβλεπε πρὸς τὸ δρόμο καὶ παίρνοντας μιὰ καρέκλα κάθησα ἀπ' ἔξω καὶ ἄναψα τὸ ποῦρο.

Κάτω στὸ δρόμο, τὰ παιδιὰ τοῦ ἀπέναντι σχολείου χαλοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές. Ὁ μαρτιάτικος ἥλιος σκόρπιζε μιὰ γλυκειὰ θαλπωρὴ κι' οἱ παραμάνες ἔσπρωχναν ὑπομονετικὰ τὰ καροτσάκια τῶν μικρῶν, πηγαίνοντας πρὸς τὸ πάρκο. Ὁ ἀδιόρθωτος Μπερῆς ἀκολουθοῦσε πιστὰ μιὰ στρουμπουλὴ παραμάνα καὶ τὰ χείλη του ἐξαπέλυαν ρητορικὰ λογύδρια τοῦ ἀσίγαστου πόθου του. Ἤξερα ὅτι ὁ Μπερῆς ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀδυναμία του γιὰ τὰ ὡραῖα σώματα, εἶχε καὶ τὴν ἀδυναμία νὰ παίρνῃ ὅ,τι πολύτιμο βρισκόταν στὸ δωμάτιο τῆς γυναίκας ποὺ περνοῦσε τὴ νύχτα του. Γι' αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ἡσύχασα ὅταν εἶδα σ' ἑκατὸ βήματα τὸν ἀστυφύλακα Χατζῆ νὰ τὸν παρακολουθῇ ἀθέατος μέσα στὸν παιδόκοσμο.

(Συνεχίζεται)

Γεώργιος Πανόπουλος

Ὁ Γεώργιος Πανόπουλος ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ὀλίγων δημοσίων ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπηρέτησαν τὴν πατρίδα σταθερῶς, μὲ ἀμείωτον πίστιν, ἀφιλοκέρδειαν καὶ μεγάλην ἱκανότητα. Κατόπιν ἀρτίων σπουδῶν ἐν ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου.

Ὑπηρέτησεν εἰς διαφόρους θέσεις καὶ δικαίως ἐκτιμηθείς, προεκρίθη τέλος Γενικὸς Δ/ντὴς τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως ὁ Γεώργιος Πανόπουλος ἦτο πρᾶος, δίκαιος, εὐπροσήγορος, μετριοφρονέστατος καὶ ἀνώτερος κοινωνικῶν πειρασμῶν.

Ἀπηλλαγμένος προκαταλήψεων καὶ τῶν συνήθων ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ὑπεστήριζεν ἄνευ φθόνου καὶ προθύμως πάντας ὅσους διέκρινε παρέχοντας ἐχέγγυα ἱκανότητος καὶ διαπνεομένους ὑπὸ τῆς ἐφέσεως πρὸς δημιουργίαν.

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οὐκ ὀλίγοι δὲ διαπρέποντες σήμερον ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ ἔσχον εἰς τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα τὴν πολύτιμον αὐτοῦ ἐνθάρρυνσιν καὶ βοήθειαν. Ὁ ἐκλιπὼν συνεδίαζε πολυμερῆ μάθησιν τῆς χημείας καὶ δὴ τῆς ἐγκληματολογικῆς τοιαύτης διὸ καὶ τὸ σύγγραμμά του «Ἐγκληματολογικὴ χημεία ἐκδ. 1940» εἶναι τὸ μοναδικὸν εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ σειρὰν δὲ ἐτῶν ἐδίδαξεν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' τὸ μάθημα τοῦτο. Τὰ τελευταῖα ἔτη ἀντιπροσώπευε τὴν Ἑλλάδα, ἐπαξίως, εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια διώξεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων.

Ἐπὶ πλέον ἀπό τινων ἐτῶν διετέλει ἐπιστημονικὸς σύμβουλος καὶ προϊστάμενος τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τῆς Δ/νσεως τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ μακροτάτου χρόνου ἀνῆκον εἰς στενὸν αὐτοῦ οἰκογενειακὸν περιβάλλον, μετὰ ψυχικῆς συντριβῆς ἀπεχωρίσθην τοῦ σεβαστοῦ καὶ πεφιλημένου αὐτοῦ διδασκάλου, τοῦ ἀνεκτιμήτου συνεργάτου καὶ φίλου, ὅστις ἐπὶ μακρὰ ἔτη προσήνεγκε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ἀλλ' ὁ Γεώργιος Πανόπουλος ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀνδρῶν, ἐκείνων, ὧν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος «οὔ μετὰ λύπης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι».

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΑΗΣ

Χρῆστος Μπόμπολας

Τὴν 3ην Ἰουνίου 1961 ἀπεβίωσεν ὁ τ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Χρῆστος Μπόμπολας. Ὁ ἐκλιπὼν διεκρίνετο διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν κοινωνικήν του παράστασιν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν προσήλωσίν του εἰς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του.

Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως, ἡ ὁποία ἐλειτούργησεν τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας τὸ ἔτος 1938. Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξεν ἐξαιρετική. Τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα καθὼς καὶ μὲ πολλὲς ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς ἀμοιβές.

Ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία ἐψάλη τὴν 11ην ὥραν τῆς 4-6-1961 εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον ἀπὸ νωρὶς εἶχεν κατακλύσει πλῆθος κόσμου. Παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Βουλευτὴς κ. Δημήτριος Βρανόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς, οἱ τέως Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ.κ. Ἰωάννης Σπύρου καὶ Ἀθανάσιος Σαμπάνης, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ. Ε. Τράκας, οἱ Ἀστυνομικοὶ Δ/νταὶ Α' κ.κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, Γεώργιος Κοντογεώργος, Θωμᾶς Νούσιας, Παναγιώτης Μπαρδόπουλος, Ἰωάννης Καραχάλιος, Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, Εὐάγγελος Ἀναστασίου, Νικόλαος Νικητάκης, Νικόλαος Βερελῆς, ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἀστυνομικοὶ Δ/νταὶ Β' ἐν ἐνεργείᾳ, καθὼς ἐπίσης καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν οἱ Ἀστυνομικοὶ Δ/νταὶ Α' κ.κ. Παναγιώτης Μπαρδόπουλος καὶ Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης.

Ὁ κ. Μπαρδόπουλος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Χρῆστος Δημητρίου Μπόμπολας!

Ὄνομα μεγάλης, ἱστορικῆς, ἀρχοντικῆς, Κορινθιακῆς οἰκογενείας!

Ὄνομα ὡραίων οἰκογενειακῶν παραδόσεων!

Ὄνομα συνδεδεμένον μὲ ὡραίους ἀγῶνας, Ἐθνικοὺς καὶ Κοινωνικούς.

Ὄνομα ποὺ προβάλλεται εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὡραίου δραστηριότητα.

Ὁ Χρῆστος Μπόμπολας! Ὁ παλαιὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντής! Ὁ ἐργάτης τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ἐμπνευσμένος καὶ ὁ ἄοκνος!

Ὁ ἀγωνιστής! Ὁ ἀγωνιστὴς ποὺ ἠγωνίσθη μὲ τὸν παλμὸν τῆς πίστεως καὶ τὴν θέρμην τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του!

Ὁ πιστὸς τοποτηρητὴς τοῦ μεγαλειώδους βωμοῦ τοῦ καθήκοντος!

Ὁ λάτρης τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας!

Εἶναι νεκρός.

Ἕνα φέρετρο, ὀλίγα λουλούδια ἀπὸ τοὺς Ἀθηναϊκοὺς καὶ Κορινθιακοὺς κήπους. Μία σύζυγος, ἕνας ἀδελφός, μία ἀδελφή, καὶ ἕνας ἐν πρεσβυτερίῳ πρεσβύτης ὁ πατὴρ γέρων συνθέτουν τῶν ἀγγέλων τὴν θρηνωδίαν.

Καὶ οἱ παλαιοὶ συνάδελφοι καὶ φίλοι σου, ἀγαπημένε Χρῆστο, εἴμεθα γύρω σου μὲ θλιμμένη τὴ ψυχὴ καὶ μὲ τὰ μάτια βρεγμένα ἀπὸ δάκρυα! Θέλουμε νὰ σοῦ ἀπευθύνουμε τὸν ὕστατον χαιρετισμόν, νὰ περιγράψουμε τὴν ἀρετήν σου, τὰς ἀρετάς σου! Νὰ ἀπευθυνθοῦμε εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς σου, τῆς καλωσύνης σου!

Ὁ Χρῆστος Μπόμπολας. Ἀπὸ τὸ Κιάτο τῆς Κορινθίας. Γεννήθηκε τὸ 1898! Μετὰ τὴν Σχολικὴν καὶ Πανεπιστημιακήν του μόρφωσιν, κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῆς ὁποίας, ὡς ὑπομοίραρχος, μετετάγη τὸ 1929 εἰς

τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως. Μετὰ ἓν ἔτος, ἤτοι τὸ 1930, προήχθη κατ' ἐκλογήν, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως καὶ τὸ ἔτος 1935 προήχθη, ἐπίσης, κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως.

'Υπηρέτησεν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς 'Αστυνομικὰς 'Υπηρεσίας καὶ διεκρίθη διὰ τὴν πλήρη πρὸς τὸ καθῆκον προσήλωσίν του, τὴν ἐντιμότητά του, τὴν πλουσίαν ὑπηρεσιακήν του ἀπόδοσιν καὶ πρὸ παντὸς τὴν δημιουργικότητά του.

'Ιδιαιτέρας ἐξάρσεως ἄξιον εἶναι τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τοῦ Χρήστου Μπόμπολα ἐν τῇ Σχολῇ 'Αξιωματικῶν 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθετήθη ἅμα τῇ συστάσει της τὸ 1938 ὡς πρῶτος διοικητὴς αὐτῆς. 'Υπῆρξεν ὁ δημιουργός, ὀργανωτὴς καὶ διοικητὴς τῆς Σχολῆς 'Αξιωματικῶν καὶ οἱ πρῶτοι 'Αξιωματικοί, ὡραῖοι βλαστοὶ τῆς Σχολῆς του, κατέχουν σήμερον ἀνωτέρους βαθμοὺς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ 'Αστυνομικοῦ μας 'Οργανισμοῦ καὶ κατέστησαν δημιουργοὶ ὡραίων παραδόσεων τοῦ 'Αξιωματικοῦ τῆς 'Αστυνομίας.

† ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑΣ

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Χρήστου Μπόμπολα ἀποτελεῖ ἔκτοτε ὡραῖον Σταθμὸν ὡραιοτάτων ἀναμνήσεων.

Καὶ τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἀποτίον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, καταθέτει δι' ἐμοῦ στέφανον ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Χρήστου Μπόμπολα.

'Αγαπημένε Χρῆστο,

Δὲν δυνάμεθα αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἀπευθύνωμεν λόγους παρηγορίας εἰς τοὺς τόσον σκληρῶς πληγέντας ἐκ τοῦ θανάτου σου πατέρα σου, σύζυγόν σου, ἀδελφούς, συγγενεῖς καὶ φίλους σου!

Δυνάμεθα ὅμως γονυπετοῦντες εὐλαβικὰ ὑπὸ τὸ δακρύβρεκτον ἐπιτραχήλιον τοῦ πρεσβύτου—'Ιερέως πατρός σου, νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ μνήμη σου παραμείνῃ εἰς ὅλους μας, αἰωνία!».

'Εξ ἄλλου ὁ κ. 'Αρχοντουλάκης, ὡς Διοικητὴς τῆς Σχολῆς 'Υπαστυνόμων, εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Σεβαστέ μου Διοικητά,

'Η Σχολὴ 'Υπαστυνόμων, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ὁ ὀργανωτὴς καὶ πρῶτος Διοικητής, καταθέτει ἐνώπιον τῆς σοροῦ σου, δι' ἐμοῦ, τοῦ σημερινοῦ Διοικητοῦ της καὶ μαθητοῦ σου, στέφανον, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, ὡς ἐλαχίστην ἀναγνώρισιν τῶν ἐξαιρέτων ὑπηρεσιῶν σου πρὸς Αὐτήν.

'Ο ἀείμνηστος 'Αρχηγὸς Νικόλαος Κόκκινος συνέταξε τὸν πρῶτον Κανονισμὸν τῆς Σχολῆς. Εἰς τὸν ἄψογον ὅμως αὐτὸν Κανονισμόν, σύ, ὡς Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, ἔδωκες ζωντανὴν μορφὴν καὶ ζωντανὸν περιεχόμενον. Σὺ ἐνεφύσησες τὴν πνοὴν καὶ ἔδωκες τὸν παλμὸν εἰς τὴν Σχολήν, ἕνα παλμὸν ρυθμικόν, δημιουργικόν, προοδευτικόν, ὑπερήφανον, αἰσιόδοξον καὶ πρὸ παντὸς πολιτισμένον, παλμόν, τὸν ὁποῖον καὶ σήμερον ἀκόμη πάλλει ἡ Σχολή.

'Ο θάνατός σου ἠκούσθη μὲ αἰσθήματα ζωηρᾶς συγκινήσεως ἐκ μέρους τῶν

ἀστυνομικῶν καὶ ἐκ μέρους ὅλων ἐκείνων, οἵτινες εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ σὲ γνωρίσουν.

Ἰδιαιτέρως ὅμως ἡμεῖς οἱ μαθηταί σου, ὅσοι τώρα ἱστάμεθα εἰς τὸ φέρετρόν σου, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐξ ἀνάγκης ἀπουσιάζουν, συνεκλονίσθημεν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸν θάνατόν σου, θρηνοῦμεν περισσότερον τὸν ἀποχωρισμόν σου, διότι ὑπῆρξες ὁ δίκαιος, ὁ ἀμερόληπτος, ὁ πατρικὸς καὶ στοργικὸς Διοικητὴς καὶ Καθηγητής μας.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὰς συμβουλάς, ὁδηγίας, παραινέσεις καὶ προτροπάς σου πρὸς καλυτέραν ἐπίδοσιν καὶ τὰς προσπαθείας σου ὅπως μᾶς ἐμποτίσῃς μὲ τὴν πίστιν σου πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὰς προβλέψεις σου διὰ τὸ μέλλον μας καὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλεγες ὅτι προώριστα νὰ διαδραματίσῃ ἱστορικὸν ρόλον. Καὶ πράγματι διεδραμάτισε καὶ ἐξακολουθεῖ διαδραματίζουσα ἀξιόλογον ἱστορικὸν ρόλον εἰς τὴν ζωήν, τὴν ἀνέλιξιν καὶ πρόοδον τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὴν πολιτισμένην διοίκησίν σου, τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων σου καὶ τὴν ἄψογον ἐμφάνισιν καὶ παράστασίν σου.

Ἐπρόβαλες πάντοτε ὡς λαμπρὸν παράδειγμα εὐγενείας, λεπτότητος καὶ εὐπρεπείας.

Ὑπῆρξες μία ἀνθρωπίνη φύσις πλουτισμένη ἀφειδῶς ἀπὸ ἄφθαστον πηγαίαν εὐγένειαν.

Ἀνεδείχθης ἱκανότατος, ἄξιος καὶ ἀπαράμιλλος Διοικητὴς τῆς Σχολῆς χαρίσας καὶ ἀναλώσας ἐπὶ μακρὸν τὸν ἑαυτόν σου ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ καθόλου προόδου τῆς Σχολῆς.

Σεβαστέ μου Διοικητά,

Ἡ Σχολὴ ὑποκλίνεται μὲ εὐλάβειαν ἐνώπιον τῆς σοροῦ σου. Συμμετέχει ὁλοψύχως εἰς τὸ βαρὺ πένθος τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλοστόργου συζύγου σου, τοῦ παρισταμένου σεβασμίου, ὑπεργήρου, Αἰδεσιμωτάτου πατρός σου καὶ τῶν λοιπῶν οἰκείων σου καὶ εὔχεται εἰς αὐτοὺς ὅπως ὁ ὕψιστος παράσχῃ βάλσαμον καὶ παρηγορίαν εἰς τὴν τεθλιμμένην καρδίαν των.

Συνήθως εὐχόμεθα εἰς τοὺς νεκροὺς νὰ μείνῃ αἰωνία ἡ μνήμη των. Τὴν ἰδικήν σου μνήμην, σεβαστὲ καὶ ἀείμνηστε Διοικητά, ἐχάραξες μόνος σου βαθέως ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θὰ μείνῃ αὕτη διαρκής, ἄσβεστος, ἀγήρως.

Προσωπικῶς ραίνω τὸν φέρετρόν σου μὲ τὰ πλέον εὔοσμα ἄνθη τῆς βαθυτάτης προσωπικῆς εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης μου, διὰ τὰ πρὸς ἐμὲ εὐγενῆ αἰσθήματά σου, τὸ ἐνδιαφέρον σου καὶ τὴν ἀγάπην σου.

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν τετιμημένε νεκρέ!».

Στέφανοι κατετέθησαν ἀρκετοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, τοῦ κ. Κων/νου Μανιαδάκη, τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Συνταξιούχων Α.Ε.Τ.Ε. — Ο.Τ.Ε., τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ο.Τ.Ε. τῆς συζύγου του, τοῦ πατρός του καὶ τῶν ἀδελφῶν του.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματα πένθους ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑποβάλλουν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος τὰ ὁλόψυχα συλλυπητήρια καὶ εὔχονται, ὅπως ὁ Κύριος, ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Θ.Γ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων ἔτους 1960, κατ' ἀρχαιότητα, ὁ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Σινάνης Ἰωάννης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1-1-1961, ἀφ' ἧς προήχθη ὁ ἀμέσως ἀρχαιότερός του, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

— Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικός, Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως, κ. Καστρήσιος Πέτρος. Οὗτος ἐν συνεχείᾳ διωρίσθη ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικὸς τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κεκτημένος τὰ νόμιμα προσόντα, πρὸς πλήρωσιν κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Μιχαλόλιας Παναγιώτης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες : κ.κ. Ζαφείρης Γεώργιος, Γκικόπουλος Κωνσταντῖνος, Βασιλάκης Ἄγγελος καὶ Μπαζιωτόπουλος Δημήτριος.

— Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Καλέντζος Ἰωάννης.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων οἱ μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες : κ.κ. Τσαλαπάτης Γεώργιος καὶ Εὐθυμιόπουλος Χρῆστος, ὡς μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν, διὰ λόγους πειθαρχίας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ τὴν τηρηθεῖσαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ τὴν ἄφιξιν, παραμονὴν καὶ ἀναχώρησιν τῆς Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Δουκὸς καὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Γκλωστερ, ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀξιωματικούς, Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τοὺς διατεθέντας εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Θεόκλητος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ προέδρου τοῦ «Ὀργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων», δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, διὰ τὴν ἐμπνευσμένην ἀπὸ ραδιοφώνου ὁμιλίαν του, πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 6ην παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς «Ἡμέρας Ὁδικῆς Ἀσφαλείας».

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας: κ.κ. Λάμπρου Ἀριστείδην καὶ Σύριον Ἰωάννην, διότι, παρακολουθήσαντες μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ μεθοδικότητος τὸν θεωρηθέντα αὐτοῖς ὕποπτον, σεσημασμένον κακοποιὸν Παπαδόπουλον ἢ Γαλῆν Παναγιώτην, τὴν 17.30' ὥραν τῆς 22-3-1961, πρὸ τῆς στοᾶς Φέξη, ἐπέτυχον τὴν σύλληψίν του εὐθὺς μετὰ τὴν διάπραξιν ὑπ' αὐτοῦ κλο-

πῆς ὡρολογίου ἐκ καταστήματος, ἐννοουμένου ἐντεῦθεν ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ παρατηρητικότητος. Ἐπίσης, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Καρυώτην Λέανδρον, διότι, ἐξετάσας μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ μεθοδικότητος τὸν ἐν λόγῳ κακοποιόν, ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν (5) πέντε διαπραχθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ κλοπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν.

— Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του εἰς τοὺς κατωτέρω ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους :

1) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Κουβέλην Κωνσταντῖνον καὶ 2) Δοκίμους Ὑπαστυνόμους : κ.κ. Γεωργουλάκην Γεώργιον, Γῶγον Ἀθανάσιον, Τσιτσιμπῖκον Εὐάγγελον, Χρονόπουλον Κωνσταντῖνον, Κύρκον Ἀριστείδην, Κωνσταντακόπουλον Γεώργιον, Γιαννόπουλον Ἰωάννην, Χοχτούλαν Δημήτριον, Κισσούδην Ἰωάννην, Κανῆν Κωνσταντῖνον καὶ Ζαφειρόπουλον Συμεῶνα, διότι, οὗτοι, ὁ πρῶτος ὡς ἀρχηγὸς καὶ προπονητὴς καὶ οἱ λοιποὶ ὡς σκοπευταί, ἀποτελέσαντες τὴν σκοπευτικὴν ὁμάδα τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, συμμετέσχον εἰς τὸ σκοπευτικὸν πρωτάθλημα 1961 τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ ἐπέτυχον νὰ ἀναδειχθῶσι νικηταὶ καταλαβόντες τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν, ἐπιβληθέντες τῶν Σχολῶν : Ἱκάρων, Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς. Ἐπίσης εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ πολεμικοῦ τυφεκίου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ πρηνοῦς ἐπεβλήθησαν καὶ τῆς πρώτης εἰς τὴν βαθμολογίαν Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων.

***

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

— Ὁ Δήμαρχος Χρυσουπόλεως κ. Δεληκάρης Ἰωάννης, εἰς ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλεν πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, γράφει, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς διὰ τὸ περιοδικὸν μας : «Λαμβάνω τὰ λαμπρότατα καθ' ὅλα «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον διεξέρχομαι μὲ προσοχὴν μεγάλην καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον. Ὅλους αὐτούς, ποὺ ἀρθρογραφοῦν στὸ σπουδαῖο αὐτὸ Περιοδικὸν καὶ γράφουν αὐτὰ τὰ ὡραῖα ἐθνικά, θρησκευτικὰ καὶ τόσα ἄλλα ὠφέλιμα πατριωτικὰ ἄρθρα, τοὺς συγχαίρω θερμῶς. Εὐχαριστῶ δὲ ἐπίσης τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὴν προσφοράν, ἡ ὁποία δι' ἐμὲ εἶναι πολύτιμος».

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

— Εἰς μνήμην τοῦ τέως Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους Γεωργίου Πανοπούλου, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Δημήτριος Κατσιμαγκλῆς, ἀπέστειλε (200) διακοσίας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων (Ε.Τ.Υ.Α.Π.).

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἀντιπαρακολούθησις, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια καὶ τέλος) 9391

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα (συνέχεια) 9398

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν πύργο τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Δ/τοῦ Β' κ. Δημ. Μόρου 9401

Πομμερένκε, ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. Ο. Zizmann καὶ R. Gut τῆς Freiburg, κατὰ μετάφρασιν Ὑγειονομικοῦ Ἀστυν. Δ)τοῦ Β' κ. Γ. Κουτσούρη (συνέχεια καὶ τέλος) 9407

Συνταρακτικὴ ὑπόθεσις δολοφονίας ἑνὸς παιδιοῦ στὴ Ν. Ὑόρκη, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀν. Βογιατζῆ 9413

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἀστυνομία εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη 9417

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ὁ ψευδοαστυνομικός, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Π. Παπαδούκα 9421

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φ. Χαλλιντέϋ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9423

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9424

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη 9426

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια καὶ τέλος) 9430

ΠΕΝΘΗ

† **Γεώργιος Πανόπουλος,** ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ 9433

† **Χρῆστος Μπόμπολας,** ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θερ. Γαλανοπούλου 9434

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9437

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.